

۱۱
 کتابخانه
 ۱۲۷۱-۱۲۷۲
 کتابخانه
 ۱۲۷۱-۱۲۷۲
 کتابخانه
 ۱۲۷۱-۱۲۷۲

این کتاب از ابراهیم بن محمد بن
 محمد بن سید محمد بن
 محمد بن سید محمد بن
 محمد بن سید محمد بن
 محمد بن سید محمد بن
 شماره ۹۹۹

از بین شده
 ۱۳۶

5

از عجب اولاد

رفع شود

اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِأَحْفَظِ

از جهت درم پستان بنویسد در میان سینه آن صاحب

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, showing the end of a section or a new entry.

اکثره باشد با فحش بیرون آید آن در دست

في لوح محفوظ

از جهت خواب (هرا) دین ساق

سرکند و مارو

نوع دیگر از هفت
نیموید حروف
خودش را بنویسد

۶	ط	۲
۲	ه	۵
۱	۱	۴

در خواب بنید ح ل ا ح ا د ع ا د ه
املح اسلح لرماع صاع سلح
ح ل ا ح ع ا ع ا ل ح

کاو که شیر نهد این ظلم را بنویسد بر سر او بتدوینش
خدا داماشده کند صصع مصلح الامم
مصالحی علا الاع الذی خلق الانعام مخیر بین
قریب و امر لنا خالصا ساء غالب الشایعین .

از حجه خواب دیدن درم بنویسد در زیر سر خند دند و در
بند منها منها سه م رام ص بدجاء اعج سر کار دود
او ام می ایضا بنویسد بر زیر سر خند بخوابد
عجاب بیند بسم الله الحسبکم بدست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ إِنَّمَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مَا أَنْزَلَ وَأَنْتُمْ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
تَنْزِيلَ الْغُرُورِ الرَّحِيمِ لِيُنْذِرَ تَوْعَمًا مِمَّا أَنْذَرَ آبَاءَهُمْ هُمْ
عَانِدُونَ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ هُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْفُسِهِمْ غُلًّا لَا أَفْهَى إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُنْحَوِّتُونَ
وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ
الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِغُفْرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ
مُبِينٍ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا اصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اشْتِينَ فَكَذَّبُوهُمَا فَغَرَّبْنَا بِاللَّيْلِ فَعَالُوا
إِنَّا إِلَهُكُمْ مُسَلِّطُونَ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ
الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِن أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا
إِنَّا إِلَهُكُمْ مُسَلِّطُونَ وَمَا عَلَّمْنَا إِلَّا ابْنَاءَ الْمِائَةِ
قَالُوا إِنَّا نَطَرْنَا بِكُمْ لَبِنٌ لَمْ نَنْهَوْا الزَّجَنَةَ وَلَمْ نَسْأَلْكُمْ
مِثْلَ عَذَابِ آلِهِمْ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ إِنِّي نَحْنُ الذَّكِيَّةُ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّصْرِفُونَ وَجَاءَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ اتَّبِعُوا مَن لَا
يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُنْذِرُونَ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي
فُطِنْتُ وَالْبَهُ نُرْجِعُونَ ءَأَنْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَلِهَةٌ
إِنْ يَرَوْهُ الرُّجْمُ بِضَرْبٍ لَا تَعْنِ عَنِّي شِفَاعُهُمْ شَيْئًا وَلَا
يُنْفِذُونَ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ
فَأَسْمَعُونَ فَبَلَّ أَدْخُلَ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ
بِمَا غَفَلَكَ رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى
قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْذِرِينَ
إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَحَّاحَةً وَاحِدَةً فَاذْكُم خَامِدُونَ يَا حَسْرَةً
عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ سَخِرُونَ
الْمُرْسَلُونَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ أَمْثَلُكُمْ مِنَ الْفُتُورِ أَفَهُمُ الْبَشَرُ لَا
يَرْجِعُونَ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدُنَّا مُحْضَرُونَ وَآلِهَةٌ
لَهُمُ الْأَرْضُ الْمِينَةُ أَجْبَنَاهَا وَآخِرُهَا مِنْهَا حَبَابًا
فَمَنْهُ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ تَحْتِهَا
وَأَعْنَابٌ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُوتِ لِيَأْكُلُوا مِنْ
ثَمَرِهِ وَمَا عَلَيْهِمْ أَلَيْدُهُمْ أَفَلَا يَكُونُونَ سَمَّانًا
الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا ثُمَّ نَبْتُ الْأَرْضَ وَمِنْ

هرگز در شب نیمه ماه شعبان المعظم که شب بزرگ است
ایندمار بنویسد و بخورد از جمیع بلاها محفوظ بماند

بسم ال

انتهای شب بیداری محمد بن حسن

لا اله الا الله
صفا رکبید نزد حضرت اخی عبد الله
علیه السلام مشرف شد و مراتب
گفته بود از من سید ندای
محمد تورا معلول می بینم میگویم
جان فدای تو باد شب دارم

فرمودند هر کس از شما شب دار شود تنها بخانه رود
و دو رکعت نماز بگذارد و طرف راست روی خود بر زمین
نهد و بگوید یا فاطمه بنت محمد صلی الله علیه و آله ده
بار بگوید اشفع بک الی الله فیما نزل بک بدرستی که
مغایا بداند الله تعالی **نفع دیگر از برای شب دار و رکعت**
نماز بگذارد و در هر رکعتی سوره فاتحه و لا اله الا
الله و الحمد لله و الا مرتباً الله رب العالمین یا الله یا رحمن
یا رحیم اللهم ینبئک محمد صلی الله علیه و آله یا
محمد اشفع بک علی رب فی قضاء حاجتی و هو شفیع
هذه المریض یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا رحیم یا حی
یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام برحمتک استغیث الان

خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ رَبُّدَا اللَّهُ أَنْ تُخَفِّفَ عَنْكُمْ ذَلِكَ خَفِيفٌ
مِنْ دِينِكُمْ وَرَحْمَةٌ **از جهة دین و کوشش** دست را بر کوشش گذارد
و این آیه را بخواند بر روی میافاید لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ
عَلَى جِبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ
الْآيَاتُ لِنُظِّرَ بِهَا النَّاسَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ **رویت که شنیدی**
نزد جناب ابی عبد الله علیه السلام از برص شکایت کرد حضرت
فرمود از کل قبرا امام حسین علیه السلام را بباران **لینا**
بخور انکس خورد نافع شد **رویت که شنیدی از اصحاب** گفت
که در منزل از سفیدی برص پیدا شده بود ابو عبد الله **علیه السلام**
فرمود مرا که سوره یس را بعل بر جای بنویس و بسوی
و بیاینام من چنین کردم آن اثر تمام برطرف شد **ایضا**
جناب امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که شود بای
کوبش کار بابت خشک دفع برص میکند **ایضا و نویسن**
عمار شکایت کرد نزد آنحضرت از سفیدی که در بدن او پیدا
شده بود فرمود که موی را بآب خیسان و آن را بر آبیان
گفت من چنین کردم نافع بود و عجیب بود

رفع دانه های بیکر در بدن ظاهر میشود که او را سالو میکنند
و بعضی از یکی میکنند بر دارد نمک را بعد از آن دانه ها بیکر
و این آیه را هر دای یک دفعه بخواند بر نمک برده بعد از آن
نمک را بر دانه ها بمالد یا آنکه آن نمک را اول بمالد بر آن
دانه ها و بعد هم دفعه دینا آید را بر او بخواند لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا
الْقُرْآنَ عَلَى جِبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
تا آخر سوره مشرود بر تن او ندارد علی الفور باز کرد
و دفع آن زحمت شود ان شاء الله تعالی **ایضا** بعد از آن
جو بردارد و این آیه را بر هر دانه جویش مرتبه بخواند
كَوْضِلْ كَمَثَلِ خَيْبَةَ كَجَرِّ خَيْبَةَ اجْتَنَّتْ مِنْ
فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ وَانْجُوا بَرَانَ دَانَهَا بَالَهُ
و بعد از آن در محلی دفن در آخر ماه هرگاه آن جوها کنده
شود آن زحمت برطرف شود ان شاء الله تعالی **ایضا رویت**
که شنیدی از امام رضا علیه السلام التماس کرد که چیزی
بدو تعلیم فرماید که دفع دانه های اعضا کند که آنرا
سالمول گویند فرمود که از برای هر یک از آن یکدانه
جو بردارد و بخواند بر هر یک از آن هفت نوبت **اذا**
وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ نَاكَا نَتْ هَبَاءٌ مُنْتَشَا وَبَعْدَ اَنْ

بخوان که وینلونیك عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا
فبذرهما فاعاصفصفا لا ترى فيها عوجا ولا امنا
وبعد از آن يك يك آن جوها بر آن دانهای اعضا بمال
و در بار چوب کبریا س تو بربند و سنگی بر آن بیا و بزد و در
جاء اندازد گفت چنان کردم در روز هفتم و هشتم
تمام خوب شد و سزاوار است که این عمل در آخر ماه بکند
دفع چشم زخم سوره اذا زلزلت را تا آخر بنویسد قفنا
على اذانهم تا امدا و آیه شهد الله و آیه قل ادعوا
الله او اعوا الرحمن تا آخر سوره و لقد جاءكم رسول
تا آخر سوره و من يتوكل على الله فهو حسبه ان الله
بالغ امره نافع باشد **ابن** و هم چنین روایت کرده معین
خدا که گفت من با حضرت امام رضا علیه السلام در
خراسان بودم در بین امری که غالبی بجهت اربابان
چون غالبی بیاختن نظر کرد در آن و بجهت خود و فرمود
یا معمر بن حقیق بنویس در رد ثعلبی الحد و قل هو الله احد

و قل

و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و آیه الكرسي و در
سینه بگذارد **ابن** و هم چنین روایت از امام ابو عبد الله
الحسن علیه السلام که فرمود عین حقیقت و این نیستی از چشم
زخم تو بر تو و نذر چشم زخم تو بر غیر تو و هرگاه بترسی از چشم
سزاوار بود که ما شاء الله لا قوة الا بالله العلی العظيم
دعای شکر برای برآمدن حاجات بجای آرند دعا نزد برکت
مصحف بردارند و این دعا را بخوانند چنانچه که ابو
عبد الله علیه السلام چون قصد قرآن خواندن کردی
بپوش از آنکه مصحف بردارد این دعا را بخوانند اللهم
انني اشهد ان هذا كتابك المنزل من عندك على
رسولك محمد بن عبد الله كلامك التاطق على
لسان نبيك جعلته هاديا بينك الى خليفك
حيلا فيما بينك وبين عبادك اللهم انني شئت
عهدك و كتابك اللهم فاجعل نظري فيه عبادة
و فرأني فيه فكرا و فكري فيه اعتبارا و اجعلني

و دعا قبل از خواندن قرآن

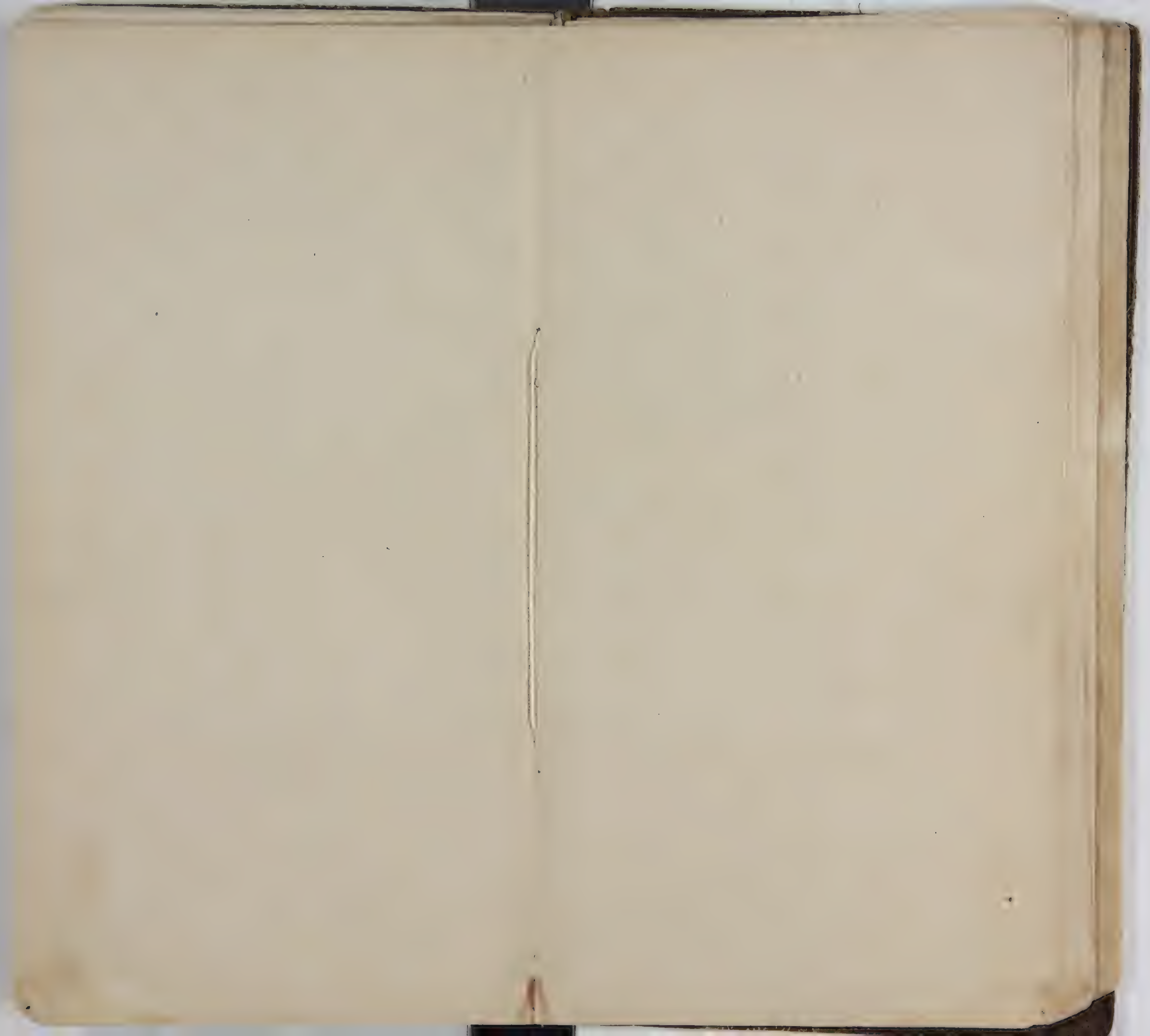
مَنْ انْعَظْ بَيَانَ مَوَافِقِكَ وَاجْتَنِبْ مَعَاضِيكَ وَلَا
تَطِيعْ عِنْدَ فِرَاءٍ فِي عَلَى قَلْبِي وَلَا عَلَى سَمْعِي وَلَا تَجْعَلْ
عَلَى بَعْرِ غِيَاوَةٍ وَلَا تَجْعَلْ فِرَاءً فِي فِرَاءٍ فِي مَنْ لَا تَدْبُرُ
فِيهَا بَلْ اجْعَلْنِي أَنْتَ بَرِّ الْبَانِيَةِ وَأَحْكَامَهُ أَحَدًا تَسْبِيحِ
دِينِكَ وَلَا تَجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ غَفْلَةً وَلَا فِرَاءً فِي صَدْرِي
إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ **دعای که بعد از فاتح از قرآن باید**
اللَّهُمَّ فَدَفَرَاتٍ مَا فَضِبْتَهُ مِنْ كِتَابِكَ الذِّمَّ أَنْزَلْتَ
عَلَى نَبِيِّكَ الصَّادِقِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَلَاكَ الْحَمْدُ
رَبَّنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُحِلُّ حَلَالَهُ وَيُحَرِّمُ حَرَامَهُ
وَيُؤْمِنُ بِحُكْمِهِ وَمُنْشَاهِيهِ وَاجْعَلْهُ أَتَا فِي قَبْرِي
وَأَنَا فِي خَشْيٍ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تَرَفَاهُ بِكُلِّ آيَةٍ فَرَأَاهَا
دَرَجَةً فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
دعای که در سجده میخوانند بگوید که سجده تلاوت قرآن
میکنم واجب جای واجب نیست جای که سنت است تقرب
بجدا دعائیت که لا اله الا الله حَقًّا حَقًّا لا اله

الا الله

إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَصِدْقًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعْبُدًا وَرِفًا
سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ تَعْبُدًا وَرِفًا لَا مُسْتَنَكِفًا بَلْ أَنَا
عَبْدٌ ذَلِيلٌ ضَعِيفٌ خَائِفٌ مُتَجَرِّعٌ أَلْهِ الْعَفْوَ الْعَفْوَ
حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که صد آیه از قرآن
از هر آیه بخواند بعد از آن هفت بار بگوید الله اکبر
اگر بر سنگهای بزرگ خواند از هر پهن بر کند **دفع دهم**
روایت کند محمد بن جعفر از پدرانش که گفت که مرا هر روز
بسیار بیدار میداد شکایت کردم بخدمت جناب ابی عبد الله
فرمود که میخواهی که بشود عافی تعلیم کنم که در دنیا و آخرت
ترا نافع باشد و دفع درد چشم تو ببران بشود عرض کردم بلی
فرمودند در عقب نماز صبح و شام بخوان بگو که اللَّهُمَّ
اسْأَلْكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
أَنْ تَجْعَلَ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَالبَقِيَّةَ
فِي قَلْبِي وَالاِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي
وَالسَّعَادَةَ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا مَا بَقِيْتُ دُونَكَ

دیگر بنظر رسیده که بعد از هفت دفعه بخواند بدست بدهد
و دست را بر چشم کند که بسیار عجول است ولیکن بعد از سلام
نما از جای خود حرکت نکرده باشد بخواند

دفع دانهای بیکدیگر در بدن و پشت دست بیرون می آید بکیرد باده
نمک بعدد هر دانه از آن دانهها و بخواند این دعا را سه بار
لَوْ اَنْزَلْنَاهُ اِذَا الْفَرَانِ عَلٰی جَبَلٍ تَرَاٰ نَبِيَّهٗ خَاسِعًا مُّصَدِّعًا
مِّنْ غَشِيَةٍ اِنَّهٗ تَاْخِرُ سُورَةٌ هٰرُونَ وَفِيْهَا نَذَارَةٌ
عَلٰی الْفُورِ بَاذْكُودٍ وَدَفْعِ ابْنِ مَرْيَمَ تُودٍ وَلٰكِنْ بَعْدَ اَنْ
خَوَانَتْ اَيْنَ اَيُّ رِيْمٍ هَا يَدْمِدُ وَيَمَكُّ بِرِءَاثِهَا يَمَالِدُ
اَلْوَقْتُ دَرْمَنُورِ افَكُنْدُ اَيْضًا نَوْعِ دِيْكَوَرِ دَانْدِ دَايَكُنْدِ
جو بردارد و بر هر دانه جو سه مرتبه این آیه را بخواند و بگوید
بِرَّهٖ وَفِيْهِ كَمَلٌ خَبِيْثَةٌ كَسْبَتْ خَبِيْثَةٌ اَجْتَمَعَتْ مِنْ
نُورِ الْاَرْضِ فَالْهَامِنْ فَرَارٍ وَبِرِءَاثِهَا يَمَالِدُ وَبَعْدَ اَنْ
در محلی دفن کند در آخر ماه هرگاه آن جوها کهنه شود
آن زحمت بر طرف شود انشا الله تعالی اَيْضًا شَفِي
خدمت حضرت امام رضا علیه السلام کفایت کند از این دانهها
سالمو کوبیده فرمودند از برای هر دانه از آن یکدانه جو بردارد
و بخواند بر هر دانه جو هفت نوبت سوره اذا نعت الواعظ
و اما کانت مَبَاؤُ مَبِيْنًا وَبَعْدَ اَنْ فُجُوْنَ كَرِيْمًا
مِّنَ الْجِبَالِ فَعَلَّ نَسْفَهَا لَهَا رَجِيْ نَسْفًا فَبَكَرَتْهَا فَاَعْمَا
صَفَصَفًا لَا تَرٰى فِيْهَا عَمَوجًا وَلَا اَصْبَا وَبَعْدَ اَنْ يَك
یکدانه جوهارا بر آن دانههای اعضا بمالد و در هر بار چوب
کمر یا سونو بربندد و سکنی بر آن بپاشد و در هر جا که اندازد
چنان گردد در هر روز هفتم تمام خوشبختی و این عمل را باید
در آخر ماه کرد که بسیار عجیب و از هر موده شده است

و بعد از آن یکین از دو سره که در میان
 و بعد از آن یکین از دو سره که در میان
 و بعد از آن یکین از دو سره که در میان
 و بعد از آن یکین از دو سره که در میان

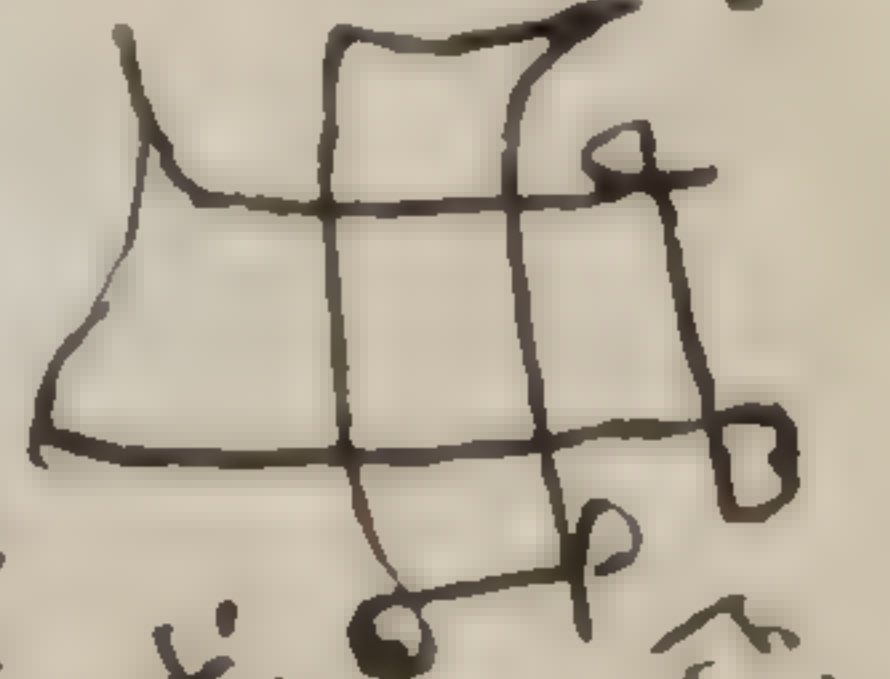
این آیه میآید که بر آنها خوانند و بعد در بر الود
 بمالد و در کهنه سید در جای نمناک اندازد و حربه
 الود و انداز است که دست و دست برون میآید
 و آید اینست اِذَا رَفِعتِ الْوَاقِعَةُ لَبِسًا لَوْ نَعِهَا كَآذِبَةٌ
 خَافِظَةٌ وَاقِعَةٌ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًا وَاُتِ
 الْجِبَالُ بَسًا فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا و بعد این آیه را
 بخواند و قل یسفا رقی عوجا و لا امنا

کسی که مار زده باشد
 اینها بنویسد بر سر او بندد
 و قدر خدا را مشاهده کند
 رَبِّی لَا اِشْرَکَ بِهِ شَیْءًا وَ اَنْتَ
 اعْلَمُ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْمًا احصی کل شی
 عدد
 از این آیه میآید که بر آنها خوانند و بعد در بر الود
 بمالد و در کهنه سید در جای نمناک اندازد و حربه
 الود و انداز است که دست و دست برون میآید
 و آید اینست اِذَا رَفِعتِ الْوَاقِعَةُ لَبِسًا لَوْ نَعِهَا كَآذِبَةٌ
 خَافِظَةٌ وَاقِعَةٌ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًا وَاُتِ
 الْجِبَالُ بَسًا فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا و بعد این آیه را
 بخواند و قل یسفا رقی عوجا و لا امنا

برای دفع تب و لرز و از جرباست

یا انا و کوف بر او سلاما علی ابراهیم
 و ال ابراهیم و علی فلان ابن فلان یحیی
 محمد و آل الطاهرین بسم نوید فلان ابن
 فلان باذن الله تعالی او باذن محمد و علی
 وفاطمه و الحسن و الحسین سلام الله علیهم
 که تنوع و جمع و توفیق و القلم
 و ما یسطرون

در پشت همین تب بند این شکل را علی بنویسد
 صاحب تب بر بازوی ملات خود بندد

از این آیه میآید که بر آنها خوانند و بعد در بر الود
 بمالد و در کهنه سید در جای نمناک اندازد و حربه
 الود و انداز است که دست و دست برون میآید
 و آید اینست اِذَا رَفِعتِ الْوَاقِعَةُ لَبِسًا لَوْ نَعِهَا كَآذِبَةٌ
 خَافِظَةٌ وَاقِعَةٌ اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًا وَاُتِ
 الْجِبَالُ بَسًا فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا و بعد این آیه را
 بخواند و قل یسفا رقی عوجا و لا امنا

انضا دست بگذارد بر موضعی که درج دارد هر دردی که باشد
و بگوید بِسْمِ اللَّهِ يَا اللَّهُ وَتَحَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالْآلِ الْأَوْفَرُ لَا تَقُو إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ ارْحَمْ عَنِّي مَا أَجِدُ
وَدَسْتُ دَامَتْ مَرْثِدُ بَرَّانِ مَوْضِعِ دَرَجِ مِمَّا لَكَ كَرَمٌ جَبَلِيَّتِ
انضا از جهت درج و بیماری دست بر آن موضع گذاشته است
بگوید يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ دَعَى حَقًّا لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا اللَّهُمَّ
أَنْتَ لَطِيفٌ وَتَكَلَّ عَظِيمٌ فَفَرِّجْهَا عَنِّي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَيَا خَيْرَ الْخَافِظِينَ اَرْحَمِيَّتِ اِمَامِ جَعْفَرٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَبَارَكَ
مَدَامَتِ نَمَائِدِ اللَّهُمَّ اِثْقِنِي بِغَايَتِكَ وَدَوَايِ بِدَوَانِكَ
وَعَاثِقِي مِنْ بَلَائِكَ فَاقْبَلْ عِبْدَكَ وَابْنَ عِبْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ *از برای درج* سر دست بگذارد و بخواند این
منظر را کالی هر بار نهدی بندهی دولی بیلای سیرگی
باسی هتوسی نرگی آدی سر سرها جا جا
درج دل نوشته در اینجا گذاشته است که و مهم که

ای کجایند و در این راه انفرادی و غیر انفرادی
تجربہ حاصل نموده و در هر مورد خاص و عام
ملکی و اقلیت از هر مملکتی ملحد و حقان و غیره
مکمل و معاصر و حتی ضعیف و قوی و در هر
صفت و کفایت و خود اگر با ممانعت و در هر
مقام و در هر جایگاه و در هر مملکت و در هر
مملکت و در هر مملکت و در هر مملکت و در هر مملکت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بعد الحاصل واصلی می باشد که بمباعت خداوند محمود باز است جز خدا و کبریا ^{نسبت}
و روانی که بمباعت خداوند معبود نیک و ناز است جز تنای او گوید سازند و دیده که
در هر منظره غیر سیم او جوید کوی یاد و ذکر که در هر محفل سوای طلب او پدیدار
مفاصل دور و خواطر یک جزئی است و محال خواهد فرموده و ضمیر یک خلاف
خوش شود و طلبد برده خوشتر نور خواهم تنه ام رحمت که امتحان خواهی
در رحمت بروم بند و محال باشد احد و سبب است و رب واجب او وجود
نزار که مجموع جمیع موجودات از بی توانی کامل قدرت او بی است شکر و سپاس
و نقص و عیب از بی کار بیار است که امره علی از پیش بد و حرف کن او را مجموع
امکان از اختیار نظام پر دخت که از امر و شئان قبول لکن نمیکون و مبدع
سبب ظهور صنایع و وضوح بدایع از مواد عناصر مختلفه از نوع انسان در
احسن تقویم ترکیب نموده بد جبهه عکس و انعکاس از بی ادب و حکیم که اقتضا

حکمت

حک بالغداش عوین حضرت خانم اینا را بیهوش است و حج محکم ایا باهاش و
مبارکه که سر فرزند جمیع نبوت کرده بر کن بد کرده و ما محمد و الامام رسول خدا
و سمیع که ادعیه حق و جلای عاقلان معبد و ان مرا محکم اما المطلوب فاطمه علیها
بدرجه قبول است و بیع رضا اصفافرا بد و قاضی که عهده قلوب جلال را بجز
از فضا السامی عهده اش رو فتح و کاشش میخ نماید قوی ناطقه ابرین جلال
او ببار و بیست از فضا طمس که کی و سحر و عهده انکاش می صدف سار
اگر لای کلبانک عودش کران سنک **یا** خدای نام یوم نفع فی الصور
پند کر و عقلت از گوش بگر فیه که سبحانک اللهم یا من یدک مقابل السموات
و بحمدک اللهم یا من یثبتک خزائن العلویات و افعالی جبرائیل و جلال است این
تقدس چه قدر و کمال است این **یا** مجتبی فی وصف الانس و نفس فی شکر نعماته
الاله الخلق و الامم فبارک الله احسن الخالقین صد هزار مرتبه هر نصف مجتبات
طبیات بابرکات نام روح بر فوج منور سلطان سر پرست و صاحبان
استمالک ما از من سبحانک الله و محمد حرم کفان ثاب تو بین
اوادی و مشرف فرما عرش اعلا اعنی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم
کاشف مضوی لو کشف الغطاء و صاحب مدلول نامد بنده العبد و علی باها و
المصطفی اعنی الرضوی و اولاده و الاجار و ذریه ابی ابرار الی اذهب الله عنهم
و طهرهم تطهیر و سلاما اکبر اکبر **اما بعد** جنین کو بد حضرت فرید الد

حکمت

کان چنانچه عابد از اهل عالم را فایز شد و مکرر کند و منتهی میشود به شیخ
المشایخ شیخ عبدالمزیز باطنی علی الهی حال بعد از حصول اجازه شروع نمود در
دعوت بپس عبادت با مشاهدات موعده که هر یک ششم و کوشش شد لهذا
ابواب اول و الباب پوشیده و مسووعاناد که چون این کجند شریعت را بنیاد
میشاید چنانچه غریب و کرامی دارند و نااهلان مخفی نمایند و چون خواهند
که یکسره بسیار نکسر که ماده او قابل بود طلبید در هنگام وفات خود و این
اسرار را بپسند و از پسندیدن بسیارند چون فایز کثیر از این اوصاف
و شریف و بسیار کجند الاسرار اینک شروع مینمایم در بیان فصول اول
فصل الحمد لله الرحمن الرحیم جلد اول
الحمد لله رب العالمین الصلوة والسلام علی خیر خلق محمد و آله الطیبین اما بعد
بدانکه این جلد اول است از کتاب کجند الاسرار و از مشتمل است برده باب
اول در بیان تفصیل شرایط واجبات اعمال و از نیز مشتمل است برده فصل اول
در بیان احکامات موعده شرایط و کانه در هنگام اعمال **فصل دوم** در بیان حصول
اجازه از دعوت **فصل سیم** در بیان حصول اجازه از عمل عباد و قسم و **فصل چهارم**
در بیان عزیمت کردن دم و جریان نفس **فصل پنجم** در بیان عزیمت بر هر چه
شدن اعمال و نتیجه بخشیدن **فصل ششم** در بیان معرفت اسامی بجا را
دوازده کانه بروج و کواکب سبعة و عناصر بعد **فصل هفتم** در بیان اثبات آیام

ولای هفتم بکواکب سبعة **فصل هشتم** در بیان اسامی مخصوصه و ادیان **فصل نهم**
در بیان اوقات عمل در کتب اسم طوم و مقام و اعدای آن **فصل دهم** در بیان اجزای آیام
ولای **باب دوم** در بیان تفصیل مقامات اعمال و در آن ده فصل است **فصل اول**
در بیان موکلان علق و سفلی آیام ولای هفتم و غیره پسین **فصل دوم**
در بیان موکلان کواکب سبعة **فصل سیم** در بیان اسامی موکلان بر چهار دوازده **فصل چهارم**
در بیان موکلان دوازده شهروز **فصل پنجم** در بیان اسامی موکلان
آیام هفتم **فصل ششم** در بیان اسامی موکلان ساعات روز **فصل هفتم**
در بیان اسامی موکلان شب **فصل هشتم** در بیان آیام مخصوصه در هر ماه **فصل نهم**
در بیان لغین نمودن ساعات سعد و نحس را از اوقات حروف و فائز منوط
و غیر منوط سی کانه **فصل دهم** در بیان تحقیق و تشخیص نمودن ساعات
و دانستن آنکه در هر وقتی چند ساعت از روز گذشت است و حال ساعات چندم
باب سیم در بیان تفصیل شرایط اعمال و معرفت ساعات که هر ساعت یکبار
کواکب متعلق است و این باب مشتمل بر چهارده فصل است **فصل اول** در بیان
تفصیل ساعات آیام شب **فصل دوم** و **سیم** و **چهارم** و **پنجم** و **ششم**
و **هفتم** در بیان تفصیل ساعات آیام یکشنبه و دوشنبه و سه شنبه و چهارشنبه
و پنجشنبه و جمعه **فصل هشتم** و **نهم** و **دهم** و **یازدهم** و **دوازدهم**
و **سی و دوم** و **سی و سوم** در بیان تفصیل ساعات اشیاء شبانه و یکشنبه و دوشنبه

الای

الای

در بیان چهارشنبه پنجشنبه و جمعه **باب چهارم** در بیان دعوت غریبات و اعلان
 و این باب نیز مشتمل بر ده فصل است **فصل اول** در بیان تحصیل علم کیمیا **فصل دوم**
 در بیان غریبات و اعلان **فصل سیم** در بیان اعمال و قواعد طی الارض **فصل چهارم**
 در بیان دعوت و اعلان **فصل پنجم** در بیان دعوت و اعلان **فصل ششم** در بیان
 دعوت نامهای نجیب **فصل هفتم** در بیان دعوت و اعلان **فصل هشتم** در بیان
 دعوت سلیمان عبدالرحمن **فصل نهم** در بیان دعوت و اعلان **فصل دهم**
 در بیان اعمال و اعلان و ارجحان **باب پنجم** در بیان علو و ارجحان و ارجحان
 ده فصل است **فصل اول** در بیان علم سیمیا **فصل دوم** در بیان علم سیمیا
 در بیان اعمال تحصیل فقه **فصل چهارم** در بیان اعمال و اعلان **فصل پنجم** در بیان
فصل ششم در بیان اعمال و اعلان و ارجحان و ارجحان **فصل هفتم**
 در بیان اعمال هجوم و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل هشتم** در بیان
 اعمال تحصیل علم کیمیا و علوم عامه **فصل نهم** در بیان اعمال کشف علوما
 و ارجحان و ارجحان **فصل دهم** در بیان اعمال کشف علوم حکمت و ارجحان
 در بیان اعمال کشف کرامات و ظهور عجایب و اسرار باطنی افعال **فصل یازدهم**
 در بیان ذکر علو اسرار و ارجحان و ارجحان **فصل بیستم** در بیان
 اطلاع و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل بیست و یکم** در بیان اطلاع
 باطنی و ارجحان و ارجحان **فصل بیست و دوم** در بیان اطلاع و ارجحان

در بیان

در بیان

در بیان

در بیان

در بیان اطلاع باطنی و ارجحان و ارجحان **فصل بیست و سوم** در بیان اطلاع و ارجحان
فصل بیست و چهارم در بیان اطلاع و ارجحان **فصل بیست و پنجم** در بیان اطلاع و ارجحان
فصل بیست و ششم در بیان اطلاع و ارجحان **فصل بیست و هفتم** در بیان اطلاع و ارجحان
 افسون و سحر و کیمیا و ارجحان و ارجحان **فصل بیست و هشتم** در بیان اطلاع و ارجحان
 در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل بیست و نهم** در بیان اطلاع و ارجحان
 خواص و عیون و ارجحان و ارجحان **فصل بیست و دهم** در بیان اطلاع و ارجحان
 و ارجحان **فصل بیست و یازدهم** در بیان اطلاع و ارجحان **فصل بیست و بیستم**
 در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل بیست و یکم** در بیان اطلاع و ارجحان
 در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل بیست و دوم** در بیان اطلاع و ارجحان
 در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل بیست و سوم** در بیان اطلاع و ارجحان
 ضمیر خود را در خواب **فصل هفتم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان **فصل دهم**
 در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان
 و محافظت از ضررها **باب ششم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان و ارجحان
 نیز مشتمل بر ده فصل است **فصل اول** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان
 و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل دوم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان
 و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل سوم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان
 و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل چهارم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان
 و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل پنجم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان
 و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل ششم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان
 و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل هفتم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان
 و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل هشتم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان
 و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل نهم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان
 و ارجحان و ارجحان و ارجحان و ارجحان **فصل دهم** در بیان اطلاع و ارجحان و ارجحان

در بیان

در بیان

از روز شنبه و زعفران بر کاه سفید یا بر پوست اهو بنویسد یا بر چرم زرد
 بنویسد و یا آنکه بر لوح طلا یا نقره یا فولاد نقش کند و چون قلم از آن شد
 صلوات فرستد و ده مرتبه یاد علی را بخواند و پنج مرتبه بگوید یا مستعا
 فیض حاجت بعد از آن برکت است خود بنویسد آن نزدیک حجب باید که
 با وضو بود باشد و در پیشانی بنشیند در مکان خلوت و خند باشد
 و شنبه در دهان که در بخور است خوش در آنش کند اگر طالع برج اشتر باشد
 بنویسد اللهم احر ف قلب ف ف علی حجت ف ف و اگر باک باشد بنویسد
 اللهم حر قلب ف ف علی حجت ف ف و اگر ای باشد بنویسد اللهم
 قلب ف ف علی حجت ف ف و اگر خاکی باشد بنویسد اللهم ستر قلب
 قلب ف ف علی حجت ف ف **فصل هفتم** در بیان عدد گرفتن اسم و
 و فاعله عمل مثلا میخواند که مظهر است خود کرد و اند اسم مظهر و مادر
 محتاجی که عدد گرفت و از زده و از ده طرح کند و آنچه از طرح بماند
 به بیند که متعلق بکدام برج است اگر اشتر است از برای مظهر عمل اشتر باشد
 کرد و اگر باک است عمل باک کند و اگر ای است عمل ای کند و اگر خاکی
 عمل خاکی کند و باید که در هنگام عمل ملاحظه نظرات کواکب بنماید که کوا
 خوشحال باشد چون چنین کند عملش خطا نکند و در عمل تقریب و غیب
 روز یکشنبه و شنبه اخبار کند در ساعت اوله روز پاهشتم و سیر که

در نگار

و زنگار و نعل او مثال آن بر کاه سفید یا بر پوست اهو یا بر لوح یا سفال
 نقش کند و چون قلم را بنماید سو فای یا یا الکاف و بخواند و غضبناک
 است بقبل نشیند و شنبه یا نعلی در دهان که در بخور است بدو مثل است
 سیر و پاهشتم و سیر و فقط در آنش کند و مشغول عمل کرد تا عمل خطا
فصل هفتم در بیان بخور است عمل است که بخور ها کواکب باید سوخته شود
 و بخور است هر کوی در این جدول نموده شد که بر مبدان آن است و این

ب	ج	د	هـ	و	ز
صلوات	صلوات	صلوات	صلوات	صلوات	صلوات
صلوات	صلوات	صلوات	صلوات	صلوات	صلوات
صلوات	صلوات	صلوات	صلوات	صلوات	صلوات

الباب الثاني في بيان تفصيل ملاحظات اعمال ومشمولات برده فصل اول

اول در بیان اسمی و کواکب آیام و لیالی هفت چنانچه در این جدول نموده میشود

ابو الفی	علاء	نیمس	منج	منج	یک
ملک	ملک	ملک	ملک	ملک	ملک
ملک	ملک	ملک	ملک	ملک	ملک
ملک	ملک	ملک	ملک	ملک	ملک

و فاعله این جدول است که چون عامل خواهد که مشغول عمل کرد در شب

پا در روز اول باید طلب استمداد از مومنین از روز پاهشتم تا پاهشتم

و در چوب پاشش شنبه باشد اسمی ملک و روحانی از آنرا غیر به بیند و در اول

شروع بعمل و در آخر فراغ از عمل بکبر بخواند و غریب اینست که ذکر کند اینست
 عزت عليك واسم عليك يا عباييل وعلى عونك وروحانك ابو
 و ذوبوران بختوا و خرفوا قلب من علی محبت من ببارك الله فيكم و عليكم
 عجلوا عجلوا باروحانك الطاهرات نقضا حاجتي بروح بدوح النسا
 الساعه **فصل دوم** در بیان موکلان کواکب سبعه بداند که حقیقتا این قدر است
 کامل خود بر کواکب ستاره چند ملک موکل گردانند تا محل اتصال تاثیر است
 باشند و نام های ایشان در این جدول نموده شد تا واضح در روشن بوده باشد

فصل	عکاسه	موج	مجموعه	مجموعه	مجموعه
نصف اول	نصف اول	نصف اول	نصف اول	نصف اول	نصف اول
نصف دوم	نصف دوم	نصف دوم	نصف دوم	نصف دوم	نصف دوم

چنانچه در این جدول نموده شد
 در بیان موکلان
 دوازده ماعرج که عامل باید
 که در ماستفول عمل شود است
 موکلان اناه را ذکر کند و اینست
 از ان ملک حاصل نموده تا آنکه
 تا اثر نام در عمل او بداید و عملش صحیح شود و اسم موکلان هرگاه در این جدول

نموده شد است **فصل پنجم**

مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه
مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه
مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه
مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه

در بیان موکلان ابام هفتصد که مل
 در وقت عمل باید که اسم ملک از وقت
 ذکر کند و اسم ابام هفتصد است

مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه
مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه
مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه
مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه

عامل باید در وقت عمل بکاربرد
 و اسم موکلان ساعه است این است

مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه
مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه
مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه
مجموعه	مجموعه	مجموعه	مجموعه

نخست که اگر در آن آیه متحرک مشغول در عمل مجیب شود در پنج اوضاع کرد

ص	ق	ج	ب	ا
۲۹۱۱۶	۲۵	۱۳۳	۱۷	۱۳
۱	س	ن	م	ع
۲۸۲۳۹	۲۳۲۲	۲۳۲۱	۲۳۲۱	۲۳۲۱
۲۹۲۱۳	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱

و این پنج اوضاع در جدول مذکور
است و بعد مطلق کرد و بدینند که اگر در
آن شب چند ماعده است نگاه انحرافات را بعد از این از آنجا که نشاء
بشمارد اگر بحر و نقطه دار باشد سعد است و اگر بحر و نقطه افتد محض است
و حروفات در این جدول نموده شده است که تا به عامل آن شود اینست

ف	ح	ب	ا	و
۱	۲	۳	۴	۵
۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵
۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

انساب بر این جدول را بر این که هر که با این جدول باشد ساعت اول است

و اگر چه

و اگر چه اول قدم باشد ساعت دوم و اگر چه اول باشد ساعت سیم و اگر چه اول

باشد ساعت چهارم و اگر چه اول باشد ساعت پنجم و اگر چه اول باشد

ساعت ششم و اگر چه اول باشد ساعت هفتم و اگر چه اول باشد ساعت هشتم

و اگر چه اول باشد ساعت نهم و اگر چه اول باشد ساعت دهم و اگر چه اول

باشد ساعت یازدهم و اگر چه اول باشد ساعت بیستم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و یکم و اگر چه اول باشد ساعت سی و دوم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و سوم و اگر چه اول باشد ساعت سی و چهارم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و پنجم و اگر چه اول باشد ساعت سی و ششم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و هفتم و اگر چه اول باشد ساعت سی و هشتم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و نهم و اگر چه اول باشد ساعت سی و دهم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و یازدهم و اگر چه اول باشد ساعت سی و دوازدهم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و سیزدهم و اگر چه اول باشد ساعت سی و چهاردهم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و پانزدهم و اگر چه اول باشد ساعت سی و شانزدهم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و هجدهم و اگر چه اول باشد ساعت سی و نوزدهم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و بیستم و اگر چه اول باشد ساعت سی و یکم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و دوم و اگر چه اول باشد ساعت سی و سوم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و چهارم و اگر چه اول باشد ساعت سی و پنجم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و ششم و اگر چه اول باشد ساعت سی و هفتم و اگر چه اول باشد

ساعت سی و نهم و اگر چه اول باشد ساعت سی و دهم و اگر چه اول باشد

الباب الثاني

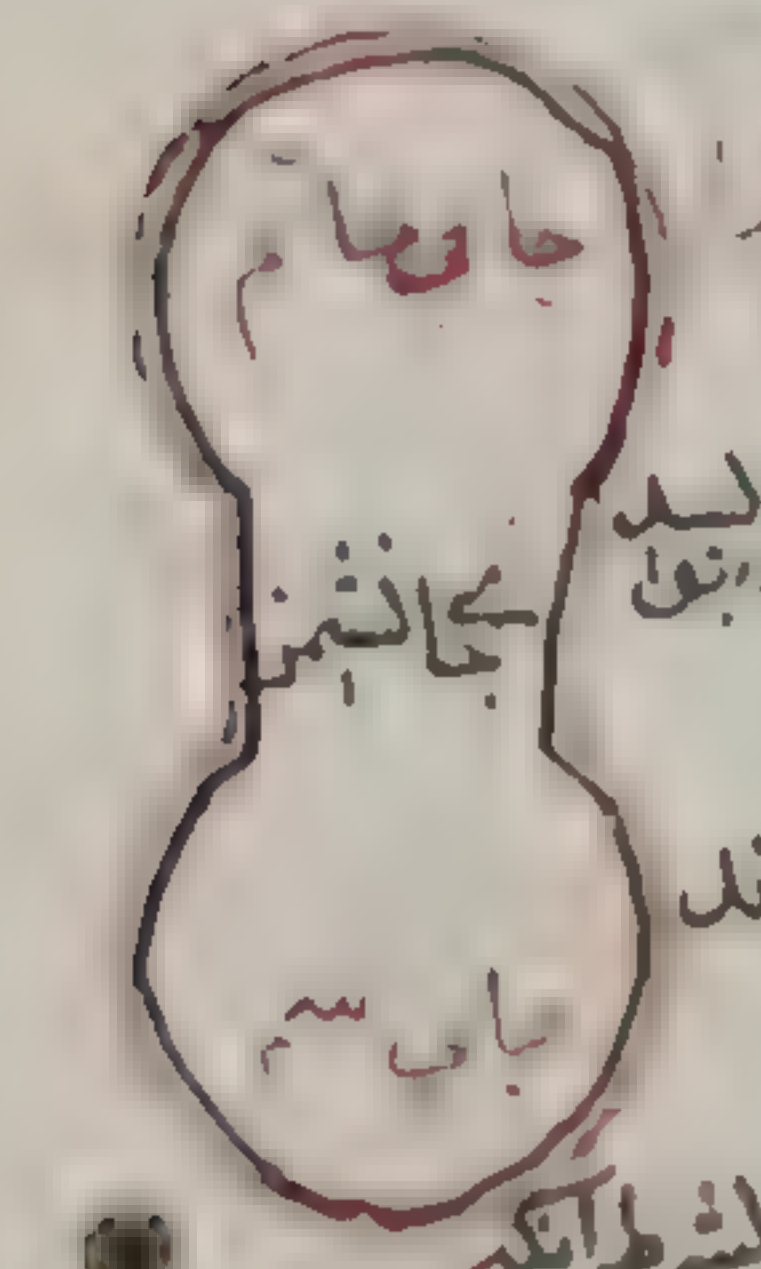
هفتاد و نه

هفت مرتبه بخواند و بجای سخن که در او کلام مطلب را ذکر کند که بر او مقرر میشود
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِإِذَا فُتِحَ بِلَا مِفْتَاحٍ افْتَحَ لَنَا جُحُومُ أَمْرٍ مَوْسَمٍ
 حُرَاثِ مَرَاثِ شَرَاثِ شَبَاثِ كِبَرَاثِ طَنَاثِ تَخْضِيفِ بُرْجَا بَصِ
 نُوحَا بَصِ نُوحَا بَصِ نُوشَا بَصِ بَا جَا مَرِثِ بِمَا قُلْنَا بِمَا رَجَلْنَا بِمَا بَجْنَا بِمَا
 نُوحَا بَصِ لَوْ بِي بِنِ بَعُوبِ عَلِيٍّ السَّلَامُ جَرِيءِ الْفَلَاحِ فِي الْبَرِّ بَا بَرِ أَنْكَ
 بِالنَّاسِ لَوْ بِي بِنِ بَعُوبِ عَلِيٍّ السَّلَامُ جَرِيءِ الْفَلَاحِ فِي الْبَرِّ بَا بَرِ أَنْكَ

برین که هر يك على استحييم انگاه چه خواهد طلب کند که انشا مضافه
 و با او عهد و پیمان نمایند و بروند بخج غناد که در این سرودن باید از اهل
 حرام و حشوا احتراز نمایند و صایم بود باشند و دایم بذكر الهی مشغول بوده
 باشند و اگر خواهی که ارواح را بدینی بنویس این دعا را بر دل کوی سفید که
 اول خضر نکر باشند و بعد از آن خشک کرده در هاون بکوب که مثل
 سهر زم شود انگاه در چشم بکش که جلد را فاج در نظر آید و اگر خواهی
 که در چهارم با عظمی و هبیت بود باشد این دعا را بر پوست شیر فوسن و
 نگار که مفسوق حاصل است بدانکه اصل این دعا مختار در نوشتن شده است
 و در جانش که بلفظ عربی است بکسی نوشته شد که بر عامل مشبه نشود
 بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه وآله
 نوم موسی امدهدی بالحق و بعد از آن **معناه** الذي لا تأخذه سنة ولا
 نوم **معناه** الذي يسطو به للثائب **معناه** الذي يبعث خير للناس
معناه الظاهر من كل شيء **معناه** الذي يبعث العبق **معناه**
 هي سوان **معناه** الذي يقول له كن فيكون **معناه** الذي قوته في
 وقوته في الارض **معناه** الذي لا شيء ارفع عنه **معناه** الذي
 يحمل عرش الملايكه **معناه** الذي يحيي الميت ويميت الحي **معناه** الذي
 يرفع الاطفال الصغار في الجنة **معناه** بری من المشرق والمغرب **معناه**

الذي

الذي يرفع كبر **معناه** الذي يحيي العباد من القبور **معناه** الذي لا يزل
معناه الذي يزل الظلم من فضل **معناه** ما بين با واحد **معناه** الذي
 يرفع العباد بالذنوب ويقف لهم **معناه** الذي ابد الارض **معناه**
 الذي ازل الارض بالجمال **معناه** قبلت الشمس من المشرق الى المغرب
معناه الذي يسمع دعوات المظلومين **معناه** الذي يخرج الشمس
 من المشرق الى المغرب **معناه** الذي لا ينقد كلمته **معناه** الذي
 انزل التوراة على موسى بن عمران عليه السلام **معناه** باخي باقوم
معناه اماله **معناه** يا احمد لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه
 والله **نوعه** در اعمال طی الارض صغیر و بک از عبد الله بن هلال که هر
 بطی الارض از شهر به شهر رود و او صوره دایره دو سر یکشد بد و صورت
 و در یکسر این اسم را بنویسد و در کسر او غناد را **جا و نام**
 بنویسد و در یکسر دیگر این دایره اسمان شهر را بنویسد
 بعد از آن هفت مرتبه این دعا را بخواند که مذکور میشود بخواند
 انگاه در میان دایره دو سر که خالی میباشد بنشیند بشهره آنکه
 با وضو بود باشد و اعتقاد کامل داشته باشد و چون در میان دایره بنشیند
 هفت مرتبه دیگر این دعا را بخواند و چشم بر هم نهاده و صلوات بفرستد که با
 رضای تمام مکه که خواست باشد برسد و عزمی **فر دایره و فر دایره**

فهی لوهی منی شیو بالشیخ من الهو فامشد و لاج شطار هصر آمدنو
لاهو او هون رهج بقطط از و بل دبل شمسایل مرهاسیل منش
علی بن حجار و مخ محلا و هطف ملوطال کبار روح مومنا کج امین
بجو هذه الغزیه باملو کان الجن والشیاطین بارک الله فیکم **فصل چهارم**
در بیان شرح و خواص دعا الشیخ است بدانکه دعوت دعا الشیخ افضل ازین جمیع
دعوات و هیچ دعوتی باجابت هذین دعوت کلام الشیخ در روزگار نیست
هرگاه کسی این کلام را مستحق شود محتاج بدعوت دیگر نمیشود و دعوت این
کلام باعث نیل و نایب در اعمال است از خبر و شریک این باب و لولا ایضا
محقق و مستور غانا که در عالم کون و فساد بدین طوائف نایب و عاملان
اعمال بر سر نفع است بکنوع انان طایفه همیشه وفات بریاضت و خواندن
دعوت و ملاومت است مشغولند و ایشان را بر وائی از عداوت و دشمنی از
محببت نیست و بر ایشان بعالی مغولیت یعنی عالم و تحایر ایشان معانی
میشود و بیان واسطه نشانه های چند از ایشان بطور مبرهید و ایشان را
لین نیست و اصل انان حال خبر ندارند و در جرم کاشف غری کریدند
هرکس از عوام الناس بفکر جدی خود از ایشان فیض یابند نوع دیگر از ایشان
باشند و ایشان خلاص اهل الشیخند و ایشان را اکابر و حائزان محسوب
و بدان سبب ارواح جن و انس را میگرداند و در جمیع تمام معانی ایشان

میتوانند

میتوانند انان هم کتابی مشقی اما شیطانی عمل است که از نهایی و حرام و شری
و لعب خطر کند و الا نرجعت و اذبت بالشیاطین و ارواح و اعوا از
ایشان منفرد میشوند زیرا که طایفه از اعظم ارواح مستحق این اسمند و مستحق
این دعا مثل هرگاه پادشاهی بیک از مفریان خود را بفرماید که کار فلان
محتاج فرماید مرا که نصرت و ترا می کند و از درگاه ما مسئلت مینماید
بر آوردن در تمام او رجوع و قیام تا ما آنکه مقصود او برآید و مقترب
پادشاه بقریب قول کند و نیز از شخص محتاج رود و در تمام او قیام
و اقدام نماید و شخص محتاج ان مقترب پادشاه را بی غرض و بجهت و بکارها
نقص و سهل چون کتاسی و کلین یا بی کسی غلام خود را بدینگونه امور
امیر کند و امر نماید اگر چه بفرموده پادشاه مقصود انکار را مضایقه نکند
اما ان شخص محتاج اندیشه کند که چه سبب کند از ان پادشاه و دیگر انقا
بانی خواهد ماند و دیگر با چگونه رجعت تواند کرد و بجهت و بدین کار
پادشاه خواهد آمد و چگونه بنمای دیگر خواهد نمود در صورتیکه شخص
مقترب در حضور باشد که انشرا رجوع و مدخلت ان مقترب در امر محتاج
دیگر باری در دعوت و هم برعکس خواهد بود و نوع سیم از ایشان اهل
که در برابر کواکب مفسوق خود بخواب میسوزانند و غریبها میخوانند
و مراد خود را در خواست مینمایند زیرا که ان اعمال بطلان کواکب مقصود است و

اوقات و ساعتها و بخوابان کویک انجام یافته و در عظم و باطن کامل بخشد
کویک بفران حضرت و اهل نظر باطل طواف خود اندازد و بمقتضی
و این قسم بجا بجز و از مؤمنان است و بخوابان کویک نیز در اعمال
کلام شیخ لازم است زیرا که هر روز از ایام هفتگی که میسر شود است چنانکه
در سابق ذکر شد و چون عامل در هر روز از ایام هفتگی که خواهد علی کند
الباید که بخوابان کویک را که تعلق بان روز است بسوزاند و بخوابان
کویک بکفسم آن در سابق ذکر شد و قسم ثانی بدینگونه است **بخوابان**
حب الفار و طلق و حب الزنوب شامی عطار طلق حب الزنوب **عقود**
و شکر و فسط **شمر** حب خرفوب و فستق و لوز و کنر **مرج** صبر ایمن و
دار فلفل و حب القشور شامی و حب لیمه و لادن و کنار و مشک **شیر** عقود
سندروس و صمغ و حب الفار **خدا** سبیل مسعد لادن فشر الخ **شیر** بداند
چون کسی را حاجتی باشد در هر روز از ایام هفتگی بخوابان روزی از آنش کند
و با وضو بوی و بقبل بنشیند و خطی بگوید که خود بکشد و دست خود را
بلند نموده مقابل صورت بدارد مثل اینکه در قنوت نمازها و اجبه میکند آنجا
صلوات بفرستد و بگوید **عاشق** شیخ الزاوی یا باختر بخواند و **صلوات**
بفرستد و دست را بصورت خود فرو برد و حاجت خود را بخواهد که **الحال**
اجابت شود آنجا **خدا** بداند که بمقتضی و این فاعله بهر جمیع نمازها و مقتضی

بکار است

بکار است و دیگر بداند که کلام شیخ نیز با عذر و سببانی است و این چهار حرف است
عبارت از **بسم الله الرحمن الرحیم** عبارت با اسم شریف و شکو **م**
عبارت با **اسم الملك المالك المرحم المجدد المبدی العبد المبتذل المذل المسكين**
المقدّم المقدم الموقر المفعال المؤمن المکرم المحب المحب المبین المبدی المشرق
المسقط الغنى المعطى المانع عبارت از اسم الخالق الخیر الخافض **م** که
این کلام را بگوید چنان بود که خداوند را بی و پنج اسم یاد کرده باشد اگر کسی
در اول ماه یکبار بگوید شیخ چنان بود که تمام امانه را برود و کار خود را یاد کرد
باشد و بی و پنج اسم او را شفیع آورده باشد و دیگر بداند که چهار حرف و اسم **م**
شیخ یکی آتش و یکی بادی و یکی آبی و یکی خاکی است و اسم شیخ چهار حرف است و **اسما**
ملا که مقرب نیز چهار است **جبل ایل میکا ایل ایل ایل** و اسم شیخ چهار **اسما**
حرف است و اسمای عزیزان اولوالعزم نیز چهار است **ابراهیم موسی عیسی محمد صلوات الله**
علیهم اجمعین و اسم شیخ چهار حرف است و کتب سماوی نیز چهار است **نور** **انجیل**
مزبور **قرآن** و اسم شیخ چهار حرف است و باران خاتم انبیا نیز چهار است **علی** **ع**
حسن حسین و اسم شیخ چهار حرف است و اصحاب اجماع نیز چهار است **سلمان**
ابوذر مغلاذ عمار یاسر و اسم شیخ چهار حرف است و ماهها حرام با احترام نیز چهار **است**
ذی قعدة ذی حجة محرم صفر و اسم شیخ چهار حرف است و ماهها مبارک نیز چهار **است**
رجب و شوال شعبان ربيع المولد و اسم شیخ چهار حرف است و شمس و قمر نیز چهار **است**

شب قدر شب باریک شب عبد شب و شب اسفاح اسم بیستم چهار حرفت و عبد کما
 شریف نیز چهار است عبد رضا عبد ربان عبد ولود عبد عذیر و اسم بیست و چهار
 حرفت و اسم آنحضرت نیز چهار است اسم اعظم و اسم ام موسی و غار وسطی و ساعت
 روز جمعه و اسم بیست و چهار حرفت و مظهر قدرت الهی در عالم بالا نیز چهار است
 لوح علم برش کریم و اسم بیست و چهار حرفت و موضع اسباب دعا نیز چهار است
 مکه مدینه ارض مقدس طوس سبأ پس هرگاه که بگوید یا شیخ خدا باشد
 که هر اسم آن حضرت که ذکر شد بگوید یا شیخ شافع او را باشد الله دعای او
 میشود اما باید که در کارها خجسته این شفاعت را یاد نکند که نتیجه بر عکس خواهد
 بود و خیر آن را زیادتر خواهد بود و دیگر بدانکه کلام بیست و نه در ده کلام است
 و هر کلام از حضرت حکیم علی الاطلاق بعلوم قدرت بر بر جانی و جاد و ایزده کانه
 نوشته است که از بزرگان کلام بیست و نه در ده کلام است و فرشتگان مومنان از بیست
 و گوایند حضرت را بر این اسم میخوانند و بجز و ثنای او مفعولند پس هرگاه که
 این اسم را بخواند هر فرشتگان مومنان شوند و اگر آن بند شریف و فاضل
 خواهد خاموش شوند و از شفاعت باز ایستند سبب اینست که ناظر میکنند آن
 احق با جاهل مگوید که فلان دعا را خواندم از آن کرد کلام اول که درج **ع** نوشته
 شده است خاصیت آن اسم آنست که چون این کلام را بر چیز خواند بخیر میرسد
 و تحت بنام هر کس خواهد بخورد و در ده از عشق و بیغیر کرد و اگر بدینت

بمشک

بمشک و زعفران بنویسد و بخورد دارد در چشم هر کس غریز و مکرم باشد و اگر بچشم
 الله خواهد چون در مقابل چشم رسد چهار حرف بیست و نه از حروف مقطعه چهار
 انگشت خود نوشته و انگشتان را بکشد بر آن چشم او بسته کرد و اگر بچشم عقل الله
 خواهد چهار بار بدست خود خوانده انگشتان از آن کرد و از چشم خفا ناپدید
 شود چنانچه بیکس را بدیدند و اگر بچشم ریخته شود دشمن خواهد از لوح سرب
 صوت از دشمن را ببارد و کلمه را بر آن لوح سرب نقش کند و در میان سنگ سق
 بر کند و در کور شاد فز کند دشمن میجو کرد تا آنکه میرد و اگر بچشم فرشت
 مناع خواهد هفتاد و نه در ده کلام بیست و نه در ده کلام بیست و نه در ده کلام
 افش و خفتی خود هفتاد و نه در ده کلام بیست و نه در ده کلام بیست و نه در ده کلام
 بر عالم خواند و بر خود بداند شود بخت و کفاده کرد و کلمه و بیست و نه در ده کلام
نور نوشته است و خاصیت این اسم آنست که هرگاه کسی بچشم الف و محبت
 خواهد این اسم را بر طاس یا فلج سفید بنویسد و بشیر را بخورد مقام دهد
 در میان ایشان الف و محبت پیدا شود و اگر بچشم حفظ مال خواهد بنویسد
 و در میان آنها هر چه خواهد بگذارد یا بجز از ضرر ببرد و نقصان بر آن مال برسد و اگر
 کسی بنویسد و بخورد دارد و بسیر رود در آن سفر از شر دیوان سالم ماند **اهل**
 آن کاروان هر اهل کردند و اگر کسی با خبر ندانند و اگر بشود مانند این است
 بنویسد و اگر عامی اسم را بخورد بنویسد خدا است و شب در زیر بالین خود

و با وضو بخوابد ^{خمس} حقه او را از زیر صالحی کرامت نماید و اگر بجهت بسبب زبان
خواهد بنویسد بمشک و زعفران بنام دشمن و در حقه دهد و از حقه را بموم
سرخ آجکم نماید و در زیر پستک کزله گذارد و یاد از هر کسی فریاد نماید تا آنکه
ببندد کرد و اگر بر لوح نقره نقش کند در زیر پستک و با خود دارد از شر خصما
این شود و نظرات دشمنان و خصما و غمنازان و بدگوینان را در حق او جسد کرد
و کلمه سم بریح جو را نوشتند است و خواص این اسم است که هر کس که از بر
منصب و بزرگی خواهد این اسم را بر لوح نقره نقش کند در هنگامیکه مشغول
شرف باشد و بکشد از روز به سه بار که از چوبانامه بود باشد بپایزد
و در زیر آن بمشک و زعفران بخور کند و با خود دارد بزرگی و منصب و
باید و مال و عزت و زباید کرد و در بزرگی مشهور کرد و هر روز باید که
پیش از صبح بخواند تا آنکه هر روز بر آید و از یاد کرد و در پیش از فروز نکر کرد
و در هر روز که خواندن را از آنکه در پیش از آنکه در تمام مکه رسید باشد بماند
و از آنکه بپایزد کند کلمه چهارم در بریح سلطان نوشتند است و خواص این
اسم اینست که اگر کسی کار فرو بپسند باشد که بی کار خود نتواند بود هیچ
کاری از دست او بر نیاید این اسم را بر پست و بکشد بید بنویسد و بپوشد
ابروان رود و در آب اندازد و بگوید ربانی مستی القدر و انت احکم
الاحسن چهار روز کار او بکشد و در نو در کار او پدید شود و اگر کسی را جادو

کرده باشند این اسم را بنویسد با معوذتین بر پیشانی و با کلاه بنویسد بعد از آن
قدی از آن بخورد و قدری دیگر که بماند بخورد از شوی بد آن بجز جادو ^{باطل}
کرد و اگر آن ابرار و مسجد جامع بپوشاند و قدری کند و فرقی بخور کند
هرگز بجز جادو و بزرگی کار نکند و اگر کسی که فهم بود بر کاسه چینی بنویسد ^{ساعت}
عطارد بمشک و زعفران و کلاه و غسل بعد از آن بشوید و بخورد نیز فهم
شود چنانچه هر چه بشنود بگوید و هر که فراموش نکند و آنچه را فراموش
کرده باشد هر گاه یادش آید و حافظه اش زیاد شود کلمه پنجم بریح اسد
اسد نوشتند است و خواص این اسم است که اگر کسی خواهد که در چشم پادشاه
عزیز و مکرّم باشد نامش چهل روز هر روز هفت بار این اسم را بخواند و
خود دمد در چشم بزرگان عزیز شود و اگر بر پوست آهو یا گربه بنویسد
و با خود دارد در چشم سلاطین و کابر مکرّم کرد و اگر بپوست با خود دارد
هم چنانکه در روز جمعه بپند در شب هم بپسند کلمه ششم بریح سبله
نوشتند است و خواص این اسم است که هر کس که بجهت دفع زهر خواهد در شرف
عطارد بنویسد و با خود دارد زهر بزرگی کار نکند و اگر کسی را زهر داده باشند
این اسم را بنویسد در موم که در آب کوفت اندازد و بخورد وی و هدی شود
شود و اگر کسی را دندان درد کند بنویسد و در موم که در آب اندازد و بخورد دندان
کند زهر شود و اگر کسی را بسند باشند این اسم را بر جام سفید بنویسد و آب

بازن بشوید و قور عسل داخل نمود بخورد و هر کس از کدو و اگر بجهت دفع
سلبط خواهد از این شربت بزین سلبط بخورد بکود و و ابرام شوق کله هضم
ببرج مزین نوشتند است و خواص این اسم است که اگر بجهت عقد الرجال خواهد
این اسم را بنویسد بنام آنکه خواهد با مادرش و در کوزه هفت و سوره بوم محکم
کند آنکس پسند کرد که قادر بر مباشرت و دخول نباشد و چون خواهد
این اسم را از کوزه بر آورد و بشوید و آب هفت کشته کرد اما شرط این عمل
که چهل روز روزی یکبار و چون بخورد و روزی ده بار بنام این اسم بخواند
تا آنکه عمل او ثابتهاید و اگر بجهت عقد عمل خواهد و خواهد که کار و شغل او
کس را بر بندد بگردان موافقت از هفت تا از جامه وی بکشد و این اسم را بر آن
بنویسد و آن موافقت از آن حرف بیست و یکبار این اسم را بر آن بخواند تا آنکه
آن حرف را با قدری نعل و دود کهن در کوزه کند و در فرس شاکه در نو کند
و اگر بجهت اوارگی و سرگردانی کسی خواهد این اسم را در و شکافنا و قابل حد
سرطان نزدیک شود بر پوست او بنویسد و با بر ششم هفت روز یکبار بخواند
صحرای بندد و هر کس از آن مقام آواره کرد و اگر بجهت حاجت خواهد
این اسم را بنویسد بر روی و کوزه بشت و عفران و کلاب و در سبب کرد
هضم او و در آن به حاجت حاجتش روا کرد و اگر بجهت دفع نفوس و جلا خواهد
بنویسد بنام هر که خواهد و در فرس شاکه در نو کند و اگر بجهت دفع

نویسد و در فرس شاکه در نو کند و اگر بجهت دفع نفوس و جلا خواهد
و در مقابل رکعت دین کند بنام هر کس که خواهد در مقابل نشان دشت
افند کله هضم در برج **عمر** نوشتند است و خواص این اسم است که اگر بجهت
فتح الرجال خواهد بر طبعی این اسم را بنویسد و بشوید و بدهد یا بخورد کشته
کرد و اگر بجهت عقد الرجال خواهد در و شکافنا در و شکافنا بنام هر
خواهد بیست و یکبار بر طفل مرده خواند و طفل را بر بندد و کلید شراره بر
دست و پای بسوزاند و در نو کند آنکس پسند شود کله هضم در برج **عمر** نوشتند
و خواص این اسم است که اگر بجهت طلاع بر خجیات بیاید و شیشه را و
یکند و جامه پاکیزه بنویسد و خانه پاکیزه کند و چراغ پاکیزه کند
و شیشه را بر چراغ پاکیزه کند و پاکیزه کند و پاکیزه کند و پاکیزه کند
بیشک و قدری کلاب بنویسد و شاکه در نو کند و در نو کند و پاکیزه کند
پاکیزه بیاید و در نو کند و شیشه بنویسد و بگوید بان کوزه که هر
در شیشه نگاه کند و چون صوفی بنشیند در آن شیشه جز در هند آگاه
عامل شروع در دعوت این اسم نماید و از خواندن فارغ نشود تا آنکه حاکم
ارواح حاضر شوند و تخت بیارند و بکند و در نو کند و پاکیزه کند
بیاید و بر آن تخت بنشیند چون کوزه این صوفی بنشیند و شیشه بنویسد
بگوید نام معلوم شود که ارواح اند از آنجا عامل هر حاجتی و مظهری خواهد

از این اسم هر چه بخواهد بر او بیاید و هر چه بخواهد بر او نیاید و هر چه بخواهد بر او بیاید و هر چه بخواهد بر او نیاید
 ارواح از مشرق تا مغرب هر چه شوند انگاه ایشانرا عمل کند و بگوید بسم
 شمار نامن کشایم نتوانند بر او بد و خطی کرد اگر ایشان کشند و کار کنند
 فوایدی را در این صاف و بر روی خوش بخورند و این و در این بخورند
نیت الله لا اله الا هو خالق المطفئ والجار العاصف والجمال الازلي
 واليوم الساري والفر المضي والشمس المضيئ ورب الانبياء والرسل ورب
 جبرئيل وميكائيل واسرافيل وعزرائيل ورب الدنيا والاخرة يس ايها باعالي
 عهد وبعث كسند وهر چه بر او بد و هر چه بر او نیاید و هر چه بر او بد و هر چه بر او نیاید
 مقرر کند و باز در مذکور بخورند که ایشان را بد و باید که در هر روز
 در آخر هر عملی که میکند بخورند که در هر روز **بسم** نیت است و خواص این
 اسم است که هر گاه کسی را اولاد نشود این اسم را در روز پنجشنبه یا شنبه بخورند
 و زن بلوغ نکند و با شوهر جمع شود که البته ایستد و اگر بر خست
 بیاید بر بند بار آورد و اگر بچه داشت که در پنهانی خواهد بختم مرغ بگوید
 که اول بصد باشد بخاده باشد بلوغ کافی و با خود دارد هر چه بخواهد
 او غایب و پنهان باشد و هر چه بخواهد از وی پوشیده و پنهان بود بر ظاهر
 و اسرار کرد که در هر روز **بسم** نیت است و خواص این اسم آنست که
 هر گاه کسی بچه عدل نظر خواهد این اسم را بر شیخ خال خواند و بسوی دشمن ببرد

چشم

چشم اندازن بر کسی که در کار او مانع باشد و اگر بچه بخواهد بخورند
 در میان این اسم را بچه بخورند و بخورند و بخورند و بخورند و بخورند و بخورند
 کرد و اگر بچه بخورند و بخورند و بخورند و بخورند و بخورند و بخورند
 بنام آنکه خواهد و در خانه تاریک رفتی کند و بسوی کانه بر بالای آن گذارد
 بر روی بازاید و هیچ طرف نتواند رفت که در هر روز **بسم** نیت است
 و خواص این اسم آنست که هر گاه کسی بچه محافظت خواهد این اسم را بر او بخورند
 نویسد و با خود دارد اگر عام و کز من دشمن او شوند بر او ظفر نیاید و اگر
 بچه عدل آن حال خواهد این اسم را بخورند و بخورند و بخورند و بخورند و بخورند
 در خانه هر که خواهد بختد که در بد آنکه خواص کلام بخت بخت
 و مختص از خواص آن ذکر کردیم تا آنکه عامل اهل آن بد و باید که در هر روز
 و بر هر کار و صدفان تقصیر نکند و در خواندن در است بخورند تا حاجت بپسند
 و دعا بخت **نیت** بسم الله الرحمن الرحيم **حمد** اللهم يا بخت ذالها ما
 شيطون الذي له الاسماء الحسنی والصفات العليا والقبول والقبول
نور اللهم يا ذا بق صلتوا بموتون الذي هو المسبح بكل مكان مدوح
 و بكل لسان مذکور في كل وقت وادان **بسم** اللهم يا عرش ارض عرش
 بخلهون الذي سبقت اوله قبل كل قبل **نور** اللهم يا رهوت ارجا
 ارجا رهوت الذي هو الرحمن الرحيم ملا كل شيء عدله و جنته **نور** اللهم

کلمه بخت

باختر مشهور از پیش در علم الله هو له السبح والتهليل والحمد والتهليل
 والاهات **سبح الله** يا اهابا اشرهنا اذ وني اصابنا وناصبا وثون الذي هو
 الحق القوم وهو الحق الذي في ثبات السموات والارض يا **رب** ان الله
 باذهنا واهلنا مسطرون الذي عنك الوجه الحق القوم **عق** الله يا نور
 ارغش امر عيشن نفون الذي نغزير وفقره وجروبه وسره وعلا **فصل**
 اللهم يا ابراهيم السبع اسماء على الذي في العباد بالوث والفتا **احمد**
 اللهم يا ملكوتنا املنا الملوك الذي له الفدرة والقره والملك والملكوت
 والعظرة والكبر **اد** اللهم يا مشيخ مشينا فتلا من الذي اعطى كل
 بقدر **جود** اللهم يا علم ابراهيم ابراهيمي نفون اتمامه اذا المراد شيئا
 ان يقول له كن فيكون فبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون
فصل **نجم** در بابا خواص دعاي فرشتگان که ايند عالم بيست هزار و شصت
 اما بر سبيل اجل بيست خواص ورا ذکر ميکنم وانه هر يك پيامنايم ناظر
 بهر منكر دند ۱ اگر کسی خواهد که خلق از وی هراسنا و زرتا باشند
 و در مقام دم با هيبت و عظيم باشد و باد و ک و نعمت باشد ايند عالم
 بر پوست شتر يا کرک نويسد و بر يار **ب** است بنده در مقام دم با هيبت و عظيم
 باشد ۲ اگر کسی ايند عالم بر کلا بخواند و هر که خود را از ان شويد که
 او را ايند مطيع و فرمانبردار شود ۳ اگر کسی ايند عالم بر کاغذ نويسد و

موم کند و در هر زبان کند با آنکه در مجامع مضمون يزد و باختر
 چون به ذبک پادشاه رود اگر صد خون کرده باشد از او در کند **ع**
 اگر کسی خواهد که در مقام دم عزير و محرم گردد ايند عالم نويسد و باختر
 دارد و روزی بکريه بخواند و بخورد دم چنان شود که خواهد **ه** اگر
 کسی خواهد که دشمن را بخور کند که اين پنج بياض خلاص يابد بغير نشان
 دود و در مقام دوزخ بنشيند و ايند عالم دوم بکريه بخور و دشمن
 البته اندشمن بخور کرد **و** اگر شهمه يا محاصره کرده باشند و کرد بکريه شهمه
 لشکر که فتنه باشد ايند عالم نويسد و بخواند و در واپتي هفتاد مرتبه بخواند
 و بران لشکر دم و چهل و بکريه بر سفتد خواند و دود کند ان لشکر در حال
 بهر بخت افتد **ز** اگر در جنگ کال لشکر به بعد ذبک بياض جمع شده باشند
 و خواهی که شکست بر ايشان افتد و بهر بخت روند يك مشت خاک از زمين
 استا ايشان بکريه هفتاد مرتبه ايند عالم بران بخواند و بجانب ان لشکر پاش
 در حال منهدم کردند **ح** اگر کسی خواهد که بکريه در عشق خود بيفرزد
 ايند عالم بر بختا و بر چغل از بخواند و از او و کند که مطلب حاصل است
 و هرگاه اندشمنك و زعفران بخواند و دود کند که مراد حاصل است **ط**
 اگر کسی خواهد که در سفر از بياض پياده رفتن خست نشود ايند عالم بيشك
 و زعفران بر چهره نويسد و بر اندام خود مالانگاه نويسد کند از بياض رفتن خست
 ند

نشود اگر کسی در میان لشکر باشد و در میان کفار باشد و از خلاص شدن باشد
باشد این دعا را هفت بار بخواند و بر پیش خود دمد و هفت بار بخواند و بر پشت
خود دمد و هفت بار بخواند و بر طرف و کرد اگر خود می چشم هر خطا بود
کرد و او را نه بیند و نجات یابد اگر کسی خواهد که در کار بکام او کرد
و دولت و مال هم عطا او کرد این دعا را هفت بار بخواند و در دوازده مرتبه بخواند
چون چهل روز از این عیون بگذرد و بعد از آن بخواند اگر کسی خواهد که در
بیا باها و که ها از ترس جانور در ده و گریه و دیوان و جنیان و امان باشد
فردی از باب جانی در طریقه کند و این دعا را این اب بخواند و از صبح تا شام بخواند
از ترس ایشان محفوظ گردد اما باید که با طهارت بود باشد و الا اذیت با و خواهد
رسید اگر کسی خواهد که در غیاب حاجتی و نمی رود و می آید بر سر کرد
این دعا را هفت بار بخواند و بر پیش خود دمد و بر سر خود مال معانی حاصل
کرد اگر کسی خواهد که قلب مطمئن خود را بخیر کند چنانکه بی خطر قرار
نبرد طالع خود را با طالع او ملاحظه کند چون موافق افتاد این دعا را هفت بار بخواند
بر کاغذ سفید بنویسد بطالع سعد بنام مطمئن و بر بازوی خود بندد و با آنکه
بر درخت بلند بنزد مطمئن استخوان کرد اگر کسی را کار است و بر پیشان
باشد و در آن کار عاجز و متحیر مانده باشد نام آن چهل روز هر روز هفت
مسجد رود و در هر مسجد فلان سفید و دکنند و با وضو و قبله نشینند

بکار

بکار این دعا را بخواند و دست بدعا داشته بگوید الهی محمد بن نام ما بر این کار
در کجای و فلان مطلب را بر او گردان مرادش حاصل کرد **۱۶** اگر کسی
فرض دارد باشد و از ادای آن عاجز باشد باید که شب جمعه غسل کند و چهار کعبه
تغایر بگذارد و در هر کعبه ای از چهل چهار مرتبه بگوید یا عیون المستغین و
بعد از آن سلام و تسبیح یا تضرع چهل و یکبار این دعا را بخواند و مطلب را عرض نماید
بعد از آن این دعا را هفت بار بخواند و بر کاغذ بنویسد و بر لباب رو باشد
و بگوید الهی فرض مرا از خزانه خود عطا فرما فی اسرع الوقت یا ارحم الراحمین
این کلمات را یکصد بار در آب روان اندازد چون بکشد بکند فرض او
داشود **۱۷** اگر در میان زن و شوهر ناسازگاری باشد این دعا را بر چهل و یکبار
فلان سفید بخواند و در آتش اندازد در میان آتش میخند بدید **۱۸**
اگر کسی خواهد که خواب بکند این دعا را بر چهل و یکبار فلان سفید بخواند و در زیر
سرش کس که در خوابش است کرد **۱۹** اگر کسی را سحر و جادو کرده باشند
این دعا را بر لب بخواند و از زیر سر کند باطل کرد **۲۰** اگر کسی را کار خود
فرمانده و حیران باشد باید که گرفتار باشد این دعا را هر روز بعد از نماز
بامداد بخواند و بر کف دست خود دمد و بر صورت خود کشد و بر آن معنی
در کشت با نذر فرغانی مرادش حاصل کرد انشاء الله و دعا فرمایند اینست
بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله ماشاء الله کلا حول و لا قوة الا بالله العظیم

بافتم باخفی باوقی باقام بادام باحد باصد بافرز باور باحی بانوم
برجتک استغیث فریبا و جلا و ملا نشو باشهو باشمولنا انزلنا عقیبا
طوطبا اهبا هبل مد هبل هر جل اهر ابل رفا من ابل علی جابیل برقا
مینک بکابل فر هبا ابل من سر عا بل طو ابل شفا ابل فطفا ابل
در کط ابل طو ط ابل سفر ابل اه واه و و تیر غمسه سبله و ابل منطنا
منطوط مشغوده برغن نقر عن مانیش واه واه و ابل بر ابل کوشا
اکمها اهبا هبا هبل مرز ابل مرز و ابل ارطو شا اور فون شزار ابل
شخا ابل شخو ابل ملخو ابل مرز حوط ابل مفطره مفطره برقا
برمنی از مهاده اوکدی زما هبل هره ط ابل اهبا هبل فلتل مکر و بدشکر با
مشاه طره اهلی باشه هبل الشخ با هبا هبل الخ طشون ار جو ابل جوندش
الا الی الله نصر الامور خضر و الباس اباس و صلی الله علی محمد و اله **خام و ثانی**
اللهم یا بکهیکم کبر شکرکیم بعطی جلد جسدیم یا هشیخ و دیر و دیر و دیر
هه فبا ج فیریک و فیریک الا ملخز سمع و بصیر و لا حول و لا قوه
الا بالله العلی العظیم سعه کلهما مطمح صباک لا اله الا الله محمد رسول الله
سلیمان خلیفه الله الفسطاط ابل غو شخ ابل شمو شخ ابل عهبا ابل اخی
انه من سلیمان و انزلیم الله الرحمن الرحیم الا لعلو اعلی و انوف سلیمان **نیک**
چنین کو بد موافق که در استخاره بکر اند عالم با ان جبارش بدین عبادت

در

و شرح این بان شافو نداشت لیکن عبادش بان مختلف بود و ان **نیک**
بسم الله الرحمن الرحیم ایل و احم و حنون فریبا و جلا و ملا و دنا
دقوبا شوقا ایلنا شوقا ایلنا انزلنا عقیبا طوطبا اهبا هبل مد هبل
مد هبل اهبا هبل مد هبل هر جل اهر ابل رفا من ابل علی جابیل برقا
مینک بکابل فر هبا ابل من سر عا بل طو ابل شفا ابل فطفا ابل
در کط ابل طو ط ابل سفر ابل اه واه و و تیر غمسه سبله و ابل منطنا
منطوط مشغوده برغن نقر عن مانیش واه واه و ابل بر ابل کوشا
اکمها اهبا هبا هبل مرز ابل مرز و ابل ارطو شا اور فون شزار ابل
شخا ابل شخو ابل ملخو ابل مرز حوط ابل مفطره مفطره برقا
برمنی از مهاده اوکدی زما هبل هره ط ابل اهبا هبل فلتل مکر و بدشکر با
مشاه طره اهلی باشه هبل الشخ با هبا هبل الخ طشون ار جو ابل جوندش
الا الی الله نصر الامور خضر و الباس اباس و صلی الله علی محمد و اله **خام و ثانی**
اللهم یا بکهیکم کبر شکرکیم بعطی جلد جسدیم یا هشیخ و دیر و دیر و دیر
هه فبا ج فیریک و فیریک الا ملخز سمع و بصیر و لا حول و لا قوه
الا بالله العلی العظیم سعه کلهما مطمح صباک لا اله الا الله محمد رسول الله
سلیمان خلیفه الله الفسطاط ابل غو شخ ابل شمو شخ ابل عهبا ابل اخی
انه من سلیمان و انزلیم الله الرحمن الرحیم الا لعلو اعلی و انوف سلیمان **نیک**
چنین کو بد موافق که در استخاره بکر اند عالم با ان جبارش بدین عبادت

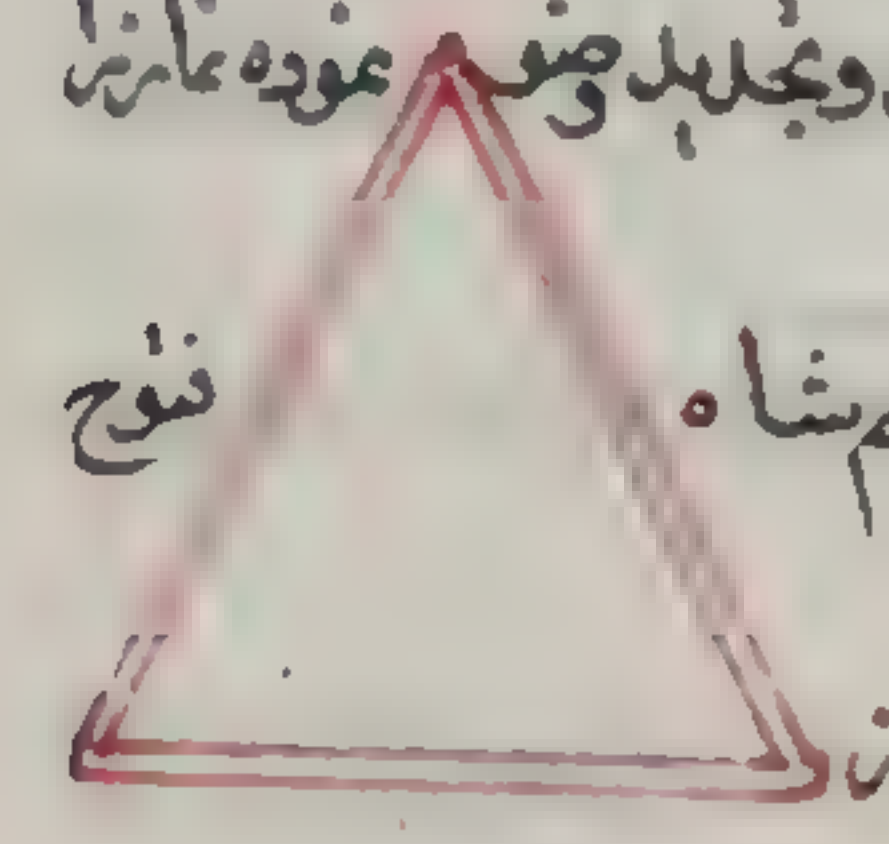
در

السفة البره البركة وكرام الكتابين الفريين بر حنك با ارحم الراحمين
 در پانچواص عوف و كما نميخند ايد اند عاظم و بزرگ و چو صيد فين
 ميواند جميع نما او كتاب شود نه پاره كه بايد عا كساخي و بچي مي كند بيطا
 خوانند و ايند عا اچند بن هر خواص است و چون خواهند كرد و عطف و لا
 ايند عا اچر به نمائند اول بايد كه بيست روز روز بگيرند و خود را ز شمشاد
 نقشه نگاه دارند و بن و جامه و مكان را پا كيزه نمائند و از خمرها از خمر نما
 و خانه خلوت كنند هر شب و از خانه بوي خوش بچوئند و اين نامه را بر
 پاره نان خشك نويستند و هر شب نخست افطار بكيان پاره نان نمائند نگاه
 كه خواهند بخورند چون بيست روز تمام شود ايند عا را در پيش خود دهند
 و چهار كعبه نماز بگزارند هر سوره كه خواهند و بعد از نماز چهار و بگزارند
 بخواند و صلوة بر صلوة و بنسند انكاجله رفند با تضرع و زير حاجت بخوانند
 روا كرد و اگر ايند عا را بر مصرع خوانند و نويستند شفا بايد و اگر
 ديوي بر بخاند بگردد پاره خمر و صوف ادم بسازد و اين نامه را بر
 بخواند و بگويدي ديوي بر بخواند اين نامه كه از من اين شخص بر وريد و
 اندر انصوف در ايند و در حال پير و روند و در انك انصوف داخل شود
 في الحال انصوف مجرك ايد و در حال انصوف را از ان شخص جدا بايد كرد و اگر
 اين نامه را بر پاره انك نويستند و در پيش خود شمشاد بنهند و بگويند كه

ابن خلدون

و چون در خواب عمل کنی که در هفتاد و چهار آیه بدید و باز نشیند
 و هفتاد و چهار کفر کنی باشد و هفتاد و چهار مال و هفتاد و چهار
 و در برابر تو جمع کند و گویند که بگو و دست از حکمت بردار اگر قبول کنی خسر
 الدنیا و الاخره کردی و اگر قبول کنی صحتا حکمت بنوعطا و ضابط و در هفتاد و چهار
 جاعلی نبرد توانی بدید و بر سر وید کرد عوف مشغول باش و در هفتاد و چهار
 جمعی خوشتر و خوش کنی بدید و سلام کنند و دلالت دهند و گویند
 مژگن که ماد و ست تویم و شراب پیش تو هفتاد و چهار و شراب و شراب
 و شراب و شراب و شراب از آن شراب بخور و چشم حکمت و معرفت از شراب
 ابد و علمای با خاندان بهامورد و حافظات زیاد کرد که در مژگن با فرات
 حفظ غائی و دعاء عوف صول حکمت این **بسم الله الرحمن الرحیم** یا من
 هو فوق کل شیء یا من هو تحت کل شیء یا من لیس له اول یا من هو اخر کل شیء
 فلیس له اخر یا من هو احد لا واحد غیره کل واحد له شریک و لیس له شریک
 یا من هو الاله الاله حق کعبه مع رب یارب ربنا یا جلیل الاجل یا
 انت الذی خلقت الابد و کل شیء فی ذات الباء اما یکتفیک من المشبه
 انشاء فیکون امرک عزم و فضا و حق و عدل و صدق و فعلک عدل
 و انت الاول و الدائم یا من محفوظ بالاعلان یا ذی العاج بالاله الا انت
 مبارک و تعالی و قول الظالمون علوا کبریا **در بیان دعوت**

شاه فوج بداند که شاه فوج ملک بر پا و مسلمان است و بیست و چهار و بیست و چهار
 در دست کمر و در دست دارد و در دست نام و جامه و صلاح او همیشه است و همیشه
 خرم و خندان است و هر چه خواهد کند ماعدا ایم خون را نه باند و بنوازی و کلاه
 و ظرف بخشد و دایم پیش او اید و با یک دهد و طوبی و لعب و طرب را و دست دارد
 و هنرمند بود و هفتاد و چهار و است و در دست و مانند شمس و در دست هر که
 خواهد که عزت کند باید که یکجا هوای بخورد و بعد سر و روزه بداند و در دست
 بکشد و در بعد بنشیند و در کجا بنشیند که او را در می نشود و کار در دست
 کرد و مندل را بکشد با سطرین که عوف شد و در مندل نشیند و در مندل نشیند
 عزت که در پیش خود بخواند و وقت شام افطار کند و بخندد و عوفه نام از
 بکشد و با شراب و در خواندن عزت کند که روز سیم شاه **فوج**
 دعوت او اید و یک موافق کرد و در این سر و روز
 غیر حق المستور حبیب البیان و اذن بخور کند که مطلب حاصل است و غیر نیست
بسم الله الرحمن الرحیم فدا عرفت علیکم بالرحم و الرزاق فوج الملك و یاد فوج
 الذی نهش فوج بکلام الموقر الجش و موقر بن موقر موقر النور و صفا اعوان
 الهند هملو نه جهوک بکلام سلاکی کو کانی و امنت بکلام عبد الرحمن حیا
 کعبه المبارک اجهت و کنت عوانه ما استعین بک علیه بقدره التیمار الله
 رفیع الشان و غیره و لیسط الجبال یخسرو و یخسرو یخسرو یخسرو یخسرو یخسرو یخسرو

فلاش فلاش فلاش ثلاث ثلاث ثلاث علبس علبس علبس علبس علبس

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847

برہان

و ملك بر فان بقی هذه الاسماء العظام عملوا واسرعوا بفضا جميع حوائج بركة الله فيكم
 وعلیكم نوع ۲ الشك در سبب هر شیء دو رکعت نماز بخواند در خانه که بگوید
 نداشت باشد و هر سبب قبل از نماز غسل کند بآب روان و بیک غسل چنین کند
 که اغسل غسل صلوة الغزوة عن الخوف فیه الى الله و چون از نماز غشود شروع در
 نماز کند و باید که قبل از نماز نهد که آن چوب در حجاب نماز خود حاضر سازد و
 هر کس بپایانده بهر چه و بگوید بگوید بخواند که در یک شب در آن سبب صحت
 در مثال آدمی پیدا شود اما باید که عامل سبب بی عیبه و نماز از او تمام نماید
 صورت از این نیز بداند که بگوید در آن صورت بپند و طلا شود چون هر عضو
 از اعضا آن صورت را بپزد و صرف نماید با نیکو بجا خود باز کرد و در دست شوی
 و شرط این عمل الشك که هر عضو که در اول جدا سازد آن عضو را در آن عضو
 بدو پیش و مستحقان نفقه نماید و بعد از آن بپزد و صرف نماید که آن عضو
 خود در دست شود و باید که بپزد و صرف نماید و اگر در آن سبب بپزد که آن
 نوع ۳ باید که سه روز و روز بگوید و در هر روز سه بار که و التمسک فی هر روز
 بخواند و در روز نهم ظرف می باید که ناله سفید کرد باشد و پیش خود گذارد
 و بگوید شاه سفید را نشان کند و در شب آن ظرف را نهد و هر روز سه بار
 مذکور بخواند و در آن ظرف دم و باید که با چوب سفید در هر یک از ظرف
 کسری باشد و در این خواندن باید که در شب ظرف نگاه کند و بعد از تمام شود

مذکور سه بار بخواند بسم الله الرحمن الرحيم اللهم اجعل هذا لک
 القاجر من هذه السوء و بجز من هذا القاجر و القرآن العظیم و بجز جلد الاثنا و المین
 بعد از آن در ظرف نگاه کند و بپزد که بگوید شاه صید و بنام هر روز بپزد
 باشد و آن شاه را که در ظرف نشان کرده بود در کسبه گذارد و باقی را بپزد
 خرج نماید که هر چه از آن هر روز بنام بردارد و خرج کند اصلا کم نشود و در
 در چاک خود باشد و باید که این سر را بنام دارد ۲ در شب عمل فرط است
 و آن مشتمل بر پنج انواع است نوع الشك در مدت یک و بعضی را
 میباید بود بنوعیکه در خواطر او اصلا و سوسه شیطانی را بنماید و خواطر خود
 از خیالات فاسد قهر سازد و بعد از آن سه روز و روز بگوید که این آن از تو
 بکشد و بپزد باشد و در این سه روز و روز از نور در پنج سرطان باشد و در
 ششم صوم در آخر شب افطار نماید بنان و موی طایفی و باید که بخورد ساختن
 که از اجل سرطان بخورد نه در هر یک و یک بپزد است و موم کار نرود
 باشد و باید که هر راجع است منسحق باشد و بمزج کر و خج و اسباز و آماده
 داشت باشد و در این سه روز در کان پاک با لباس طاهر ساکن باشد چنانچه
 کسی را به حال او اطلاعی نباشد و مجرای انش در نزد خود حاضر ساخته و طلبی
 نوشته میشود با وضو یک دست چپ خود بنویسد و در وقت افطار آن
 نوشته کند و در این روز بخورد بلبس چنانچه نوشته نام بخورد بعد از آن افطار بنام

و موزن کند و باید که در هر شب چنین کند آنگاه سوره پرکار از کاغذ سفید
بقدر شاهی بچیند و بر هر پرکار از کاغذ این حرفات و اینو پسدا **بست**
ح **و لا وسع رب** و ه **و** اگر بآل خواهد یک مال حاضر کند و در این
سوره و در بعد از نماز نهد بیست و یک مرتبه عظمی که ذکر میشود بخواند و آنچه
که مذکور شد بخواند نماید هم در وقت دعوت غریبه و هم در سایر اوقات و طریقه
از مس که سفید کرده باشد از آب صابون که در حاضر نماید آنگاه آن پرکار که
از کاغذ چیده است و در ظرف آب اندازد و در القوی یک حب بخور نماید و شروع
نماید در خواندن سوره بعد از آن آب طاس را بریزد که با بر الله الحاسنه و عدد را
مرزی که اراده کرده است در نه طاس آب بیاید و بمصرف مشروع خرج کند که
فاصل غیشود و باید که قبل از شروع در عمل نهد کند که در غیر مشروع من نکند
و بعد از عمل نذر را بجا آورد که اصلاً بفواحش صرف نشود و طبعی که باید کف

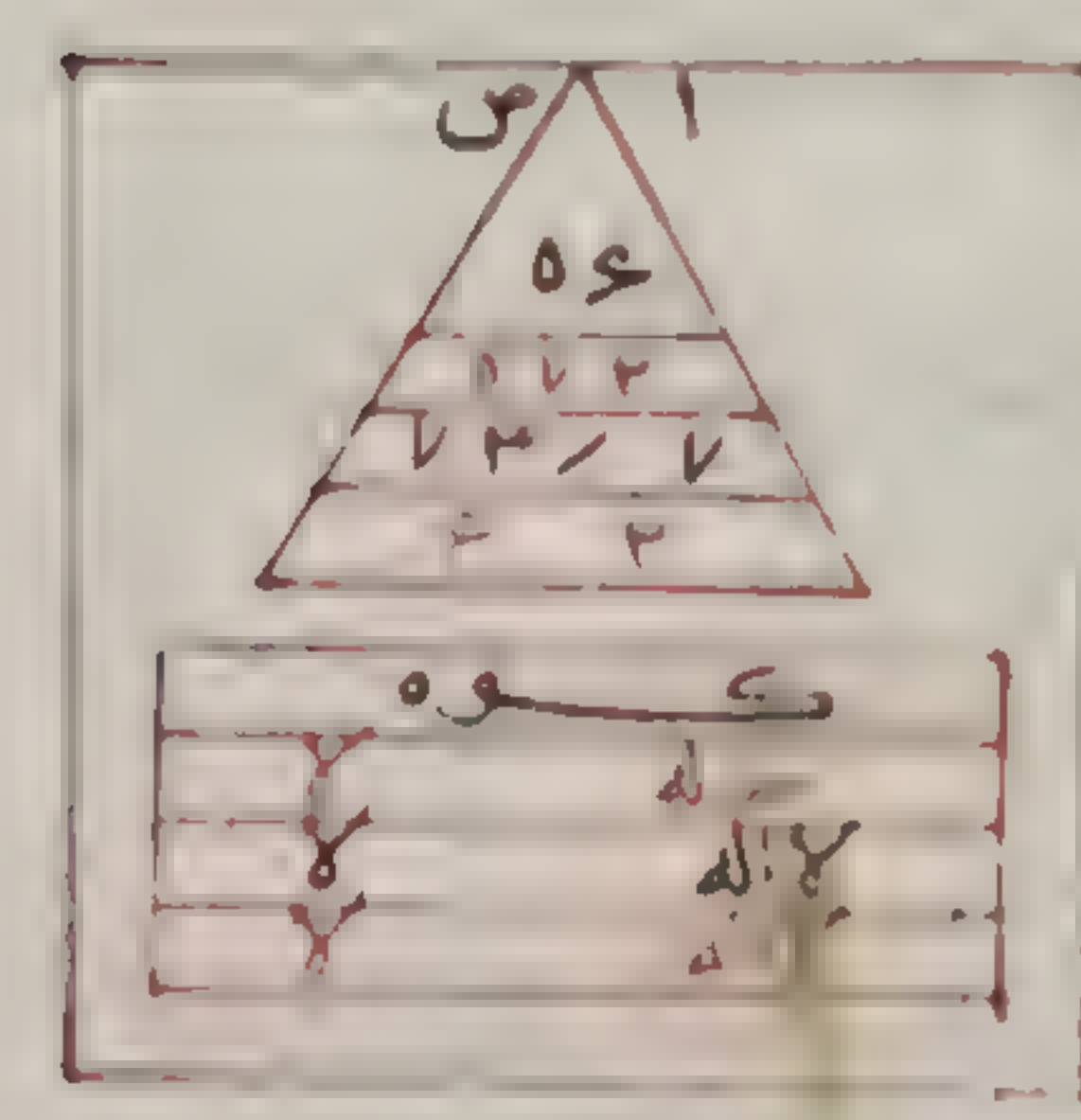
ليس يلزم الجواب كفاً بل ونوعاً لا كمّاً وقيل هو لا المتأخذ فنه على ضربين أحدهما
هذا من فضته فلم وهما فعلان العمل العمل الساع الساع العائد نفع^٢

است که سه روز و سه روز دارد و در خلوت نشیند و با احد نکند و بهر دانه خور
 از پال و شاه و غیره کاغذ و روزی هم در کبیر بنشیند و در دست کبر و در
 نماز گذارد و آن کبیر را در زیر سجاده گذارد و بگوید این دعا را بخواند اگر مصلحت
 شود و بها و الا هفتم بنشیند که مصلحت حاصل است ان شاء الله تعالی و عزمه این است
 عرضت علیکم با معشر الجن و الانس بخیر و صاف بنشیند و بنشیند و بنشیند و بنشیند و بنشیند
 برافش سجده بنشیند و عزمه العزیم العزیم بنشیند و عزمه العزیم بنشیند و عزمه العزیم بنشیند
 امیر و ادا شنای بدلتان اما لهم بدل بنشیند و عزمه العزیم بنشیند و عزمه العزیم بنشیند
 اللهم بدل هذه الکواغذ فتدعی علی سکه امیر و بنشیند و عزمه العزیم بنشیند و عزمه العزیم بنشیند
 بافتاح باز برای نوع بنشیند که باید دو روز و سه روز دارد و آن کل حیوان و جمیع
 بهر کند انگاه کاغذ به پنج برید و در این اسم را بنویسد اینست با هوش یا
 بیخ یا بخ یا طاطاطا عظیم کاغذ بدو اهرم فتدعی بفضائلها و بعد از آن کاغذ
 دیگر بشکل مقصود بچیند و بر یک ری کاغذ این شکل را بنویسد
 و بر روی دیگر آن این شکل را بنویسد و در میان این دو کاغذ را درازد
 انگاه پنج پیچید و این طلسم را قبل از خواندن عزمه در روم گرفت و در زیر زبان
 گذارد ح ف ا ف ح ا ع ی ف و شروع کند در خواندن عزمه که مقصود او
 حاصل شود بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم
 جمله بسم الله الرحمن الرحیم هر روز و بار و در علفش علفشوم فلنا نولم علفش

نشد
نوع ۳ الش که هفت روز در روز دارد و از آن اکل حیوان نموده در خلوت
و این دو اسم را هر روز که تواند بخواند و در روز هفتم نیز روز
بگرد و هزار مرتبه و اسم مذکور را بخواند بعد از آن این اسم را بخواند و عند
مفاتیح الغیب که تعلیم الی فی کتاب صبی که در آن وقت روز نورانی حاضر شود و پنج
دانه روی با و بدین نگاه انگار که در کسب اندازد و مخفی دارد هر وقت که خوا
از کاغذ نیز بریزد و در آن روز روز یکبار و در هر بار کاغذ یکبار سوخته ببارد
فلو اوحی را بخواند و در کسب اندازد و در وقت خوابیدن در زیر کلاه و صبح
بردارد که هر روز که بد باشد و بعضی رساند نوع ۴ الش که باید روز
روز در دارد و این از روز سر شنبه نماید و در این سر روز از خورشید حیوان
و معاشرت با خلق هر چه نماید و دایم بزرگ باخی با قوم مشغول باشد و در این
سر روز هر چه توان از کاغذ خستنی برآید ببرد و از کاغذ پاره صاف بریزد
و بزعفران رنگ نماید و در آن رنگان کاغذها بنویسد و در آن
دیگران نگاه ببرد که هم گذارد و در زیر سجاده خود گذارد و در ششم
عسل نماید پیش از نماز صبح و بعد از نماز صبح را بخواند و بعد از نماز و بیست و
مرتبه سوخته فلو اوحی را بخواند و شرایط این عمل الش که پنج وقت نماز را بیک
وضو بخواند و در هر کان خلوت نشیند و دایم بخوبی کند از اجزاء هر چنان که
نرم گوید باشد و چو سوخته را تمام خواند باشد و رکعت نماز حاجت بخواند

و بعد از

و بعد از سلام و سه بار بلند کرده با اعتقاد کامل این دعا را بخواند **بسم الله**
الرحمن الرحیم اللهم تقبل منی عذرتی فاعطنی حاجتی بخواتم و یجوز قال لا اله الا الله محمد رسول الله یا خاتم الانبیا ان شاء الله کل شیء رحمتی و علما انکام است
در زیر سجاده برده است کاغذها را در آن که هر روز رفته شده باشد و بعضی مشرق
صرف نماید و هر وقت که تمام شد عمل را از سر گیرد بطریق مذکور **فصل ششم** در بیان
اعمال تحصیل فقر و ذهاب و آن مشتمل بر پنج انواع است نوع اول الش که
در روز روز در دارد و از آن اکل حیوان و معاشرت با مردم هر چه نماید و هر روز هزار مرتبه
این دعا را بخواند **بسم الله الرحمن الرحیم یا ذریه یا خیر یا شهد یا نیک یا طاهر یا ثاب یا جبار یا فعال یا خلاق و در روز هفتم این همه را که نموده شد نوشت**

و در زیر سجاده خود گذارد و در هر
مرتبه بگوید یا فعال یا خلاق یا قدر
حقیق هر روز مستمرا با و جوی برسد
و در هر ماه هفت عدد از این دعا را بخواند
بقدر حد و در هر ماه صد سوخته قرآن از هر سوخته که خواهد بخواند و بروج پنج
هر یک کند نوع ۲ الش که باید سر روز روز یکبار و اظفار کند بغیر اکل حیوان
و غلظت اختیار نموده در این سر روز هر روز چهار مرتبه بگوید یا کافی یا غنی
یا فلاح یا مزیان و در شب چهار مرتبه چهل شغال نهد در پیش روی خود در زیر سجاده

در زیر سجاده

خود گذارد و بعد از آن هر یک مثال از آن چهل مثال نقل فرمود و در هر یک صد
 این چهار اسم را که مذکور شد بخواند و چون یکی از این اسم را بخواند و بگوید
 در هر روز یکبار آنکه هزار مرتبه این چهار اسم را بخواند و در کسب کردار و باری بگوید
 خرج نماید که از قدر یک کامل الی هر روز چهل مثال نقل فرمود و در کسب هر روز و باید که
 این سر را بخواند و نوع ۳ است که هفت روز و نوزده بگوید و از آن چهل خواند و هر
 نماید و در شش هفت روز و نوزده و بعد از آن مفاخر الغیب را الی آن که در این چهل
 و بعد از آن هر روز چهل مرتبه بگوید و در هر یک صد و در هر یک صد
 و صد و پنجاه است و بگوید که عدد این دو اسم بود باشد آنکه پس
 نوزده در نوزده و حاضر شود و پانزده در هر روز یکبار بگوید و در کسب کردار دست
 حاضر و بی غایب با و در هر یک صد باشد گذارد و هر روز از آن کسب پانزده در هر روز
 خرج کند اما باید که آن پانزده در هر روز که اول در کسب گذارد نشان کند و مضبوط
 نگاه دارد که چون مخلوط بدین هم هر روز شود فرق تواند کرد که مبارک است شوق
 و آنچه هر روز در کسب بیاید خرج نماید از هر حلال و باید که این سر را بخواند و در
 نوع ۴ است که این شکل مثلث دو پاکه اسم در او درج شده است
 هر روز بنویسد و بعد از آن یکی را در دست گرفته
 در بار هر یک شخص بیاید شود و بگوید یا اهل و ان
 شکل را بگوید و هر چهار آن را با خرج کند کم نشود

۵	۱۲	۱
۳	۶	۱۰
۱۱		۷

اما باید

اما باید که هر روز چهل مرتبه از آن شکل بنویسد و از آن چهل خواند و هر روز یکبار نوع
 است که هر یک از این چهار اسم را در دست خفاید و در دست بگویند و بگوید و بگوید و بگوید
 بخواند با وضو و صفا و از آن غیب در هر یک چهل عطا نماید که هر یک نیاز شوق
 بسم الله الرحمن الرحیم الله کافی فصدت الکافی حیث الکافی بیک کافی و لله الحمد
 و بسم الله الرحمن الرحیم ۴ در این اعمال تحصیل ذهب و نیکو کردن
 مشتمل بر دو نوع است نوع ۱ است که اگر کسی خواهد که هر روز در هر یک بخواند
 او هفت شرف در هر یک بخواند او هر یک باید که چهل روز و نوزده باشد و چون از نوزده
 و هر روز هفتصد مرتبه این اسم را بخواند با علی یا غنی یا ملی یا ذی الاحسان
 احسن لی و هر صد مرتبه که اسم را بخواند یک مرتبه این اسم را بخواند عزمت
 علیکم یا معشر الجن اغشونی و اکتونی بخواند و معبود کم بالذی انزل المائدة و بعد
 از آن سجاده را انداخته در رکعت نماز حاجت بگذارد و تسبیح حضرت فاطمه را
 بخواند آنکه در هر یک سجاده نظر کند هفت شرف بیاید اما باید که این سر را بخواند
 که اگر استکار کند عیش باطل کرد نوع ۲ است که سحر و زور و کبر و غیور
 به هر یک کند و این را از روز سه شنبه کند و بعد از آن نماز صبح صد مرتبه سوره مبارکه
 الحمد را بخواند و شروع نماید در خواندن ده طعنه تا وقت نماز مغرب آنکه هر یک
 و نماز شام و غنیمت را بخواند و انتظار کند و باز صد مرتبه سوره الحمد را بخواند و
 شروع در خواندن ده طعنه تا نصف شب هر خواب بر و غلبه کند هر چنانکه نشد

بیت

1571	1571	1571	1571
1571	1571	1571	1571
1571	1571	1571	1571
1571	1571	1571	1571

وچینی

آفرین برات

نَسْجِدُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّصْنَعٍ وَإِنَّا بِإِيْمَانٍ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ إِنَّا فُضِّلْنَا عَلَى سِبْطِنَا أَهْلَ الدِّسْعَيْنِ مَرَّةً

چند خطی که در این کتاب است

اقداری بر قضاوت

11	15	✓	P.	✓
12	14	10	1	19
13	2	18	11	9
14	11	1	15	12
15	9	19	4	10

وان يفسر العلم الذي ستر عن كثير من خلقك واكرم به كثير من عبادك وتغنيت به
عن سوادك فانك مالك الملك وبذلك مقابل السموات والارض وانت على كل شيء قدير
چون چهل ووزان عمل را بجا آورد حجتاً امیر کرد از او در شد کاملی در خواب پادشاه
کردان علم غامض را باو تعلیم نماید نوع ^۲ است که باید در وقت یک از بعضی روز
هشتاد مرتبه این ایه را از سوره و عد که از من السماء ماء الى الأرض المهاد باشد
بخواب چهل مرتبه بعد از نماز صبح و چهل مرتبه بعد از نماز شب و هر شب در وقت خواب
این دعا را بخواند بامظهر العجائب بامعلم الانسان مالم تعلم ومغيب الباطنی الفقیر
و دلیل الحارثین بمشبهه وهو علی کل شیء قدیر اطلبه علی ما عقر علیه الخیر الیه چون
این عمل را بجا آورد حجتاً امیر شد کامل خود در خواب پادشاه را از علم را باو
تعلیم نماید ^۱ در باب اعمال کشف براضی هندی برهان مشتمل بر دو نوع است
نوع ^۱ است که در هنگامیکه شرف شمس باشد مناجات بخواند چهار مرتبه یکصد و صفت
اشکال را در آن درج نماید بدانگونه که موعود شود و با خود نکام دارد فواید

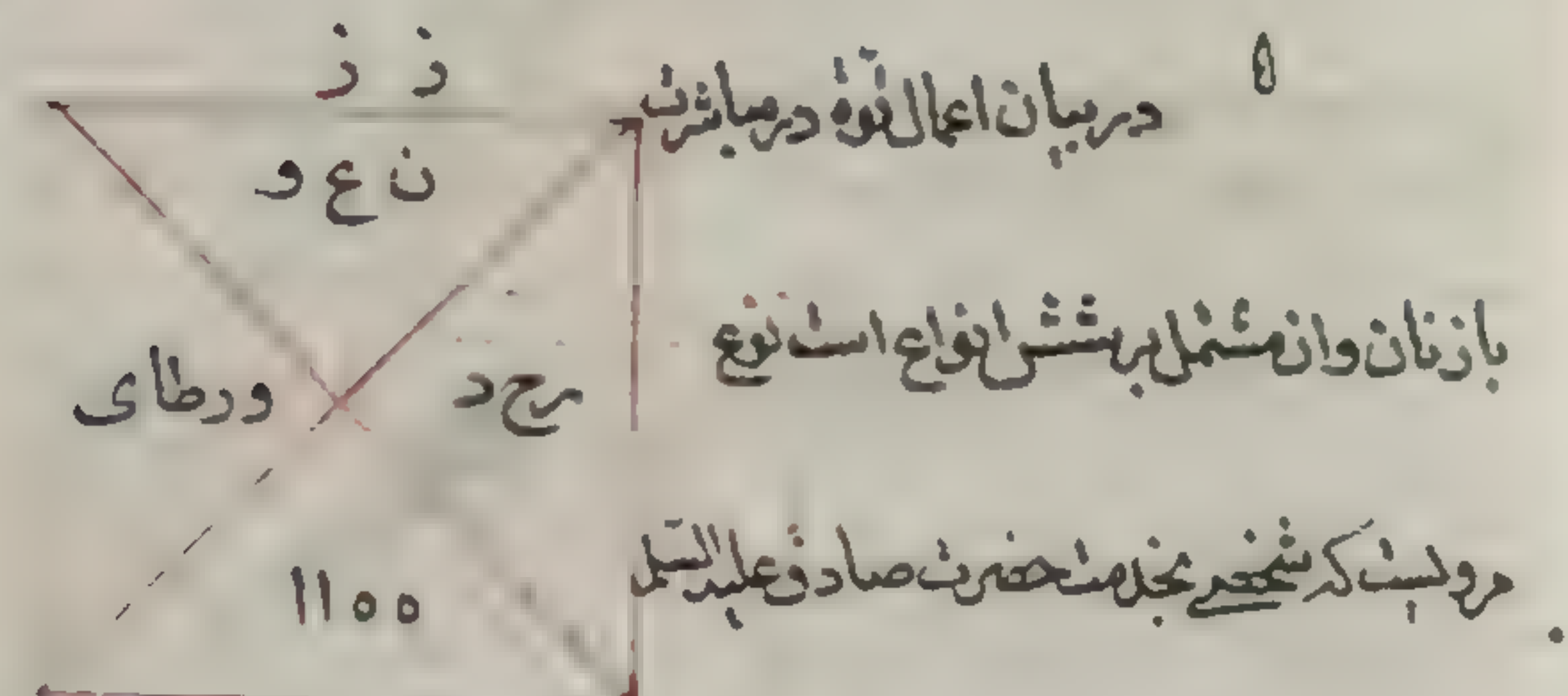
فضل احمد

۱۸۱۹ بم ۲۳ فر ۳ نوع ۳ الت که ابن اسم را نوشتند در فی

ز انو بند هر چند که رود خسته نشود

نوع ۲ است که این دو اسم را نوشیدنیهای میزد باغونی پرشون و این

طبی که نموده میشود نوشتند که بنده هر قدر پیاده رود خسته نشود اینست

عمود مجید قوہ باہ و مباشرت انحضرت فرمود کہ قبل از حجامت سر سجدہ کند و بگوید

اللَّهُمَّ اِدِّمْ فِيمَنْ لَدُنِّي وَكَثْرَ فِيمَنْ غَيْبِي وَفَوِّعْهُمْ صَغْفِي حُلَامِنِ

عندك سيدك نفع ۲. الشك در وفت جامع هفتم شب انوار را بر آب خواند

و بیاض آمد چندانکه خواهر آمد جماع کند خشنود و مریم ابنا عمران الی

ثنين
احسن روحا ففتحنا فيهما من روحنا وصدف بكلمات ربها وكبير كان من الغا

نفع ۳ انت که این طلسم را بنویسد و بر کمر بندد فویش زیادہ گردد

۲۵۱ عم ۸۱۳۹۱۱۱۱۸۱۹۴۹۱۱۱۹ نوع ۲ است که اینطوری میگیرند

۹۹۹۱۱۱۱۱۸۱۹۱۱۹۸۹ ۲۹۸۳۳۱ فونش زیاد کرد

نوع ۵ الشنک اگر انظمه انویسد و بر کربند اگر صدف نداشت باشد

برینا لایق الاضمار نوع ۳ الشک در این امر برپوست هو می بیند و با خود داند
 زهر بر ایشان کار نکند **یا مضطربون** نوع ۴ الشک در وقت تحول جگر که روزی
 باشد مخلصه بکوفه بخورد و ناسد در بخوردن آن مداومت نماید در آن سال هیچ
 بزرگ کاری نشود و این عمل مجرب است و از اسرار مکنون است ^۸ در بیان اعمال
 گفتن نام ضمیر خود را در خواب و آن مشتمل بر بیست و پنج نوع است نوع ۱ الشک در خواب
 کلان را در روز یکشنبه در وقت طلوع افتاب بمشک و زعفران بپوشد و در زیر
 نام هند و این کلان بخواند و بر او بلند آید و در غیر او باشد در خواب بگوید **یا
 نوبختی** ایفج بکر جلی دم هنت و سحر ز عدل حفص طغظ طغظ
 و کلان خواند **یا منکم کلم بالحاء مستجلا یا مسجی یا مسجی یا الله**
یا الله یا الله و یا چه و و یا چه و یا چه و یا چه نوع ۲ الشک در این امر برپوشد
 و در زیر خواب هر کس خواهد گذارد و در بر این آنکس هفت مرتبه این را بخواند
 و بر او بلند آید و در دل دارد هر را در خواب بگوید و این **واذ قلتم**
نفسا فادارم فیها والله یخرج ما کنتم تفلنوا اضربوه بعضه ما کذلک یحیی
الموتی و یرحم ابائکم یفلون نوع ۳ الشک در این امر بمشک و زعفران و
 بر کف دست خود و هر کس که از او ملتی باشد که در حق توچه منظور دارد که
 خود را در سینه او بگذارد و شکم او را در خواب باشد هر چه در دل دارد بگوید
 و اسم اینست **یا هیش فصلی** ^۹ در بیان اعمال خفا و غفلت این مشتمل است

برهش انواع نوع ۱ الشک در این امر برپوشد و با خود داند
 برین خاك بخواند هر جا که خواهد بروی آن خاك را با خود بردار که کسی غیر از این
 مذکور و اینها در کفهم نك ما لیسین و عی علی الفسین بالعبی
 العجل العجل الساعه الساعه نوع ۲ الشک در این امر برپوشد و با خود
 را بخورد و در هر جا که خواهد بروی او را بپوشد و طسم موهامه ماه
 موهامه موهامه ماه ماه ماه ماه اسرار مکنون است و اسرار هم
حلا و ه ۱۲ نوع ۳ الشک در این امر برپوشد و با خود اسم خود بخواند و
 هر جا که خواهد پنهان شود کسی او را نبیند و این **واذا قرأت القرآن**
جلینا بینک و بین الذین لا یؤمنون بالآخره حجابا مسطورا و جلینا علی قلوبهم لئلا
 یفقهوه و فی اذانهم و قرأ و اذا ذکرک ربک فی القرآن وحده و لو اعلی اذ یأمرهم بقول
 نوع ۴ الشک در این امر برپوشد و با خود کافور بپوشد و در هنگامیکه مشغول
 باشد و یک یک آنرا بخواند و در این نگاه دارد هر کاه که در این سینه پیدا باشد
 از او در موم گرفته نگاه دارد و در وقت حاجت در زیر زبان گذارد هر جا که خواهد
 بود کسی او را نبیند و این برپوشد و این **واذا قرأت القرآن** جلینا بینک و بین الذین
لا یؤمنون بالآخره حجابا مسطورا و جلینا علی قلوبهم لئلا یفقهوه و فی اذانهم
 و قرأ و اذا ذکرک ربک فی القرآن وحده و لو اعلی اذ یأمرهم بقول ربکم بالانجم
 الراجح نوع ۵ الشک در این امر برپوشد و با خود افتاب بمشک و زعفران

مكتوبه طه طه طه م جمع و ن فو الشاكر وفن

بسم الله الرحمن الرحيم وللهون ولدون امر بغير

اقصاب

01

8 9 1 9 11 8 1 9 11

طریقہ و کار بند و اگر خواہد کہ

کار نکند و طلبم شریف ملک نور

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

117/17/21

101/11/11

ایسے باورسہد و از الان حرب محفوظ

ان نیز خود جادو کنند و بر هیچ محاربه

ند و از برای شیخ بند باید بمشک و

وفد الہی و اما شاگرد و جز

لو میرا سہو بڑا ہے اس پر اسی کا ادب کرنا

۵۵ صغوار ۵۵ هوهو هوبواو

و تیره و دران ده فصل است

کوک، ما، درختان، کدو

دان منظر

تاکہ رگاہ کے خواہل کہ کسب در خواہ

وہاں پہنچ کر باجٹ اور براورڈ اول

در کاخون بنشیند و اینتراکه

1	2	3	4

1	11	12	
13	2	7	1
3		9	
10	8	4	1

لے رہے تھے۔ فلاں کس دھان کندہ

۲ شایسته‌شایسته‌شایسته

ند
نفسنا و همة بلادنا و الصراخ

رحمۃ باشہنا باشلشا و ۳۶۶

الحمد لله الذي هدانا لهذا

لا وعنه اللهم سلط صوري

لَا بِنَامَ وَلَا يَرْفُ وَلَا يَأْكُلُ وَلَا يَشْرَبُ

وَأَنْ يَعْطِيَهُ اطَاعَةً تَامَةً

مش من الرحمه كننا كمفصوش

عما لکے کے کا حایہ و اذن صبرا

عما لکے کے کا حایہ و اذن صبرا

مهر و جگر ۲۴ و دما بکری و اور و مهر سانی و مریزانه که مر از خودش را بکند
 و خوف مر به هایت در دل او بیند از انگاه بکشد و بیست و یکم بر این منظر
 هشتک را میخواند و بعد از ان تمام منظر را بخواند بگو الف الف الف و باید که این
 عمل در شب کرده شود و اگر از بزم هلاک دشمن یا نفع اعدا عمل کنی بجز این
 و منظر بل بطار شرون هوز بخیر ساکن شود و نود و نه هوز فی چهارون
 بجز کوارین نرسنک کانکی نم کولا و نک بار خد اهرم نمک بک
 برد همکور کو فو بختی نمای منتر که سبت کور و کی سکت مهری بکت
 بود و منتر اسور که پاچا ای نرسنک نوع ۳ انت که اول اسم
 انشخص که منظور داری بنویس و بعد اسم ان سباع که میخواهی بنویس بر زبان
 عربی انگاه هر دو اسم را عدد کن و از ان عدد اسم اعوان استخراج کن و در
 ان اسمی که تم کن و اگر از برای عداوت باشد در اخرش طیش داخل کن و از ان
 عدد که از دو اسم حاصل شده در مثلک درج کن و از خانه یاد شروع کرده
 تمام کن انگاه بکضلع انرا اعوان دویم استخراج کن و هر دو را بخوان و بشرابط
 عمل انت که شب بخوانی که سفید نداشت باشد و سمارها نامان باشد
 انگاه سید پادشاه خوب انرا حاضر کن و ان مثلک را در میان ان سر پادشاه بپاوی
 بعد از آن در بعد بکضلع بخوان و بشرابط دیگر این عمل انت که قبل از عمل شد
 روز و از اهل جوانی برهنه غالی و از برای مبدیان مثالی بپاویم که اسبابا

مثال

مثال اسم انشخص که منظور است **بابر** عددش ۲۴ و اسم ان سباع که منظور است
دب عددش ۷۱۲ جمع هر دو اسم ۷۳۶ اسنطاف **دب** و انگاه طیش
 در اخرش در دویم **دب** و طیش شد و عدد کل و اسم در خانه اول مثلک گذاشتیم
 و باضافه بک درج نمودیم الحال خواستیم که موکل دویم استخراج نمایم
 بکضلع مثلک را شمریم عددش ۲۳۵ شد اسنطاف نمودیم **غ** و شد
 ترکیب نموده در اخرش طیش ضم کردیم غفر طیش شد انگاه غفر بسم بک
 اسمت علیک یا ذم طیش سلط علی یا بربد هذا الذی خیر
 بقیه حاجتی غفر طیش العجل س التاعزم الواو مثلک اینثال

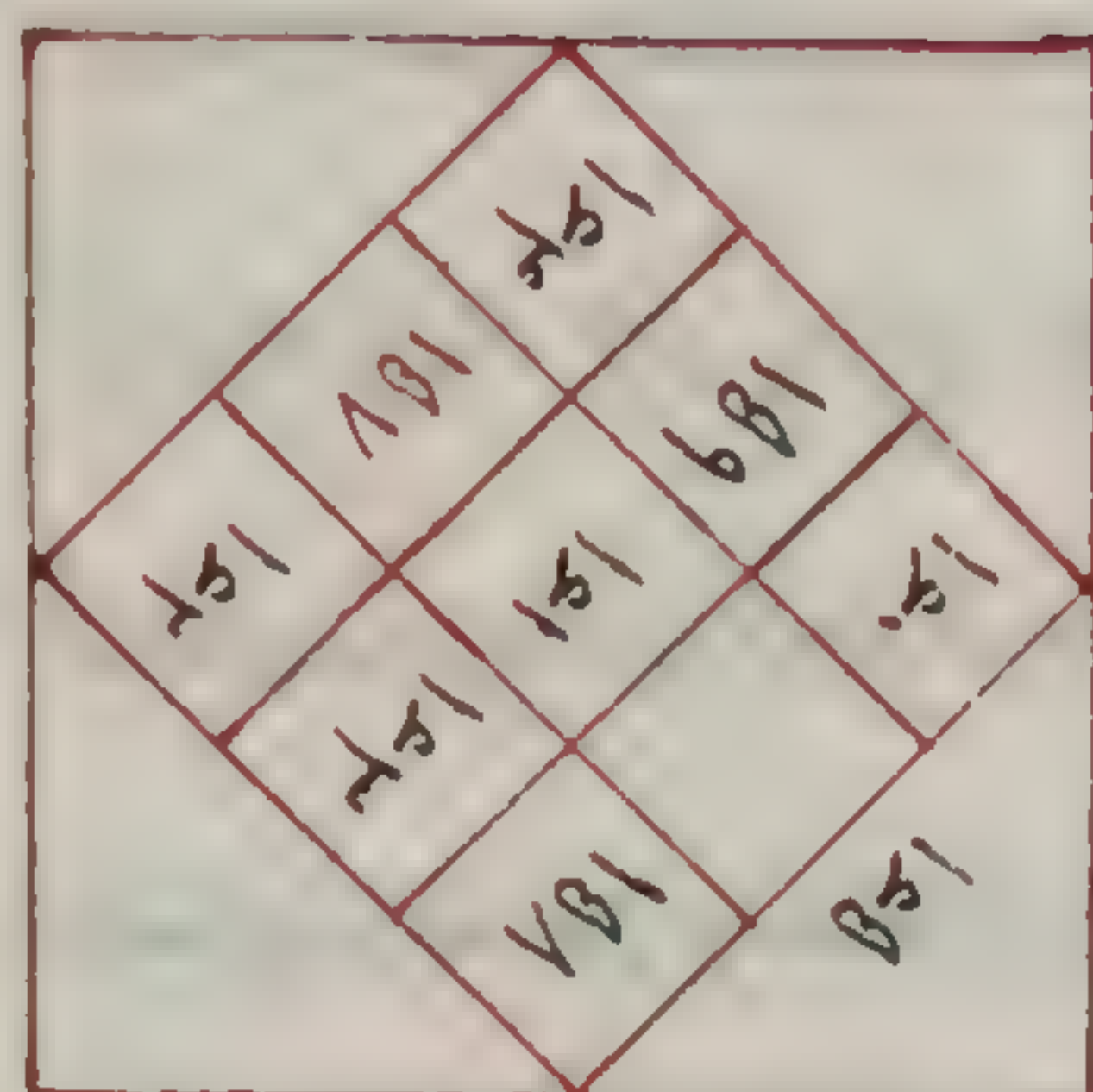
نوع ۵ انت که هر یک

۷۵۴	۷۴۹	۷۳۷
۷۴۸	۷۵۰	۷۵۳
۷۵۳	۷۳۶	۷۵۱

خواهی که را بصورت بشی
 باصل با کرا بترسانی که
 مطلب تو را حاصل کنی
 که اسم انشخص که منظور داری

با اسم ان سباع هر دو عدد بکری و اندر ابلاطج در خانه اول مثلک گذاشتیم
 و باضافه بک درج غالی با تمام شود انگاه غفر طیش بعد و قی و مثلک
 که مطلب حاصل است و در ان مقام بکمال بپاویم که در مبدیان انشخص **مثال**
 اسم انشخص که منظور است **محمد** عدد ۶۲ و اسم سباع **اسد** عدد ۶۵ جمع هر دو

۱۸۷ این عدد را در خانه اول مثلث

که باشدیم و باضافه یک یک تمام نمودیم

الحال خوانیم که در هر این لوح را بسند

بود و قوت این مثلث بخوانیم عدد خانه اول

که ۱۸۷ است اسنطاف کردیم و ۱۸۷ شد در یک عبوده در آخرش لفظ این ملحوظ

نمودیم قوت این شد و یکضلع مثلث را شماره نمودیم ۲۱۳ مثل اسنطاف عبوده

در آخرش کلمه این شد که قوت این شد پس این دو اسم موکل علقه شد خوانیم که

موکل سفلی استخراج نمائیم عدد مساحت این مثلث را ۲۲۹ عدد شد اسنطاف

عبوده در آخرش لفظ طیش ملحوظ نمودیم غنططش شد انگاه غنم نمودیم و بعد

دفع خوانیم بدین نظر بقا **ایست** عزمت علیکم با معاشر الملوك العلویة و السیفیة

السخریة من هذه الحروف ارجب بانها این و انت با قوت این بخون غنططش

ادخل علی ۲۲۹ بعقل اسد علی اسم و کینه العجل ۳ الساعه ۳ الوجاه **فصل**

دوم در این اعمال دفع کردن شر در نه و دفع کردن سک دیوانه و غیره خواند

سپن دم کرد و از شغل بسیار انواع است نوع از حضرت امام ضیاء

منقولست که چون شهر را به بی بی در برابرش سر بر ایند ها را بخوان **الله**

الله اکبر **الله** اکبر و اکبر و اجل من کل شیء و اعوذ بالله مما اخاف و احذر و اعوذ

برق و اینا و الحیت من کل اسد مناسد و اینا اگر سر را بگیرد بخوان و بگوید این

بخوان عونت علیک لعنة الله و عزیر محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم

امیر المؤمنین علیه السلام و عزیر سلمان بن داود الا تحببت عن طریقتنا ولا تؤذنا فانا

لا تؤذک راوی حدیث گوید که شش بخوریم و این دعا را در برابرش خواندیم

بهر ایند اخ و دم را در پیش پای خود کشید و برکت نوع ۲ در دفع مفسد

سک دیوانه یا کز دیوانه یا هر جانور که دیوانه باشد باید که شخص عامل

در دست گیرد و سر عصا را بر زمین بگوید و شخصی که زخم دارد در برابر عامل باشد

و شخص عامل سر بر صلوک بفرستد و سپید بر پشت او بزند تا سده عدد و در دفع

سهمی بی بصورت او بزند و او را از هر عصابی خود از طرف چپ بیرون کند که

هفت قدم راه برود و بگوید خود نگانگند و هر نه قدمی که برسد بگوید هفت

در هر ساعت با عامل بدین که نام هفت فعال بوده باشد و عامل باید که تا هفت

شب شب بگوید سوره کسرا بخواند و هر صبح که برسد بگوید فعال از آن دفعه مد

و آن نیاز عامل باشد هر کس که خواهد بدین عمل از آنکه شخص زخم دارد هفت قدم

برود و هفت فعال دفعه داده باشد در هر مکان عامل بعضا خود خطی مدون

و این طلسم را بر ظرف آب بکشد و بر وزن زینب بخواند و با شخص بخواند

و آن خط بیرون آید و تا هفت روز هر روز صد مرتبه در دل که بر شود و دیگر این

در بدن او نماید و این عمل بسیار شریف است قدر آنرا بدان و طلسم مذکور

ابح لا ۷ موع الله و الحلاب ح لا ۷ موع الله و الحلاب

نوع ۳ در دفع این دم که است که با او سر در بر دهم و بگویم یا محمد یا علی
و سر بر سر او حلاص و سر بر سر او قل اعوذ برب الفلق و یا بخوان و بگو بسم
و قلان که در این ۲۴ م با قلان چیز دیگر و بگو بسم یا ابن ابراهیم یا بخوان و بگو بسم
بسم و گویند که دم که است که در دفع این دم است و یا
افطار السموات و الارض فانقذوا انفسکم من الالبابان جبرئیل الله و نعم الوکیل
بر حنک یا ارحم الراحمین ۳ در شب اربعه و افسون و دفع مزه
و کزین ما عریب و رطبا و ان مثل بیده انواع است نوع در دفع مار
کنید و غیره است که باید گفت شهادت خود را با ب و دهن زبک و بر بالای زخم
بگذارید و هفت مرتبه صلوات بفرستید و بپندارید که ورم کجا است دست را بر خور
موضع کار و هفت مرتبه سوغ یا محمد الکبار بخواند و اندک اندک دست خود را بکشاید
و بپاورد تا سر زخم که سوغ تمام شود که حیرت نوع ۲ است که این علامت
بواد که بگوید بخواند دست بر موضع زخم را که شفا یابد هائل الحجة
باطل الزهر العاجل که دم بحق سلیمان پیغمبر علی السلام و فی کواکب الفلق بسم یا
نوح یا نوح نوع ۳ است که این حرفات را بر پنج قطعه کاغذ سفید بنویسند
و قطعه بقطعه در حروف و اتمام کو بنویسند سوله هم آخر و چشمها را در
مکذوب بنویسند که از یکدیگر ممتاز باشد و در وقت نوشتن با وضو باشد و در وقت
بنشیند بعد از آن نوشته را با جانشیند و بخورد و مار کزیده دهد یا بخورد که

المأذون

الم از او بتر شود **اینست** بخورد و هو و هو ب مضمون کلمه نوع **پنجم** آن **است**
 که این ابراهیم بنی براب بخواند و بخورد و مار کز بد دهند و اندک بران زخم مار
 کز بد مالند شفا یابد **این است** بسم الله الرحمن الرحیم قال الفها با موسی و الفها
 ففی غیر الشی نوع **ششم** الش که این اسماء بر یکین بطور سرخ بکشد یا بنویسد
 و آنکین را در آب فرو برده در موضع عرق کز بد مالند و الحال در در ساکن شود
اینست حطلس سید کلوده و صحنی و وسطانی نوع **هفتم** الش که این
 اسماء بر کاغذ قری یا طاس صحنی که شکسته باشد بنویسد و نام شخص عرق
 کز بد یا مار را بر آن بنویسد و در آب بشویند و بان و سو که از جانب عرق کز بد
 امده باشد بنویسند شخصی عرق کز بد شفا یابد **اسماء این است** سارا سارا ای سارا
 رل رل ای با صال را اما طوطو کال طوسا مار ب با فار مر ارد یا باب ها
 کا با باس عا یا اما اس سحر یا را کال طو صلو بس صار و ب نا نوع **هفتم** الش
 که این خروفا ت را بنویشد بخوبند و این بنویسد عرق کز بد بنویسند شفا یابد **این است**
 و ای ح م د نوع **هشتم** الش که بشکل کوس سفند را بنویسند و بپایند و با
 سر که خنجر کنند و بر موضع مار عرق کز بد بنویسند شفا یابد نوع **نهم** آن **است**
 که ایند عا را بر آب دفن بخواند و بر موضع مار عرق کز بد مالند شفا یابد و عا
اینست بسم الله الرحمن الرحیم ایس کتله کالب و ایس کتله کالب کف نوع **دهم**
 الش که این منظر را بر سر براب و کها بخواند و بر موضع مار عرق و طلا کز بد

المأذون

پارہ کثرت کردن البوس ملتوس حتی دودنه و کل اطمیہ پہ کوئہ کوئہ چکنا

سار نو مار نو چکان کف

از مجلس و مکانی که نشیند باشد و از مشتمل بر انواع است نفع

هرگاه خواهی که کسر از مجلس برخیزد این آیه را بنویس و در زیر فراش انگس که کشیده است

نکدار که برخیزد و مثل کله خسته کنج خسته اجله من فون الارض ماها من

فأمر نوح **دين** الله كره كما مضى كره كسر ان محلي في رجب في سنة ١٠١٥

من افشا او بکارد در حال مرگ و طلسم اینست بنویز و بخوان که

نوع ۳ الشكسوة اذا نزل له رايك

الحمد لله عز وجل مفضل بن سعد و در مکان النخضر که منظور است دفر کد که در کمال

سختی در بیان اعمال باریک سنگ در هر مکانی که شخص عامل

هذه أسد ما شد و فاعله الزعماء الشك سوره المزكف رابط اليك ذكر مشهور

در وقت نشستن و سفاک کردن منسل و در مکان که منظور دارد دینی کند مقصود

حاصل شود و چون خواها که دیگر سنگ سازد سفال را برین آوری و بسوزد

اشهد ان لا اله الا الله محمد بن عبد الله

منه السلام وادسا عليه من ماله افضل من اموال الدنيا باق فاسل من ماله بحق

باز اینها بخانه ما را آورده و نه تنها آنجا را کشف فرمایند بلکه ما را هم عیال کشف

مکان ۲۷۲ عجا ۳ الباقی الوفا فی طرہ العین بارک اللہ

مکہ علیہ
درین احوال و نہ کہ از حوزہ خواہیے

دشمن که از کینه خفته تر از این دور ماند و نه درستی و نه خیر

از اردیبهشت ماهه اندو غار اشتر بر تهر رسونی کوا

وہ وقت ہو کہ وہ دوات سے وزن عام سے اندھا بنی اندک

روزنامه - روزنامه‌ها را از دوشنبه فروخته و از دوشنبه ۱۲

سید ابانہ زینبہ بنت جحش از دو غنیمت او مادر

از انکه از شرم و اندوه که از نور بخان رو اغ کار

من غایب است و این که شریفی در این کتاب

کمیته کفر و مغان و مشرکان و غیره از اخبار الهی

کہاں وہاں سے ان کے ہونے کا سبب معلوم ہو گا۔

و غلات و حبوبات و میوه ها و سبزیجات و ...

مجموعه ۱۱۹۹ و ۱۲۰۰

١٠٠

ص ۲۲ ل و در

۱۸۹

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

[illegible]

و در نزد خدا مؤاخذه خواهد بود و از نایابان مقدر دار دیگر
در عارض نمودن شب بخور بر دشمن اگر این آیه را بر دیک نویسد
نام دشمن و نام دشمنان دیک را با کند و در شر که الله و شجاعت
و چون بخورش این دشمن را بت کید در بخور شود و بخور تریب
هلاک رسد این امر است در هلاکت دشمن و اهل
بدعت باید در صورت انحراف از راه حق و انحراف از راه حق
ان صورت نویسد این عمل را در روز شنبه و در محاق باشد
بکند و بخور بر دست کسیر و بران نویسد فاذ القسم الذین کفرنا
نضربکم فی قلوبکم و انکم لا تعلمون و انهم یومنون بآیاتنا
نوشته بود و بگوید یا ملائکه افعلوا کذا و کذا و اینچه خواهد
از بیست نام برود و انحراف میگرداند و رتبه هلاک شود
و این در صورت بایز نویسد قل یا اهل الکتاب هل تنفون منا
الا انما بآیاتنا و ما انزلنا لیسوا و ما انزل من قبل ان
ان اکی کفرنا سقون قل اهل البیت کما یشر منکم لک مشیبه
عند الله فرغ من الله غضب علیه جعل منکم کفری و
ما یختار من عبد کطاعت اولک شر مکانا و اضل
عن سواکم سبیل در دفع شرارت و در این بخور

ملکان نام

کاغذ نویسد در چپ کنج خانه و فن کن لبم که تو عمل کنی
هجت و مهجت محبت و محبت عجا و اطرد در دفع
مار شخمر و دایر گذشت مار بسیار در اسب به اشکفت
با اهل ای یانا حالین فانظون انشاء الله چون این را
گفت مجموع مار را در یکجا جمع شدند تا آنکه از وادیر بر آید
پس این شخص گفت از لوازم کنگره نگاه مار را به از اینجا ببرد
رفتند زن را در دفع مار از حضرت بول را
شد و بجهت دفع مار این غریبه را نویسد و بکند و در
سور اخ دیوار خانه را مرافقه و به و نفی شود لبم که
سبحه قرینه و بنی ملج مجرنا فطعا قطعنا
نقطه در ادعای محفوظ بودن از گردن را
و عقب برویت و غیر نکایت نمودند بجهت رسول از
عقب از دست آن حضرت نه بودند و چون این دعا را
در صبح و شام بخوانند فریضه منم در سر شام و در عقب
گردن کان اعنی بکلمات الله انما کان لا
بجانب من نبی لا فاجر اند به لا بحضور جابر من شر
عانی و من شر طایفه و من شر سبطان شرکاء

هو اخذ بنا صنها ان بني على صراط مستقيم و محفوظ
بودن از مار و عقرب از حضرت روايت شده از براي دفع ضرر
مار و عقرب بنده عايند بسم الله يا الله توكلت على الله
و من توكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره الله اعلم
في كفلك في جوارك و جعلني من فطرك و جعلني في منك
كه خواهد از ضرر مار و عقرب بماند در هر شكلي
سلام على نوح في العالمين انا كذ لك بحريه الحسين
ان من عبادي القانتين و خشعت لاصوات الرحمن فلا
تسمع لاهلها و غنت لوجه النبي كغيره و قد خاب
حمل ظملا حبت دفع ضرر مار و عقرب و قد خاب
سر مرتبه بگويد اعني بربك السماء و السم من كل عقرب
و حبت سلام على نوح في العالمين انا كذ لك بحريه
الحسين اعني بكلمات الله لنا ما في شرمنا
خلق حبت ضرر مار و عقرب و وقت خواب بگو اعني
بر بسم الله من شر كل عقرب و حبت شح قريه قريه
قريه سلام على نوح في العالمين سلام على ابراهيم
سلام على محمد و آل محمد عقدت حبه كل عقرب و حبت

حراثت اهل فلاح با بر من كذ كذ لا فاش حبت
دفع ضرر مار و عقرب او ايل ليل و نيت بگو عقدت لسان
المحبت من باينا العقرب بكلماتك بقول الله ان
لا اله الا الله اشهد ان محمدا رسول الله اشهد ان
عليه و آله حبت دفع اذيت مار و كردم در شام سه
مرتبه بخواند و دست بر هم زند هر جا در صديرت برود
كردن كان از اسماي فرزند خواند رساند افزون اين امر است
بسم الله من شر كل عقرب بسم الله بسم الله من شر كل عقرب
بر نوح بن سلام كذ مرتبه شح قريه قريه قريه
بسم الله بسم الله در قاعه كشتن مار فاشي حضرت
رسول فرمودند هر كه بار بار بگويد چنان است شك كاذب
كشته باشد و هر كه بار بار بگويد از ما نيت امان را شك
در خانه ميراشند تا سه روز نشيد و اين عاير او بخواند و اگر او
نه بنده فيها المار و اگر او لا و يد يمشيد انشد كن بالله
الذي اخذك عليك نوح و سليمان ان لا يبدوا لنا
ولا نبي فانا ۳ در انوقت سبتن م مار و عقرب و كفت
انها از اينجند عاير حضرت سليمان است چنين سه مرتبه اين عاير

بجست دنف بر باره مان نوید بکش در کمان دنوی داند
بدیند تا بکونو انسر دنف باشد کلو پسر ماند دفر و نرود
ایه ایزات اذ القلوب الداخناجر کاظین من حمیم ولا
شفیع بطاع سحر عهد لا یکاد یبغض پایته الموت
من کل مکان دما هو بمیت و منو رائه عذاب علیط مثل
الذین کفروا برهم اجماعهم کرمای اشتد بهد لرحی
برمر عاصف لا یقدرن عما کسوا علی شیء ذلک هو
الضلال الابعید از حضرت لم خبر الصادق علیه

۳|||۸||۴||۴||۲|| ۱||۱||۱||۸||۲||۲||۸||

حسب دنیا این ایله برتر پاره نان نویسد چون دنیا بخود
در کلوپش بماند و نتواند فرو برد ایستاق اول خلق
علی الکذب هر یکل ۲ فولا اذ بلغ الخلق و انت
جنت فظنون ۳ من شاء منكم ان يتفقوا ما امشا
الا ان يشاء الله رب العالمین بد کردن و

هر کس که آن دلو بر کف دست از نوبی فلجاء الحق و نهق
الباطل از کمال کافیه و حقاً و مقدراً هفت شهابی گوید
در کف دست او کند و در هر یک دور و الفجر بخواند باشد و گوید
و باب و نه خوان او را خیر کند اگر دنو باشد اب در دهن او
نخواهد بود و نه خواند خیر کند روا شود اینم شکل بلا کف
دست گیر نوبی اگر دنو باشد اب از چشم او پاشد و اب این است
والله اعلم بالصواب

نوب بر نظیر و میرده کمال با و دارد اگر دنیوا باشد
 کلوش بر کبیر از دنیا انکار و حجامت از اعضا عذابا
 الهما بتجسس و لا یکنای پیغمبر با پند کلمات من کل
 مکان نوب بر زبان و مجر و کسیرده کمال دنیوا
 و ابو در کلوش بر کبیر و قالی العجین من امر که بر حجت الله

خبر و لا هـ الله في الشعر معه

وَقَعَامَا

بد رسیده شمع سارق است بخواب در میرایه بیک قبضه
مقش ملاش مفرش ^{نعمه ظاهر زرق و سحر به}
شده و بجهت در دبا و خود درخت پاک بر کف دست
الله بنویسد و کف دست را از طرف صورت راست
که ارد و در بقیه بخوابد مانند آنکه مرده را در قبر گذارند
و بقیه بخوابد و باید چشمها را در ف بازشد و نه به
منه بظن الا سمیه و عده ها اب ک ل و ن
و ه لای در عالم خواب از زیر کوشش او رسد و فلان کس
همان اسیر را در خواب شنود و نو صاحب نام است
دیگر بجهت پهلای کس در دهن بام که کمان او
خدا بر کاغذ بنویسد با این دعا درین خیمه کنم نه در باری
شمار بر آید و طایر را از آب کند و جمله نا حلال درین
طاس را کنند هر نایم بر سر آب آید و زو همان است و عاقل
بسم الله که سخن کوچم انک انت علام الغیوب باطلت
لهذا الاما استخف به فانت بطلت کفر اخفی بام فلان
فلان ^{افراج اب ر بکت علی الصالح الخیر الذی}
یظنون عیسم فمطر فتر سارق بکت الای کلک البنا

عسلج الوطر طلح الحفر ما طلح البصر
لمسکلیج و عک الکف معاذ الله ان اخذوه الا و جذا منا غنا
عنده انا اذا الظالمون ^{عیت بد اکین و زو شمس}
اهل منقه لا حاطر که داند و قرص نانی سپا و در این ایات
در پشت ن نویسد و باین دهد تا بخورند هر که دزد بود نموند
خورد ان کدینا انکالا و حجام و طعاما و اغصه غذا با
الهما یوم ترجف الارض الجبال کبلا مصبلا انا
ارسلنا الی فرعون رسولا فقصه فرعون کس قتل فاحذ
اخذا و بکلا ^{پدا کن و دنو اول باید هر کس}
کمان و او مسکلی این لا بنویسد کمان کمان در بالا ایران
و طلسم کند او و اینم بورد بالا درین مصحف که او بخوف
در بالا ایران برقی آب برسد که او و هر طرف ابروی لا بد است
بجیسر و پت چنین کند که الیر کرم سید المرسلین و امیر
المومنین علی بن ابیطالب این شخص را مال طاس فلان
چیز را برده است این ابرق بگرد و در سر صوت نفرسته
و این را به بخواند و عندک مفاتیح القیبت فی کتاب مسین
بعد از ان بورد مبارک بنویسد تا میفرود بخواند ابته ابرق

نویسد

کند و متعارف بر پشت نهند هصلح هصلح هصلح
 ماهی و ماهی فیهل ۲۲۲ گاهی اسم کم شده ۲۲۲
 پ در دایره یقین بسته و قدر راب در ابرق کند
 و اینر به بلاد و نوبه ابرق کذا و اسم یک که مان داده در دست
 ابرق که دارد و کسر با و نوبه بر سر انگشت سبک و ابرق
 گرفته و قاری که بر اعین با الله من سبط الرحمن صوره
 پس انجوانه نام دزد بکردد است و قاری که قاطع
 اید بچاهرا بجا کبا نکال از الله عز و جل حکم
 در ۱۲ گرفتار کردن دزد اینر بر چند نوع است
 نوع اول دزد زلال انه اختن و متحرک است در دزدی اینر
 سوره لا در چرخ زمان سبده و چرخ لا دار کونه بگرداند
 و کوبید حیرت سارق مال ۲۲۲ حیرت خیر بعد از آن
 زمین خانه را از استیجا برده اند بعد از چرخ کوبید و سبک
 هموار کرده ان نهند و اینر سوره را در درون سبک که انداخته
 کرانی دیگر بر درون نهند و دزد متحرک شود و از ره بر او
 دمار آید و در مکان نشکر که دارد و سوره را باید بر چرخ
 و در میان کوبد و دزد بر سبک کرانی که دارد و اسم الله عز و جل
 المکره

۱ که ترکب فعل زک یا صاحب الفیل الم ترکب فعل زک
 سباق مناع ۲۲۲ الم یجول کید هنی تطلیل الم ترکب
 فعل زک بکبد سارق مناع ۲۲۲ جلیه تطلیل
 و امر سل علیهم طریا ابابیل بر سل الله علی ساق مناع
 ۲۲۲ طریا ابابیل بر سل الله علی سارق مناع ۲۲۲
 طریا ابابیل بر مناع حجاز من سبیل بر منی الله علی سارق
 مناع ۲۲۲ حجاز من سبیل فجله کصف ما کول یجول
 ساق مناع ۲۲۲ کصف ما کول الله علی سارق مناع
 الم یجول کصف الله علی سارق مناع ۲۲۲
 و کساء سماء ان تصبوا الارض علی سارق مناع
 ۲۲۲ حمله علیک اضع من خلقه انما انما انما علی کل شیء قدیر
 حیرت در چشم ساق سارق بر بر کشت در خانه عرض
 بنویسد و نفر لا کید و ارض کم کند خانه اول لا ۵۱ یا بعد
 سوزن از پشت بر بروج و چشم ص فرو کند و بسکه کوبیده
 روی بر بروج بر زمین باشد فی العوز دزد و در چشم عارض شود
 آنچه دزدیده تا پسند به خلاص نشود مثل بروج است

دیگر در بستان بول

۸۲	۸۵	۸۸	۷۵
۸۷	۷۶	۸۱	۸۶
۷۷	۷۷	۸۳	۸۰
۸۴	۷۹	۷۸	۸۹

و غایط و زو اینج و طسم بر کاغذی نویسد و در جای پاکیزه بند
 و در کودالی که ارد و کل بر سر آن ریزد چون کل بسته شود بول و غایط
 و زو بسته کرد و جائت سکره الموت بالحق في لك كنت محمد
 و فصح في كسرى لك بول محمد عقدت بول و غایط سارق
 م ۲۲ بجای نده الایات و غضب الله علیه و آله طسم عظمی عقدت
 و ربطت بول ارق بجای نده الطسم المبارک ۲۹ ط ۱۱ ح ۲ ده ۲
 ط ۱۱ م ۱ ط ۱۱ و ربتن بول و زو میگری
 بول و ان کو تفقد لا و پاکت میگردانی انرا از گشت و
 میگردانی انرا بران است و نویسی انرا بر کاغذی در میان
 نماز شام و خفتن میگردانی انرا کاغذی در میان ان بول
 و بعد الان بر میسکند و ان بول و ان در حالیکه ان دعا در میان
 ان باشد و میگردانی نقیصه جعبه بدن سارق شمع ۲۲ و
 فرستد عصبه و فصح و بعد از ان میسکند ان بول و ان را
 بتا بر پشت سبزه یا سبز محکم و بعد از ان پیش و نیاید و
 او بر بر انرا در انجا در انخانه و چیز از انجا در دیده اند
 آنچه بر کاغذی نویسی است بسم الله الرحمن الرحیم او کالدیر
 سر علی قرینه و بر خاویز علی و شمشیر قاتل انا بجز نده الله بعد
 مروت

مروت تا ماته بعد ماته عام کذ لك ميت الله بول غایط
 سارق شمع طمان سر طمان فرج جميع عوده و بدنه و عصبه و ذکره
 و ندره و زو جبهه جمع ماسه مر لا یستطیع هربا ولا محزجا ولا بول
 و لا غایط و لا یسکند و لا کل و لا شرب و لا قعود و لا یقام م لا فی
 الیوم و لا فی الغد یا سبع الشجر و القرآن العظیم و الله العظیم
 و بطه و یس و الحوامیم و الم و الطواصین و بالتوریه و الانجیل
 و از نور و القرآن العظیم و انه لو تعلمن عظمی ان القرآن کسیم
 و بجای نده الاسماء العظیمه و القسم المرم ۱۱ ط ۱۱ ح ۱۱
 ۱۱۱ ح ۱۱ ط ۱۱ م ۱۱ و سخی علیها میسکند
 و طن فیس من اس از بطال میسکند و میسکند و طن فیس
 و در و دشکم و زو خواجه نصیر طوسه متقولات نویسی این
 شکل را بر پاره نان در روز یکشنبه و در میان ستر که ابراز
 سنگ را بر کن ستر را محکم ببندد و بر انرا در و دشکم
 ستر می شود و بیشتر در بیم ماکت باشد ح ۲۰ ط ۱۱ ح ۱۱ م ۱۱
 ح ۲۰ ط ۱۱ م ۱۱ و ربتن بول و زو
 هر کس در مکان دایره و زو است نام او را با نام مار او و عدد بگری
 کتب ای که و با این طسم در پاره جابه کند بر بندد اگر انرا در و

وایر فمند طلم اینات
چون خواهر دزد و
بر این به بندیر نه تواند از

عقد	الکلی	مسی	~
وکیل	مک	سوار	کریم
سپا	لک	لد	تیم
ارو	وحدی		

کفر کلام او بیه شود و هلاک است
حب حب کردن بوی بگیرد و بیا
کو نقد آن دیاک شود و در آن

ک خ ه ۳ ۴ ۵ ۱۱ ۵۱ ۵۰ مقدر اول ۲۲۲ حبت
جبر اول سارق یا ناسق بود کو تر از ابر پست تکم مرغ نوید و بر قطعه
جامه انگر سجده نام او و مادرش در ایام اندازد محراب است

چون این شکل بلا گرفت دست یکدیگر را بر سر اگر انسر در دوش
بگردد افتد بپای اختیار آب از پیشتر روان گردد بپای انگشتان
و الله اعلم بالصواب

در طاس گردانیدن بجهت می دوز برده و بر آه انداختن طاس
بجانب می دوز برده و در اینجا گذاشته است چوب از گل
سرخ پا در دسر آن چوب را چهار پهلوی تراشد و در هر طرف
الان چوب نزدیک اجپو ادای آن ده پاره چوب و یک پاره
هر یک یک کوبیده باشد چهار پهلوی تراشد و در هر طرف آن چوب
نزدیک اجپو ادای آن ده پاره و در طاس میراث در نقشه
باشد و نزدیک سوه ادا از زله مدور در ده طاس بعد از آن
در نفر طالع باز را حاضر کن در طاس را بگیرند و آن ده پاره
چوب نوشته را در ده طاس اندازد و چوب کل در دست گیرد و شروع
در خواندن غنیمت کند بسم الله الرحمن الرحیم هو الله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم ملکه ملکه و سلطانه و سلطانیه یا
غالب الرحمن یا موسی بن عمران و یحیی سلیمان بن داود طرفش
فرغش جا و زاهدان یا شاه یا امیر المومنین
شاه را استایند شما را پاکایند شما را بخانیند شما را ایمان

باید در اسم طالب مطلوب لا بدین قاعده امتزاج و بهر
 کند در ساعت بعد و وسط کرده با خود دارد و یا در مکان
 پاکیزه حفظ کند و در عمل عداوت ملاحظه ساعت کهنه نماید
 و بصیرت بخیزد و در مکان تاریک یا در مقابر قدیم مدفون سازد
 تا مقصود حاصل گردد در سجده از زندان مرده است
 شمع را بر زندان میزدند و دیوار را که شمع بر آن نوشته بود
 این کلمات اشخص در خاطر گرفت خواند سیرت انجمن یافت
 و در مراجعت نزدان دیوار آمدن نوشته را ندید و این نوشته
 این بود یا صاحب فی صدق با عدلی فی کس بق
 خلاصه از زندان بگو لا اله الا الله الملك الحق المبين
 حجت خلاصه از زندان این دعا را شنیدند مجبور از تفریس
 خواند سه مرتبه خلاص شد یا فخر التواضعین ولا تحالوا لظنون
 ولا یصفوا الاضواء ولا تاذه سنة ولا نوم اجلی فی امری
 شریح و محرم یا غیاث المستغیثین یا ارحم الراحمین
 خلاصه از حبس زندان این دعا را بخواند اللهم انزل اسکلت
 العفوف المعافات فرائض و الاغرة خلاصه از زندان در
 کسول شمع بر دیوار میزدند و نوشته را در آن مرتبه با وضو میخواند
 بخواند

بخواند مجرب است یا فانی یا مخلص یا غلام یا بک نعبد و یا بک
 نستعین حجت خلاصه از زندان دیگر طالع روزی صد شنبه
 این دعا را بخواند سحرات یا بد سحرة ملک یا سید الکرم سحرا
 و خلعتا بخی بسم الله الرحمن الرحیم حجت خلاصه از زندان
 در شب با وضو سه مرتبه این اسم را بخواند صبح خلاص شود
 یا فیهو شرفون حجت سحرات یا فتن از زندان در شب
 با وضو سه مرتبه این اسم را بخواند این شمشاد روز
 شنبه هنگام طلوع آفتاب یا ساعت هشتم همان روز بنویسد
 در زندان افش کند زندان را برود خلاص شود این است
 اگر کسی را بکشتن بر سر زندان
 نوشته در زیر زبان بگذارد از کشتن و زندان برود و
 نسی و سب است محفوظ کرد یا سلینیا یا عضلا اهییا
 هو الله سجرات یا فتن زندانی عدویه لا اله الا انت
 سبحانک یا نعمی الوهین را گرفته این عدد باشد ۴۹۹۴
 و در مربع بکار و بخواند این دعا را در نوره بویف
 از فلان و خلوات عظیم حکیم نوشته در باره مجوس سبزه مجوس
 در عقب سار فیه سحکانه مداومت بخواند این دعا را بنویسد

۳	۱۷	۷
۱۳	۲	۵
۱۱	۱	۱۵

پرنمود در ظاهر کتب حد الزم و خبر دندان باین مریخ نقص

حمت خلاصه از اردان

این طبع نبوی در محسوس

و ایند عاقله مکرر محبوس بخواند و بنزد ویر از صبر خلاص شود

0
9
0
0
5	0
0
9
0
9	0
0
9
0
2	0
0
9
0
2
0
0
9
0
5	0
0
9
0
4	0
0
9
0
0	0
0
9
0
2
0
0
9
0
0	0
0
9
0
2	0
0
9
0
1	0
0
9
0
2
0
0
9
0
7	0
0
9
0
1	0
0
9
0
2	0
0
9
0
2

دوی رسید کجورانی است

141	142	143	144	145	146
147	148	149	150	151	152
153	154	155	156	157	158
159	160	161	162	163	164
165	166	167	168	169	170
171	172	173	174	175	176
177	178	179	180	181	182
183	184	185	186	187	188
189	190	191	192	193	194
195	196	197	198	199	200

بعض لا يعلم كيف هو الا هو

بما نزل يعرف قدرته ۱ لا

هر مزج عنی ما انا فيه

دروی بطول عمر مردوستی هر که در ماه شعبان و شب روزه

بعد از نماز شام بت یک مرتبه ایستاده و در صحن خواندن

سخنی نگویید تا فایده نفع شود زنده باشد تا سال دیگر بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم انت عليم ذواتنا ولا اله الا انت يا ذا الجلال والإكرام

الامان الامان من الطاعون والوباء وموت الفجأة وهو القصة

وَشَمَاتِهِ الْأَعْدَاءُ رَبِّ السَّعْيِ عَمَّا الْغَدَابِ إِنَّا مُؤْمِنُونَ بِرَحْمَتِكَ

يا ارم الراحين كمنه دراز عمر و طول الحية اينده عالادرو

عاشورا در میان نماز ظهر و عصر هفت مرتبه بخواند نهم و سال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ الْقَدِيمِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَمِنْ رِضَا وَزَنِّ الْعُرْشِ وَسَعَةِ الْكُرْسِيِّ لَا مَجَالُ وَلَا مَبْنَى

فمن الله اليه سبحانه العدد الشفع والوتر و عدد كلمات القرآن

برحمته لاجل ولا قوة الا بالله العلي العظيم وهو خير وكرم الوكيل

لعمري ولعمري صلى الله عليه وسلم خير خلقه محمد وآله اجمعين الطيبين

عمره والمحمود ونحوه است که در این کتاب ذکر اینها در م

ی شرا و ملاک ثنی خاتمه و ما صامع شک العقول

لوم عاشورا یا غاف زیندادور و عاشورا و ماسامد عوه کوه

وہر دن پرمی ثورا یا رخم الدنیا والا فرہ و جہما صل وسلم

عليهم وعلى جميع الابنياء والمرسلين واتقوا طغرى الدنيا

والافرة برحمتك يا ارحم الراحمين وضع الي محمد وآله الطاهرين

در کتاب چشمه حیوان آورده اند و هر که این اسم اعظم

نوشته با خود دارد و عمرش دراز کرد و دارد و نیز اینم کرد

و ابواب از حق دولت بر ادک ده گردد

۵۰۱۱۱۱۵ و نفت عربستان

و اما زندگانی و کسر و عیاری صلی الله علیه و آله منقول است
هر که این دعا را از دیر اخص بکریه بخواند یا بزیاده و یا خود
دارد اگر از عمر او یک روز باقی مانده باشد خداوند عزوجل
آن یک روز را بی سال مبدل کند و آنکه بسم الله الرحمن الرحیم
یا اهل فرح کل صلی یا اعظم فرح کل عظیم یا اکرم فرح کل کرم
یا اغفر فرح کل غفر یا غناش المستغنیین بفضک و رحمت
وجودت و کرمک مد عمر مدا و اعظم فرح کل عمر اطو یا
یا لعافیه یا ذوالجلال و الاکرام بر حمت یا ارحم الراحمین
و صراطی غیر فقه محمد طاهرین در طول عمر شکر کند
حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام عرض کرد که هر که این دعا را
فرح بسیار شده و خوش فرح به مرده اند و مونسیدارم و ترسم
و مرا این شکر در یاد حضرت فرمودند اگر در ازیر عمر خود و خود
و در آن خود را میخواند این دعا را بعد از هر نماز بخواند و او را
کوید و چون بر این دعا اوست کردم چندان عمر یافتند
از زندگانی خود طول شدم و عاین است اللهم صل علی
محمد و آل محمد اللهم ان رسولک الصادق المصدق صلوات علی
و آل علیک ما ترددت فی شیء و انما فاعله کثر و در قی

روح عبد المؤمن بکرم الموت و اگر ده ساله باشد اللهم صل علی محمد
و آل محمد و جعل لولیک الفرج و العافیة و الفقر و لا تنزلی فی نفسی
و لا فی احد من اجته و هر که را خواهر نام بسیار عمر خود و عمر هر که را
نام بر بر در ازیر شود حضرت رسول فرمودند هر که را خواهر
خداوند تعالی در اجل او تا غیر کند و او را بر دستش یا بر دهن او
مرکب نماید او را نماند دارد باید در هر بار دعا این دعا را بخواند
سبحان الله طاهرات المین و شکر العظیم و منیع الرضا و زنة العشر
و نعمة الکرم در طول عمر از حضرت پیغمبر منقول است که
بعد از هر نماز بقیه سوره اخص را سه مرتبه بخواند و سه مرتبه صلوات
نبردند و بعد از آن یک مرتبه بگوید و فرح من ایها تاجک من عظیم بخواند
و بعد از هر نماز این دعا را که هر طریقی میگرداند خداوند تعالی
عمر او را و داخل میکند او را به بهشت بخت شمع کلیر از
حضرت صدق روایت کرده است هر که بعد از هر نماز این دعا را
بخواند یا بهایر خیر او را احاطه کند و محفوظ باشد جان و
عمر و مالش و شکر و عمرش طولانی شود استودع الله العظیم
الجلیل نفسی ای دلی و دلیر دفع تعین و استودع الله الیه
الحنوف المتضعف لفظه کفیت نفسی ای دلی و دلیر دفع تعین

امره حجت طول عمر در حدیث قدس آمده هر که یک بار

ایند غار را بخواند سه روز غم او سر لاشه شود بسم الله الرحمن الرحیم
اللهم افتح لنا ارباب الرحمة والهدى والسعادة والسلامة والمغفرة
والافرح والامان يا حنان يا منان يا ذا الجلال والإکرام
یا محمد و آله الطاهرين برحمتک یا ارحم الراحمین و یا ظل

کفن شومین مربع ادرست اول روز چهارشنبه اول ماه
نوشته باشد ملک و زعفران و کلاب در پاره جیر سجده بخورد

دارد از سحر این که در زیر است

نوع دیگر حکمت باطل نمودن

سحر در ساعت اول روز جمعه

مسک و زعفران نوشته و باب شسته باین آب غسل کند آید

چهار قل را نوشته باب ظاهر

بشویید و بعد از شستن اعضا

از این آب غسل کند از سحر باطل

شود اسم واحد و اسم فاعل را با بنظر و قاف ای

ح م ن بر کف دست سحر نویسد سحر باطل که در دوزخین

ابشر لا یثروم کزیده بسیار نافع است حجت باطل نمودن

و بخواند

سحر	سحر	سحر	سحر
سحر	سحر	سحر	سحر
سحر	سحر	سحر	سحر
سحر	سحر	سحر	سحر

و ابتغوا ما تشاءوا شیاطین علی ملک سلیمان تا لو کانوا یعلمون

بر طاس سر نویس و باب بنویس قدر بخور و قدر بر سر کند

و قدر در مکانش پاشد این سحر و جادو و طسمان کرده باشد

باطل شود اگر کسی را سحر خواند بر آب بنویسد و بخوابد

باید و خواهد سحر خواب بنده باطل کند و خواب رود اول

باید سوار خود را از پای رستد آورد و منسوب کند و بالا برود

او نرود و از بند سوار بکند و بر پشیمان کند و کشته و نهفت کرده

بر آن نرود و بر هر که یک مرتبه سوره قل اعوذ برب الناس

بخواند و بعد بعد بول بر آن رسته کند و آن رسته را در آب انداخته

سحر خواب بنده باطل شود باطل شدن سحر جناب پیغمبر صلوات

سوره معوذتین را از آسمان آورد و بر سحر خواند باطل شد

و خواندن این گونه بسیار مفید است در غارت

اعرابی که در حضرت رسول عرض کرد در باره حاجت قرض

بسیار و عیال بسیار دارم حضرت فرمودند ترا هزار سال بوزم

چون بگذاردی حق قائل و نترس ادا کنه عیال ترا معمر گرداند

و کسان ترا عفو فرماید و باید در چهار رکعت نماز بگذارد و

سلام در مدت یک هفته هر روز چهار رکعت در یک وقت و یک مکان

و بخواند

از بهائی روز را آغاز کرده بود پس باز در همان روز ختم کن اگر روز
جمعه باشد کرده باشی باز در جمعه دیگر ختم کن و کیفیت این نماز پنج
است در هر رکعت اول حمد یک مرتبه و ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق
و ده مرتبه قل اعوذ برب الناس سجوانی و در رکعت دوم بعد از
حمد ده مرتبه قل یا ایهاب الکافرون و ده مرتبه ایه الکرسی و ده
مرتبه ایه اخراج الرسول تابع القوم الکافرن سجوانی پس سلام
بگوئی و بعد از سلام بگو سبحان الله الابد الابد سبحان الله الاله الاصل
سبحان الله الفرد الصمد سبحان الله الذی رفع السموات بغیر عمد المتفرد
بلا صفة و لا ولد پس بر خیز و در رکعت نماز دیگر بکند و در
رکعت اول بعد از فاتحه سوره الهمکم التکاتر و سوره العصر و انا
اعینک الکوثر هر یک را صد مرتبه سجوانی و در رکعت دوم
بعد از فاتحه سوره انا انزلناه و اذ انزلناه قل هو الله احد هر یک
ست مرتبه سجوانی خمس سلام و هر سجده و هفت مرتبه بگو
اللهم انزل سلک البیت فی کل عصر فان البیت فی کل عصر
علیک سهل پس پس از سجده بر دانه و بگوید فهد الحدرت
است و رب الارض رب العالمین و له الجبر ما فی السموات
والارض هو العسیز الحکیم و بعد از آن دستها را بلند کن و از

حق

حق سبحانه و تعالی سجده خاص شدن از قرض راه مستحبی باشد
آن شاء الله تعالی پس احوالی این نماز را بکند و در شبته ابتدا کند
و در شبته دیگر که آمد و گفت شفت شبته او درم بخوار آید و تو
میراث رسیده اکنون بجز اعراضی که رفت بقرض خود داد و باز جمعه
و دیگر شب کرد و در جمعه دیگر برنت در راه و در آن راه که خیر یافت
و حب او را بغیر از خداوند هیچکس نمیدانست اعراضی هم شد و دیگر
خدا کرد و این همه از برکت خدا بود و خواص
حضرت خضر شاه نقش بر بند لفته و هفت سال فراموش نماز را بکند
و کارم بجا می رسید از برکت این نماز و خضر شاه روزه خود خواند
و فراموشان را بعد از خواندن سنت یاد او را در میان خود می کرد
و کارم بجا می رسید و فریضه را در مکه می کرد و در پنجه طلب کرد
بافتیم و بر مطالب مقاصد خود کلام آن بودم و قضیت این نماز
بسیار است و این نماز را صلوة الحضرین نامند و ادب این نماز
است و در رکعت نماز است و باید هر روزه بعد از نماز نیت
بجا آورد و نیت نماز را چنین کند و نیت کردم تا که ارم
و رکعت بخوانم حضرت خضر فرقیه الی الله و در رکعت اول سوره
فاتحه بگویم و سوره العصر سه بار و در رکعت دوم سوره فاتحه بگویم

و بدان قدر و منزلت این تحفه را باید بوده بشهر حال گفتن
ذکر نوشتن اسم با وضو و در بقید و حضور قلب و نیت خلص
در کار حجت و نیت یافتن پند و حساب روایت کرده
احمد شکر می حضرت پیغمبر ﷺ در رکعت نماز اربعه و صیبت
نمودند و پیش از صبح پنج بار در رکعت نماز بکند در رکعت اول
بعد از حمد هفت مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و در رکعت دوم
یسنه سبعین و سوره بعد از سلام ده مرتبه بگوید سبحان الله
و لا اله الا الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و ده مرتبه بگوید
یا غیاث المستغیثین اغثنی خواجه احمد و خواج غیاث میگوید
و من ربنا و ما نطلب من غیره چون این نماز را که از دم خداوند عالم
اینقدر برادر از حسابش عاقل بودیم اگر خواهد در رکعت
اول و صبح که و خیر و برکت در خانه او فرو دایند و شکران
در خانه او ایمن شود از شر شیطان و ظلم سلطان باید باید
و این هر بیت در خانه او باشد اذ اقل رزق البیت ضاق
بهم و منیع البیت الضعیف بهم و یوکان بیت واسع الطول
و العرض اذا کان فی الحیر لیس فی البیت بحدیث یمنع احتیاج
و کثرت کار را بعد از هر فریضه هفت مرتبه بگوید یا علی بن ابي طالب

و صبح

و یا صبح العظیم هر کس بهیچ چیز محتاج نشود سوره
الم نشرح لابد از هر نماز پنج گانه یکبار بخواند که توبه
رزق بسیار مجرب است حجت او را درین دنیا و ابدی مال
و نفع رزق او را بکشد و ختم نموده الم نشرح آنرا نموده و از
هر روز بر سر خود مرتبه بعد از نماز صبح بخواند و بعد از ختم
بگوید اللهم اغفر لی ما لا یعرف احد و بفضلک عظمی
چون کبر از شدت فقر و فاقه و منتشر از همه جا گناه شده باشد
و یا بر سر خود باشد و چاره آن باشد در حال وضو گرفته و کلمه
حسب الله لابد در دفتر سجده معلوف بگوید یا علی
شعرات در مدت سه شبانه روز بعد از نماز فریضه یا توبه
تام و خلوت خاطر از جمیع خطیولالت بخواند و اگر در مدت عمر
مذکور در هر روز بعد از نماز صبح و شش مرتبه بخواند که نیت
از قضا حاجت نماید بکرات بجز به رسیدن است در همان
روز اجابت دیده اند بداند مغرور است از سیرت انبیا
عزیه و کبر نکنه او رسید و حفظش از غیر اهل واجد و لازم
است حصول و نیت و مطالب شکر با وضو و نماز
مرتبه در یک مجلس بخواند بجز هر مرتبه و پس از آن غیاث

این آیه لا یسئلک ربیع نوبید و در کیه هند و با خود نگاه دارد
 برکت کیه وی زیاده شود در روز و در کوه شود و برکت و غیر
 بمند ان تقرضوا له قرضا حسنا یغفر لکم و یغفر لکم
 و الله سکر طیم عالم الینب الشهاده الغریز الکلم
 در دوی را طعام کر سنه روایت شده هر چند که لا کرسکه
 و تشک غنه شود یا از بسیاری راه رفتن مانده شود
 یا در سفر راه کم کند هر رکعت نماز کند و بگوید اللهم
 خلقتنی من یهدین و الذی یهتدین یهتدین و الذی یهتدین یهتدین
 اطعمانی یغفر لی خطیئتی یوم الذین ربیب هب لی
 حکما و الخفنی بالصالحین و اجعل فی منی فی حینه
 العین و اغفر لابی و لکان من الصالحین و لا یغفر
 یوم لا یفیع مال و لا بنون الا من اتى الله بقلب سلیم اما
 هفت مرتبه بخواند و حاجت خود را بخواند از حضرت صادق علیه
 السلام مرویت هر چون ادم کر سنه هر رکعت نماز کند و بعد از
 بگوید ربنا طعمه فانی جامع خدای او و لا در ساعت اطعم
 کند چون سوره مانده لاجل و کبریه بخواند کر سنه و تشک
 نه پست تا مادامیکه بخواند ان مشغول بود چون سوره را
 سه مرتبه

سه مرتبه بخواند او را از کس و تشک و تشک
 در عمل حاضر نمودن طعام و در روز مردم ترا بیاضت چون
 خواهر و از برای خود طعمه حاضر سازد سوره مبارکه و اللیل لا
 بنویس و بعد از ان دایره بکشد بر عکس تر کن و در زیر زانو
 خود گذارد طعمه از قدرت کلامه پروردگار از برای تو حاضر شود
 این عمل را روز هر شب سه ساعت از روز بالا اده باید کرد
 در هر جن مردم تلا بیاضت اگر خواهر و ششیر مادر و پدر و ترا
 نوشه باشد این افون را بر بخت دانه فکلی مقل سخنان
 و بر سر دانه یک مرتبه و در اثر اندازد و بانه ساکنان انموضع
 تلا بیاضت کنند و محبت نمایند و مطیع تو شوند و هر چه از
 این طب کف مفایده کنند انون این است ادم ناد
 یا ناری و تو تارک موهنه و اجاب جالس کوف
 تو بچون پس کاش شرف و بندگی یه بر میسوی
 در وقت بطلب حاجت بنشیند کبر و خون خواهر بطلب
 حاجت او و بر شنج انگشتان دست خود را باین پنج اسم
 یا الله یا رحمن یا رحیم یا حی یا قیوم پس بعد از ان بر بند
 انگشتان دست چپ خود را باین پنج اسم یا سبوح یا بصیر

غالب شدن باشد با عدد اسم الهی مناسب طلب باشد
 عدد بگیرد و جمع سازد و نام شخص را در خواص مغلوب کند عدد گرفته
 با عدد مغلوب جمع کند و هر عدد را جمع نموده در یکدیگر ضرب
 نماید و عدد غالب را در سر ضرب نموده حاصل ضرب را از جمع
 طرح نموده و ما بقدر اربعه قسمت کند خارج قسمت را در خانه اول
 گذارد و بچین عدد خانه اول را با عدد غالب جمع نموده در خانه
 دوم گذارد و به القیاس نوع دیگر در خوال اعمال مطلوبه
 آیه الکسر مثل هر سه خواص است بموجب قدرت اگر
 کسی بخواهد سپاهی دارد بزند و بکشد چوب را بر داند و هفت
 پاره کن در شش حصیر بردارد و چهل و یک مرتبه آیه الکسر را بر آن
 بخوان آن وقت پاره چوب را با آن ریشها بنیم در بند و یکسره
 بزن و در راه گذار از آنسوی رفتن کن در همانم او را از کشتن
 باز کند انداخته و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 هفت گره بزن و بر هر گره یک مرتبه آیه الکسر بخوان و بعد از آن
 وقت کن و باید در آن نه وقت نشود در زیر خاک اگر وقت
 نماند تا دام الحیره انکسر بسته باشد و چسبند و آنرا و چون خواص
 در وقت ده نشود و نه ایت و مکره ایتر را باز کن و در هر

تا آنکه کشته شود خواص بخوابد و بنشیند از شهر و بخوابد
 باید بر روی در مکان بنشیند و دستها را بر رتبه آیه الکسر را بر
 پشت خالی بخوان و بر آن خط با بفتنی و بر تعلق از آن
 بخوانی و بر اثر کداری چون بوی آن بد است رسد
 بروند و باید در سه روز و سه روز دارد و طعام کمتر خورد و از آن
 بنشیند بر زیر پایی تا که اثر با تمام رسد غریب در شهر
 بخواند از آن وقت خلاص شود و بوی طعم مالوف خود برسد
 کسی خبری کم کسره باشد مندی بکشد و آنچه برده اند
 در منزل خواب و مسیحه و پشت مرتبه آیه الکسر را بخواند
 در دیوار پیدا شود یا در خواب ببیند در دوزخ که میر باشد و
 را در کجا است داند خواهد که او را در زیر چوب اندازد باید
 در شب صورت او را بکشد و پاره او را بر ششها ببندد و چوب
 در دست بگیرد و مسیحه و پشت یک مرتبه آیه الکسر را بخواند
 و هر مرتبه بخواند چوب را بر کف پا بر او محکم کند تا تمام
 خوانده شود و هنوز در دست نمانده باشد و او را بچوب بسته
 و بجای گرفتار شده بماند تا الفوت در زمین پائین نشاند
 باشد انکسر مشقت بسیار گرفتار باشد و چون صورت را

بالسازد انکسر طلاس شود خواهر که راه است خود
 کس در این باب در قدری غایت و سه روز هر روز چیل و یک مرتبه
 اینه الکریس را بر او بخوان و روز سیم با هر روز توانی بخورد
 انکسر ده تارینه باشد از توجده انشود زینهار در بگرام کنی
 و مواخذ خدائی خواهر بود اگر کسی در کتب نشیند و خایف
 و ترسان باشد هر روز هفت مرتبه اینه الکریس را بخواند و
 هفت اطراف جوید مدد در انشور شود و در آب غرق نشود
 و هیچ حربه بر او کار نکند خواهر بر چشم جفم را میبوسد
 سه دانه بایه در زیر زمین تاریک نهان رود و صورت
 انکسر را نقش کند و پاد در قدری بپزد و بکند و بر روی
 آن صورت هر روز بین نقش کرده اگر خواهد بر چشم است
 اگر خواهد بر چشم چپ بوزن فرود و بر سر و نه روز هر روز در
 مرتبه اینه الکریس بر او ساعت و طالع بر آن بوزن بخواند و
 قدر از آن بوزن فرود و تا روز آخر تمام بوزن فرود رفته
 باشد بر چشم اتین انکسر میبوسد و ضایع بکند و در بچکر
 علاج نتوان بکند اگر کسی را در شب در بچکر کرده باشند از
 نوبت بخواند و در آن روز طلاس بود اگر خواهر که راه است

۱۵۵۱

تا یک کشته در مقام بر سر او و صول غصه بر او دشوار باشد این دلیل انضاع یا وجود عدم است
 هفت بار بر جمیع اطفال و بزرگواران مشق داشته باشد تا کتب کسب نمک یا نه ناقص باشد خود و سایر طلاب
 از بعضی محل مستغنی گردید و علم و معرفت برساند و چون غرض از این امر رساندن اطفال به طلب بود
 از معین الطلاب می شود و در این کتاب که این کتاب در پنج باب و خانده است در ذکر و تشریح
 ادب اطفال مذکور در این کتاب شامل بر سه فایده است **فایده اول** در بیان اطفال و ادب عامیانه
 که عاقلانه باشد و جمیع اطفال نوشته شود و خوانده شود و معین است و آن دوازده امر است **فایده ثانی**
 در بیان اطفال بخواند و در آن نه امر است **فایده ثالث** در بیان امور معینه در اطفال و بزرگواران
 که با اطفال داشته باشد یا نداشته شود و آن شش امر است **فایده چهارم** در بیان امور دیگر باعث
 دنیا میشود و در آن یک فصل است **باب دهم** در ذکر امور دیگر که ممکن است از ادب و تقوی
 حافظه اطفال منقول است بر شش فصل **فصل اول** در خواص سور خیریه در خواص
 آیات **فصل دوم** در خواص نماز **فصل سوم** در خواص حج **فصل چهارم** در خواص حروف
فصل ششم در خواص ادب و اخلاق **باب هفتم** در ذکر اطفال کشف علوم و اطفال بر حقیقت و
 مکشوفات علوم و تفهیم و تعلیم و در انواع حکم و در انواع و معارف الهیه و از بار حق و غیر و عقل و غیر
 و تقوی از یاد نویسی بر حیل علوم و دفع کاهلی در طلب از و باعث تضاع علم و روش بقی
 در مطالب جده و امثال اینها و در این کتاب مذکور است مکرر و در آن در تحصیل بیامی شود **فصل اول**
 در خواص سور خیریه **فصل دوم** در خواص آیات **فصل سوم** در خواص نماز **فصل چهارم** در خواص
فصل پنجم در خواص حج **فصل ششم** در خواص حروف **باب هفتم** در ذکر اطفال کشف علوم و اطفال بر حقیقت و
 مکشوفات علوم و تفهیم و تعلیم و در انواع حکم و در انواع و معارف الهیه و از بار حق و غیر و عقل و غیر
 و تقوی از یاد نویسی بر حیل علوم و دفع کاهلی در طلب از و باعث تضاع علم و روش بقی
 در مطالب جده و امثال اینها و در این کتاب مذکور است مکرر و در آن در تحصیل بیامی شود **فصل اول**
 در خواص سور خیریه **فصل دوم** در خواص آیات **فصل سوم** در خواص نماز **فصل چهارم** در خواص
فصل پنجم در خواص حج **فصل ششم** در خواص حروف **باب هفتم** در ذکر اطفال کشف علوم و اطفال بر حقیقت و
 مکشوفات علوم و تفهیم و تعلیم و در انواع حکم و در انواع و معارف الهیه و از بار حق و غیر و عقل و غیر

ملا که خود سپرد و بپا ز کلاه و امثال اینها که در کتب اربعه اند نه از انواع این روحانی
ملا که مشغول میشوند با صاحب عمل را مدد میکنند و فائده عملی نافصل میشود و بسیار باشد که
شود و در حدیث میگوید که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله فرمودند که چون کسی از این چیزها
خود را بمشغول کند شود که ملائکه از آن بوی خوشی که از او در میآید و مشغول میشوند و هم چنین
بفکر آلا مکان در چنین اشغال بعمل میآید چنانچه هرگاه که اهل حیوانه مفوی روح حیوانه
و مصنف روح ملکی است و از ملائکه روح حیوانه صیقل میشود و ملکی قوی بهم میرساند و از
جهان جسد با ملائکه دعا سوزان جواب میشود و شاهد این کلام آنرا ظاهرین علمای است
که فرمودند که در مذهب بطون خود را مایه حیوانات و در این مصلحت اسلوب و طریقه آنها
بلوغ دارند مستند آنکه بدن و لباس و مکان را در چنین اشغال بعمل میآید و خوش بوی میآید و
کافال الله تعالی و اما شایب فطره و قوله تعالی و یحب المظهرین و باید لباس از جوهر حلال بهر سبب
باشد و مکان هم عیسین باشد نه از بزم هر دو مدخله تمام است هشتم ملائکه از زمین میآیند
شریف اما از زمین و در وقت طلوع غروب و طلوع شمس و وقت نزول بالرب و فیما اذان و اقامه و وقت
سجده و نمازهای احرام و نمازها و عیدین و عز و عاشورا و روز جمعه و یحیی و یونس و در شب و شب
عید فطر و اشی و یث و شب یماندر و شب جمعه و امثال اینها از آیات و لیلی و شهور و اوقات شریفه
که در اینها از این اجابت دعوت مدخله کلی است و هم چنین اعمال سائعا بحکم هم هر چه کرد شود
هم خواهد بود مثل آنکه عمل در محال و طریقه و امثال این واقع نشود و در این طالع را هم هر که میکند
بهر خوب مثل آنکه در سجده و جل در طالع باشد و در شمس یا کواکب نظر است نفس نباشد بلکه
سعی نماید که نظر بعد از این باشد و اما آنکه در کمال غایت و مشعر الحرام و مقام این هم در
خانه که معتدل و بامان و نیز در حجر الاسود و در صفا و در مسجد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله
در وضو و در سجده و در این باب اینها علمای است و شاهد شریف آنرا ظاهرین علمای است و سایر مشایخ

و معابد

و معابد که معین است و بر غیر علم و مؤمنین و مجنونان و پل ایشان مراعات ادب و طریقه نشستن
نماید مثل آنکه در خلوت باشد و از مثل اطفال و کتا و عوام و مجانبین اخراج نماید نه از که معاشرت با
عقل را بکاهد و از توجه نام با بر صید و دو باید که در چنین عمل مراعات بنشیند چنانکه حضرت پیغمبر
بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب مراعات می نشیند و مشغول دعا بود و بعضی از اصحاب بعد از آن
نشستن را بخیر میگویند نه از که از امر حق و عبادت دانستند نهم باید در چنین عمل خود را معطر کرد
و بخور طیب و مل عود و غیره و کشتن بکاربرد و نوشتن بعد از اتمام معطر ساخته و در هم پیچید و بکار
نکشد باز نهم باید از ناخیز و ناثر و عدم ظهور آن در عمل نماید و ناخیز از این جهت علم مراعات
شرایط را از ناخیز که با از علم اخلاص با علم مصلحت اند و محله اعمال را از سر کرد و بجز نام
و صدف و اخلاص و اکلام شروع در عمل نماید و باید که لا یسأل من روح الله را بخیر آورد
و از جهت رحم الرحمن نا امید شود و عمل را از زبان و اطفال و عوام و ضعفا العفول بلکه از عوام
بهر نحوی باید داشت و استغنیوا بحکم لکنان را بکار باید مراعات کرد و باید شریفه ادعوا انکم
نضر عا و خضره و قوله تعالی حکایت عن کریم از نادری ربه ندا نصیحتا را مشغول خود نماید و
در طلب خود با فاضی الحجات مناجا کند نه از که هرگاه بخواهد که بنابر بد را بیاز کند
از مبدل فاضل زود در افاضه فیض خواهد شد علاوه آنکه مناجات در خضره از ناخوشی و با و شکر
هرگاه در این حال بحج هم خالی باشد بجز اجابت فرود خواهد گشت و هذا اما الارب نهم
باید افتتاح دعا را بسم الله و صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و اله نماید نه از که در جبر است
که حضرت رسول ص هرگاه خواسته که دعا کنی اول رب العلی الاعلی الوهاب خواند و بپا را
حضرت رسول فرمودند که چون از حق سبحانه و تعالی حاجتی خواهی داشت اول این صلوات را بنویسند نه از
که جناب اقدس الهی از آن که بر است کرد و حاجت را از او خواهد بکشی را اجابت کند و یکی را از او کرد
و صدقه اللهم و غیره از او بزرگوار و سگوار و حیوان را صفا کبار باید کرد و اند که چون از حق سبحانه و تعالی حاجتی

و معابد

خواهی البته ابتدا بصلوات کن پس حاجت خود را عرض کن و بعد از آن نیز ختم بصلوات کن که مستجاب
ان دو صلوات را قبول میکند و از کرم الهی و لطف نامشاهی بستر که حاجت که بخواهد عرض کند اول
و آخر را قبول کند و وسط را رد نماید **فائدۀ ثانیۀ** در شرط اول مخصوصی باید خوانده شود و آن
اینست **اقل** آنکه باید هر چه عمل بکلام اینچنین مستکمل شود و مخصوص این طلب است که از بدیه ان
ذکر یا عکس که خواص معین شده است باید اول را تلاوت جری و دوم را تلاوتی گویند و در جری
شرط است که در وقت تلاوت هیچ چیز از لاجرم مستکمل بکلام اینچنین نشود و حتی آنکه اگر ضرورتی دایمی بر تو
عمل از آن سرگشتی و بود و در تلاوت اطلاق باید هر چه در شغالیها امکن حرف اینچنین نزنند مگر آنکه
بجای نرفتند و باید در این خصوص تا که در اینچنین نماند و در صاحب جری الا مان او را که باید
خانه و مسجد باشد بلکه اگر پیش از آنکه توان نماز کرد باشد و بود و روزی بعد از آن در که در
میشود ندانند باشد که در وقت آن حواس را متفرق نکند و در محل غرق باشد که باعث تسویش
خطا گردد و باید که چون تمام در خلوت نمیکند و در آن در خلوت صدق و آخر چنانچه صحت
و اجل از من لایک سلطان اصبر و چون تمام بر صراط هدایت **بسم الله** و بالله و الحمد لله المصلی
و السلام علی رسول الله الم اعظم و انفع الی ابواب جهنم پس در رکعت نماز کرد و با کمال خشوع و
خضوع و در رکعت اول بعد از فاتحه این ایه بخواند و من عمل سوء و یظلم نفسه ثم یستغفر الله یجد الله غفوراً
رحیماً در دوم بگویند یا علیک توکلنا و الیک انبنا و الیک المصیر بعد از آن در عمل و تلاوت شروع
کند **سپس** در صفت جلوس در خلوت و شرایط آن بد آنکه باید عامل بر زمین بنشیند نه بر کرسی
از پشت یا آنکه بر صندلی ایستد یا آنکه بر زمین بنشیند و باید همیشه بر کعبه باشد یا در وقت نماز
و هیچکس در آن خلوت را نباید از جهل آنکه هیچ در آن نباشد و در آن خلوت تا از غیر نماز و عبادت علی یک
سره نبرد و در اینجانب نکند و بعد از این منتهی باشد و خوب نکند و در اینجانب بخورد و بناید
و همیشه با وضو باشد و اگر در زمین جلوس چشم و عیوب کرم شود و از بکر از ذکر کمال حاصل شود و بعد از

کند و بر عمل باز و در **چهارم** رعایت کند بجهت اوارا کند حرف و از آن مجاری زیرا که الفاظ باید با لفظ
در خارج مقلد محقق بشود و باید باشد که بکفر مبدل بشود و بنحید بر عکس میشود و لکن رعایت
تجربیل بیکر نزد که در این میان غافل گرداند و الفاظ مبدل و معین بیکر نماید زیرا که احوال از اینها
لفظ است آنجهل آنکه معنی بمنزله روح است و لفظ غیر لفظ جلد هم چنانکه مقدم شد و مقدم اول بر ثانیه
بدیه است **پنجم** در تلاوت پیش از هر چه نام نماید در آن پیش از هر چه نام نماید از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
دارد شده حفظ و توفیق و ادای حرف است و در حدیث دیگر است که در آن پیش از هر چه نام نماید که حرف کلان
نه چنان در آن کند که در هم شکسته شود و نه چنان در آن زبانت کند که از هم برانگند و ضایع گردد
که صورت لفظ از نظم طبیعی بیرون رود و این هر دو حدیث در هر دو تفسیر مذکور است **ششم** و از اینها
بغایت بلند و اهسته کند بلکه وسط را همیشه بخواند و در هر دو تفسیر مذکور است و باید در هر دو تفسیر
و لا یغافل بها و این معنی است که سبب لا در این باب فراموش نکند **هفتم** در هر دو تفسیر و فائده
ترک نماید که منافق حضور قلب و متفرع است و در وقت عمل متفکراً پیش از هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر
و دون الهم من القول ان الله لا یحب العبدین الی عمل و در هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر مذکور است
که در هر دو تفسیر و فائده رعایت میکند و در هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر مذکور است
والله فرمودند که روزی باشد که پیدایش شود جماعتی که در هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر مذکور است
و در آن تفسیر است که عباد الله پس از آنجهل اظهار صلاح و بلاغت او کند و در هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر مذکور است
بسیار اوقات محل مطلبی از خود ملکه باید معنی را بلفظ خود او کند و در اینجانب الفاظ و کلمات معنی شود
و در کلام مائل و در هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر مذکور است
و در کلمات انجاء و در هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر مذکور است
میشوند و چنانچه پیدایش این کمال ایشان است و حال آنکه کمال کمال و در هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر مذکور است
البشایه و توفیق منقطع دانست باشد بخلاف خواهند کشید و این عمل شایع را از آن خواهند کرد و در هر دو تفسیر مذکور است و در هر دو تفسیر مذکور است

بغیر مثل این از جمله شیء مذکورند **ششم** و مگر آنچه وادار است بر خود چه باشد و اما سید بها
و این عمل با شرف خواهد بود و یکی باید بعد از تمام شدن فرایند باشد و از حضرت رسول ص اعجاز و این شده
و اگر بر خود هم عباد این عمل مگر **اندک اندک** باشد در شرایط و ادب غیر از آنچه باید نوشت با نفس کرد
با با خود داشت یا پاسیده شود و از هشتاد است **اول** باید که چون خواهد چیزی از برای مطالعه بود
علم از نو باشد و اگر بایان فلم فو لا و مثال آن باشد نیز باید فکر از نو درست کرد و **دوم** اگر آن برای
مطالعه دیگر در این ساله مداد سفید یا زرد یا سبز یا رنگ نقره از دست دهد و این باشد و از آن که
بهره مثل رجب و مثال آن آخر از کردن مناسب است **سوم** باید او را که بر او طالب مذکور را می نویسد
سفید یا رنگ جاش سفید داشته باشد و بیان و کشف و بدین رنگ و کهنه باشد و هم چنین اگر از حرم برآ
این شرایط در او رعایت است و اگر پوست هو باشد باید که درج کرد و باغی کرد و پاکیزه و خوش رنگ و شاد
باشد و از درج نکرده باشد که فیه باغی نکرده پاکیزه و سوراخ دار و پاره اخر باید کرد و اگر در
مسلمانان و از دست ایشان ابتیاع کرده باشد و علم بدینچنان نداشته باشد عیب ندارد **چهارم** باید آن
اکوان و ظروف که بر آن چیز منقوس شده و رنگ روشن داشته باشد و هیچ مداد در او ننویسد
نادره و شش تمام مداد پاک شود و از ظروف شش در پاکیزه باشد و جمعا منقوس نباشد و هفت
استعمال کرده باشد و اگر ظرف مس باشد و استعمال شده باشد و کفری نویسی کرده باشد و دیگر استعمال
نکرده باشد عیب ندارد و مخفی نماید که باید نام باشد و مداد و این و جلوه و ظروف جمیع از وجه
حلال حاصل کرده باشد و اگر از وجه حرام یا عصب بحسب آن باشد عمل به فائده خواهد شد و در دست
که خلا مقصود ظهور کند و بنوعی بکشد **هفتم** در چه کتابی نوشته تمام باید نماید که الفاظ
و حروف و متکلمات واجب و تلفظ و نشانی در چه کتابی از دست بنفند که عمل صالح خواهد شد و هم
چنین شرط است که در چه عمل بدست هر سه در عمل منوجه باشد نه اگر آن کار برسد است و
حرکت آن نیز در مود که در کتابی که در آن بلد حاضر باشد از آن عمل خواهد بود و مثل این است که مگر مگر

در

در **کند ششم** در هر فصلی که مکتوب باشد از تمام بر خود را که باشد و این حال هم باید
و در میان اینها که خوش بوی باشد پس در موم کافور پاک در بید و باز در خود و بعد از آن بید و با
نگاه دارد و در اینها و صواب باشد و چون در خلا مریض از خود در کند و بعد از طهارت کامل بخورد که این
مردم که حج در آن نام هشتاد باشد و خلا بر آن عیب ندارد و هر چه است حکم صفا و طهارت که بر آنها چها
حکامی کرد باشد و مخفی نماید که در اعانت این شرط از هر شرط مشکل تر است و عبادان در حصول نتیجه
مفید و اتم است **هفتم** در هر قدری کردن آنچه در این سال است باید که در مسجد یا مدرسه یا باغ
سبز و خرم و جای خوش هوا و خوش بوی که در آن موضع عفت کشف و بوی خوش از آن **هشتم** آنچه
نبیل محو کرده است و شام سید بها است باید که اب نیست با کلا یا با بی باشد که از وجه حل حاصل
باشد و شریف و پاکیزه باشد و کشف و نجس نباشد و اگر اب نیست با کلا نیست از در شش و پاکیزه
دارد و اگر اب هم نباشد بعد از آنکه از عمل آن مانع شوند و اندامی و ذکر که با و باید بخوانند
خوانده باشند از در شش نو کرده در چها پاکیزه نگذارند و در وقت حاجت بکار بند و اگر از موله
باشد که باشد اب شور نیز سهیل است و مخفی نماید که در شش طه غیر در کتابی شرط اند و حکامی و با الفاظ
از این معلوم است و باید دانست که اسکا مثلث و مربع و مثال آن در کتابت و حکامی بطریق علم اعدا باید
نوشت که شکل آن و قیاس باشد و لا عمل بعداده خواهد شد و از این جهت است که اکثر اعمال طهارت
میشود یا **اول** در ذکر آنچه مویث نیست است و از در کفیل ذکر میشود **فصل** در کتاب مصباح
امور که مویث نیست میشود در چند بیت که منقول از سخاویت نقل کرده و آن اینها مذکور است
و تو خفا که خوف نیست اما مضره **فصل** الواح السور و درهما **و** اکلک للفتاح مادام حامضا
و کن به خضار بهما سمومها **و** کذا المشی ما بین السور حجة **و** فضاء و منها الهمة و هو عظمها
و من ذاك بول المنة المارک **و** اکلک سور الفار و هو عظمها **و** فضاء آتیا نیست که محافظت و حفظ
چند از اینها خوف فراموش کردن آنچیز که شایسته یکی از این الواح می باشد که اینها نباشد باشد و یکی

خود نیست است مادام که مرز باشد و بگویند که اکثر از آن است که در آن نه است و هم چنین به مرزها
مرزبان و جماعت در کمال پس خواهش میکنند که از آن خصلتها غرض است و از آن خصلتها
و بعضی از آنها بگویند که در آن است و از آن نه است و از آن نه است و از آن نه است
در کتاب ادب العالی مولا الفاضل القاسمی علیه السلام فرمودند که هر چه در این کتاب است
مطوب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
و اینها هم بود از این امر و اینها هم بود از این امر و اینها هم بود از این امر
خالی نیست از نظم در طلب و هم از این امر و اینها هم بود از این امر
و دیگران از این امر و اینها هم بود از این امر و اینها هم بود از این امر
نیت است **باب** در ذکر آنچه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
مصل اول در خواص سوره که در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
صادق علیه السلام از بزرگواران است که فرمودند که هر چه در این کتاب است
و از آنکه او پس و او بعد و او بعد و او بعد و او بعد و او بعد و او بعد
از باب غرر و باب غرر و باب غرر و باب غرر و باب غرر و باب غرر و باب غرر
پس در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
در هر یک بعد از حمد و بسم الله و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
نوع حفظ تجلیست **در کتاب** در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
که هر کس سوره مبارکه آل عمران را بخواند و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
و از آنکه او پس و او بعد و او بعد و او بعد و او بعد و او بعد و او بعد
کرد و در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
کفایت که هر کس سوره حشر را بخواند و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است

نوع حفظ در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
مدش را بخواند و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
مصلحت کفایت که هر کس سوره مدثر را بخواند و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
میشود با حفظ قرآن را حفظ میشود و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
و با خود دارد و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
که هر کس سوره الفجر را بخواند و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
و ندره شریفه از بزرگواران است که فرمودند که هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
در کتاب در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
این عین نقل کرده که در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
تعلیم کرد و از آنکه او پس و او بعد و او بعد و او بعد و او بعد و او بعد و او بعد
و معوذتین و قل هو الله و سوره ملک و سوره حشر و سوره نوح و سوره اعراف و سوره بقره
باب ما بان فی حق و در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
شکر پس در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
روزه داری این عین نقل کرده که در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
حضرت و بان عمل کردم و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
هر چه او را در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
مکر بود و از عاصم که یکی از ائمه است که او گفت که من این عمل کردم و در این کتاب است
پنج سال بودم و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
ان شواله کرد **در کتاب** در این کتاب است و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است
سوره الفجر را بخواند و هر چه در این کتاب است و هر چه در این کتاب است

[illegible]

حزین

[illegible]

کچون که خواهد گفت حفظ او را بشود و بختها در توبه کفایت میکند و باید که در اول وقت
شود باید که سه روز و نوبت دار چنانکه اول روز پنجشنبه باشد از اول ماه و از سوره قصص
ابو قلند و صلوات الله علیه و الی قوله لَا تَتَّبِعُوا الْاَهْلَیْنَ در طریقه از این که بنویسد و این باب
روان بشود و هر روز پیش از طلوع آفتاب در آن ایستاده و مقصود حاصل کرد **بسم**
در راتیم است که از سوره جملت وَكُلَّكَ وَحِیَّ الْهَیْكَ الی قوله لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بصره امور
خاص است از آنکه زیاده فی حق حفظ دارد و از سوره جملت و بعد حسن و نیک و استعلا
دقیق است چون این باب را بر طرف ایستاده و بعد بنویسد بن عفران و کل و غسل که انشای آن
باشد پس این بشود و بعد از نماز صبح روز چهارشنبه در آن باب ایستاده و بعد از آن
امور مذکور مراد باشد و وقت ایستاده نام برده مطلوب حاصل آید و اگر این باب را بر
آفتاب بنویسد بمشک و کل و بنام هر کس که خواهد چون آنکه از این باب در او برین
و عبادت پیدا شود و اگر برین بکشد بود با آن بیکانه بود بر او راست در این باب **بسم**
که هر کس از اول سوره و التیم الی قوله لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و به الکفره را در جای از سرخ بمشک و کل
بنویسد و باب نهم بشود و هفت روز و بعد از نماز با نماز باشد از این باب بخیر حد
ذهن او زیاده شود و قوی گردد و حافظه او زیاده شود و وسواس و وسوسه او زیاده شود **بسم**
در کتاب است که از اول سوره الرحمن الی قوله لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مناسب است خطابه و عارض و شعرا و
ملا و اهل علم را بهر آنکه حفظ زیاده کند و نشاء از این کتب دیگر در غسل و آب به آب
هر را بر او آب آلوده یا صفی یا این آب یا با آب یا با هم بپزند و بعد از آن این آب بکشد
و عفران و در جیب و آبش و کل و قفل و در قفل و کبابه و در بخت و جوی و بیا و در قفل
هر یکی بکشد هم و از مشک و ع و هر یکی را با آنش بپزند تا آبها نصف شود پس غسل و مشک
بان اصناف کند و بخوشاند تا نومید کند پس این آب را بر جای از این که بکشد و مشک و غیر

بنویسد و بنویسد و در میان آنها بریزد و آنها را در یکدیگر بپزند تا نوا نوا شود پس
برک نایخ نیم سود در آن باشد از آنش بریزد و در طرف دیگر کند و هر شب در
خواب یک معلقه از آن بخورد و مطلوب حاصل شود و بر وجه کمال برسد **بسم**
که چون اول سوره و التیم الی قوله لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بخورد در طرف دیگر بنویسد باب برک و عفران
و این آب را بنویسد و بعد از آنکه از آن با نوا نوا کند هر کس این آب بخورد بلا و شان و زایل
شود و ذهن او صاف گردد **بسم** در کتاب است که هر کس از اول سوره لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الی قوله
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بنویسد و باب نهم بشود و هفت روز و بعد از نماز این باب بخورد و در این هفت روز
برین آب این باب را مداومت نماید و حق حفظ او زیاده شود و علم و دان و علوم بر او آسان
گردد و در کتاب مصباح کفری از این عیاس بود و این میکند که در او راست از برای کسی که کثیر التیاس
باشد اینک و لیت کند برین نوا نوا بنویسد لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الی آخر سوره البقره در نافه عارض
پس بگوید اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فِي هَذَا الْيَوْمِ فَإِنَّكَ تَكْتَسِبُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ در یک روز
نکند از یک روز زیاده است **بسم** در کتاب عده الداعی و تفسیر شایان کتاب ثواب الاعمال از
حضرت سجاد علیه السلام نقل میکند که آنحضرت فرمودند که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند
که هر کس از آنکه چهار بار از اول سوره البقره و این آیه يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ
البقره را بخواند و نفس خود و مال خود جزیر که از خوش اقبال و نزدیک میشود و از شیطان
فراموش نمیکند و آن را **بسم** در رساله خواص آیه است که هر کس این بخرد و تلاوت کند و بپوشد
و برین خوشعوارا بخورد و مفضل که جمیع بی حرف میشود در صبح بمشک و عفران بنویسد
و بنویسد و بخورد و ذهن او صاف گردد و حفظ زیاده بهم برساند **بسم** در ذکر کتب احسنه که
برای رفع نیش و حصول حافظه مؤثر است **بسم** در کتاب بخیر العراب که در شرح اسماء الله نوشته
شده است و از جمله کتب معتبره است مذکور است که هر کس بعد از نماز در صبح بیست و نوبت هَوَ اللَّهُ

حمد سوره الملك يا محمد و بعد از فراغ از نماز حمد و شکر خداوند را و صلوات بر سر پيغمبر و آل
او را استغفار کند از بريد مؤمنين چند و بگوید **اللهم ادعوا لي معاصيك** اي خداوند منم
و از حق من آنرا بطلب مالا يقين و از حق من حسن النظر فيما رخصك عني اللهم بديع
السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام والعز والي لا اله الا انت يا الله يا رحمن اسئلك بجلالك
ويور وجهك ان تورد بكايك بصبر و يطول به لسان في تفرج به فلي وشرح به صدر في
وتسعمل به بدنه و تقوي على ذلك و يقين عليه فانه لا يقين على الخلق عرك ولا يوفق له
الا انت ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم **ابن** در كتاب مصباح كوفي از حضرت پيغمبر با
صحیح نقل کرده است كه هر كس از او باشد حفظ فران را و علم را پس بويست اين دعا را بفراف
باك و غسل مائده يعني غسل سبده كه نرم و روان باشد پس بشويد باب باران كه كرده باشد
قبل از آنكه بر زمين رسيد باشد پس در سه روز يا شنبه و چهارشنبه و جمعه يكبار بخواند **اللهم**
و اما دعا **ابن** اللهم اني اسئلك فانت مسئول لم يسئلك مثلك اسئلك بحق محمد نبيك و رسولك
و ابراهيم خليلك و صفيك و موسى كلمك و نجيبك و عيسى كلمك و روحك و اسئلك
ابراهيم و نوره موسى و اجمل عيسى و زبور داود و فرقان محمد صلى الله عليه و سلم و علمهم اجمعين و اسئلك
بكل وحى و جنة و بكل حرف انزلته و بكل نفاضة قضيت و بكل سائل اعطيت و اسئلك باسمك الذي
اذا دعاك به انبيائك واصفيائك واجلائك استجب لهم و اسئلك بكل اسم انزلته في كتاب
من كتابك و اسئلك بالاسم الذي اتيك به اركان العباد و اسئلك بالاسم الذي استغفر به
و اسئلك بالاسم الذي وصفته على الارضين و اسئلك بالاسم الذي دعوت به السموات
و اسئلك بالاسم الذي وصفته على النجوم و اسئلك بالاسم الذي وصفته على
الليل و اظلم و اسئلك بالاسم الذي وصفته على الجمال و اسئلك بالاسم الذي اولد لاهل البيت
التمتعون العز و اسئلك ملائكة الله ان يكونوا الظاهر للظهور و الله يا رحمن يا رحيم يا مهيمن يا ذا الجلال

ياقوم يا ذا الجلال والاكرام ان صلى على محمد و آل محمد و من في حفظ القرآن العزيز و العلم والحكمة و رحمتك
يا رحمن اللهم احسن الحسنى واكفي بها كفى بقدرتك على كل شئ واكفي كل شئ و احسن في كل
شئ و يا رحمتك يا رحمن يا رحمن و در شرح چهل اسم ان شيخ شهاب الدين عبد الرحمن مفسر است كه
اگر كسى كورد باشد و هر چه خواند فراموش كند و قوت حفظش نماند چهل روز هر روز شب و هفت
بار بگوید **ياقوم** ملا يقوت شئ من علمه ولا يورده من حفظه من بعده هر يك نيكوار كند و يا
نكند و اگر چيزى بجاى كند و بجا آنرا فراموش كند باشد يا در روزى باشد در شب و در شب يكصد
بست بار بخواند مطلوب برسد **مؤلف** كويد كه اين دعا را بخواند و در شرح چهل اسم كه مستحق شيخ
ديلم و پنج سابقا نوشته شد صاحب كتاب مصباح از شيخ نقل كرده بود و ليكن چون نرى بين شما
مذكور در اینجا و سابق بود هر را ذكر كردم تا هر كس هر يك را كه خواهد عمل كند **مؤلف** كويد كه اين
شيخنا العارف و جمل عصره و نريد در ده موكه و موفلانا و امامنا المجلد المجلد الا وحده الشيخ
احمد بن زين الدين الاخشاع و دعا از چهار روز يا حفظ و رفع دشا و دوام توفيق بر محصل علوم
دنيويه خواستم بخواند آنجا كه از حضرت پيغمبر صلى الله عليه و الله روايت شده بود بخواند تا
فرمودند كه در هر روز بخواند تمام در غيب فريضه بوضه و الحمد لله ثم الحمد لله كه از آن روز تا حال
چند سال ميشود كه هر روز مداومت نمودم و بركت آن از ثواب فعال الطلاب بحسب مقتضاه
و امتداد جنات الله من الهى است كه بركت اين دعا اين توفيق را بدار و فو و مادام العرايا في ملارد
بخواند و الله الظاهر بين وان و محبان و كوار **ابن** اللهم يا عزيز يا جبار يا منير يا قهار يا حي
نفسى طيبة طائفة طائفة حارفة مومنة مطهنة ذات انوار في الحسنة والحسين يوسف بن طائفة
وتسعمل بك و تفرج على فضلك و تفرج على فضلك يا رحمن يا رحمن و الله الظاهر بين **مؤلف**
در ذكر خواص و فو و مفسر كه در اين باب مناسب است **مؤلف** در كتاب جز الامان از صاحب
المسالك باورده كه هر كس حرف **ها** هشتم را بشنود بر جاني نقش كند و يا خود بخواند

خداوند اول و باطن حکمت زنده دار و عاقل و غضب و شوق قلب در پناه و اگر با آن
 هشت حرف اسماء را که با حاکم با حسیب با حفظ با حق با حکم با حید با حنان با
 برکتی نقش کند تا هر روز بخواند و اگر این هشت حرف را با اسماء و با سو
 بدارد بر طرف پاک نویسد و بخواند و بپایان داند **این** در کتاب حروف الهی
 از صاحب شمس العارف نقل کرده که هر کس علامه مفصل حرف **دال** را که کسی و پنج است در پنج
 در چهار درج نمود بر هر یوسف پادشاه نویسد و فی کفر و سر طان بود و مفصل **سین** را
 در هر یک از آنکه وضع کند حقیقتا غنی که بوی ازانی داشته باشد ثابت و باقی دارد و اگر نفس
 الحال بود و در بر او کشاید شود و اگر این حرف را در روز شنبه که در مشرق بود بر سر در
 نور ساطع از بخوس و مفصل **سین** در ساعت فریاد اهو نویسد و از نام راجع از آن مند
 که در رکعت نماز کند باشد و هر رکعت بعد از فاتحه **الکتاب** یا **الکریم** و صد بار قل هو الله احد
 خواند باشد دلش پادشاه با خود نگاه دارد حقیقتا حفظ و حکمت و دانش و قدر و در
 عالم علوی و سفلی بر یک سازد و اگر بخوبی این لوح را بخواند بنده از بند خلاص شود
 و این حرف را اگر بر علی بنده در هر شکر که میبست کند فتح و ظفر صاحب علم را باشد و سپاه
 فی القوم را بکند و اگر طالب علمی از با خود دارد و در هر چه مباحثه و مناظره بر افران تا با او آید
 حامل این لوح با در شمع مجادله و محاربه کند غالب گردد و در این عمل عاقل و حال مستر و قوی دان
 وی بخواند تمام است چنانچه این لوح نزد محققان علم و مفسرین است و این حرف بر دو قسم مرقوم

۴	۱۵	۱۶	۱	د	پ	ی	ه	ا	میشود
۹	۷	۶	۱۲	ط	و	ز	ب	ح	حرف و عکس
۵	۱۱	۱۰	۱	ه	ی	ا	ح	بدان وضع	
	۲	۳	۱۴		ج	ب	د	که غور شد	

پن

بدانکه

بدانکه هر که در حرف دال بر طرف پاک نویسد و با زبان و عمل بخواند و بپایان داند و اگر با آن
 شود و هم و عمل و حافظه وی بپایان داند و این لوح را بخواند و بپایان داند و اگر با آن
 در این لوح شریفی که در هفتصد و شصت و یک مرتبه بخواند و بپایان داند **این** در کتاب حروف الهی
 و اضافی چند که در هفتصد و شصت و یک مرتبه بخواند و بپایان داند **این** در کتاب صبا حروف الهی
 مسعود از نبی صلی الله علیه و آله نقل کرده که هر کس یکصد و هشتاد و نه مرتبه بخواند و بپایان داند
 خود را سعادتمند و از کد سپند و شکر سپند و مجموع را بپایان داند و مخلوط کند هر یک را که در رکعت است
 نرم کند و بخواند و از او در هر چه بخواهد در هر روز و در هر وقت بخواند و بپایان داند و اگر با آن
 و حدیث را و قطع میکند و بپایان داند و از او قوت میدهد **این** در کتاب حروف الهی
 نقل میکند که کسی که از ده داشته باشد و بپایان داند و حافظه او و کرم شود و بپایان داند و اگر با آن
 یکصد و نود و یک مرتبه بخواند و بپایان داند **این** در کتاب حروف الهی
 از بزرگ حفظ است که یکصد و نود و یک مرتبه بخواند و بپایان داند و اگر با آن
 یکصد و نود و یک مرتبه بخواند و بپایان داند **این** در کتاب حروف الهی
 کند و در کمال و سعادتمند است از او قوت میدهد و از او قوت میدهد و اگر با آن
 خبر کرده تا آنکه مثل معجز شود پس هر روز بپایان داند و بپایان داند **این** در کتاب حروف الهی
 که هر کس ملایمت نماید بخواند و بپایان داند و از او قوت میدهد و از او قوت میدهد و اگر با آن
این در کتاب حروف الهی
 روز و سواد و فراوان است **این** در کتاب حروف الهی
 عرض کرد که چنانچه در هر یک از اینها بخواند و بپایان داند و از او قوت میدهد و از او قوت میدهد و اگر با آن
 در هر روز و در هر وقت بخواند و بپایان داند و از او قوت میدهد و از او قوت میدهد و اگر با آن
این در کتاب حروف الهی

[illegible][illegible]

[illegible]

پنج صیغ وضع کند شرف زهر بطریقیکه مؤید میشود و بلغور دارد و دایره خوشحال و خرم کند
 و اصول مقام دهم و خرد و عقل و ذی که دارند و پنج مرتبه در سل که سخنران عالم در نزد وی کش
 کردند و بر همان پنج پیش و عبادان معز باشد و عملی را در نظر انداخت این پنج بجز خود
 اثر نکند اما باید که در وقت نوشتن و عدد گرفتن با طهارت باشد و بجز پادشاه و خود را بگوید
 خوش و معطر سازد و لوح را عزیز بدارد و بگذارد و ذرات در خارج دارد و پنج است که غرض میشود
 فصل سیم در خواص دفعه پنجم
 اسم الله که مناسب بعضی
 مطالب این باب است بزرگ
 در کتاب در النظم است
 که دو اسم الحکم النعمان مناسب است و لا یقرب اباب مکاشفه است چون کسی بخواند این دو اسم
 مداومت کند در درو و اخلاص و مشاهد نماید اسم در کتاب است در خواص دو اسم الحکم النعمان
 مذکور است که اگر کسی با کاری پیش آید که نداند چه کند این دو اسم را بگوید و بلغور دارد و بر بخورد
 این دو اسم مداومت نماید تو فوق باید برسد و اصلاح در آن کار و در کتاب جزای الهان ازضا
 شمس العارف آورده که مداومت بر این دو اسم سابق موجب غلبه حکمت و صفای الهی است و هر که در
 از امور بنامد بر وی بر او مبین شود باشد که بقوه فکر بر آرد و کشفان معانی و مشعر باشد
 باید که بر تکرار این دو اسم شریف مداومت نماید که حق سبحان و تعالی که آن مشکل را بر محل سازد
 و این امر مبین باشد معلوم شود و موافقت بر این دو اسم بعد از بجز الی نشان ۳۲۱ است باید غنی
 و اگر عمل نویز خواهد باید که دو اسم را بکسر کند و در پنج و قی وضع نماید با وجود تکرار هر روز
 التوح را بر جامل باشد بر سبیل دوام در طریقت بدین و تقاضای لباس ناز و بمقصود واصل شود
 و جاب شیخ الشافعی و جلال العمر و زیاده شیخ احمد اسم الله تکاد در ساله نویسی و نوی

کنند

علم عزیز را و این شهر را در عده الشهور عند الله اثني عشر شهرا كتاب الله يوم خلق السموات والارض
 اربع حرم و عند الوجوه الحی القیوم را بخواند هیچ روزی را مورخ نبی و در شوق و صوفی و معتق بنا
 آید و اسطر خواند این اسباب را خواه ساخت و بر پا شود پس چون خواهد که طلب حاصل کند
 طهارت کامل سلحه در کفیه او و در رکعت نماز گذارد و سجاده و رکعت و در نصف آخر شب
 پس در این اسما از رکعت و خصوص باطن و کافیه عام شروع در خواندن نماید که هیچ فکر و خواطر
 و خیالی در این مقام و وقت و نشود و ناهار و سبیل و نود و سه بار بخواند و اگر وقت وفا
 صلوات و شتاب بخواند و بعد از آن حاجت خواهد نام مقصود بر و حاصل کرد در خصوص آن
 مقصود که در تحصیل علم باشد حبیبی و ثمان از جهلان اسم اعظم که در ضمن این اسما مذکور است
 طریقی بر یکشاید که کسی عجایب و غرائب مشاهده نماید و در عجز ظاهر شود که زبان از آن
 عاجز باشد و جانی که عطار در شریف بیان کرده که هر کس وضع کند لفظ **الحی القیوم** را در
 مربع در حالی که عطار در شریف بیان شده است و سبب آن بر علوم جلیل و مربع **الحی القیوم** و

کتاب در النظم است که هر کس بخواند و اسم **الحی القیوم** مداومت نماید

ر	ی	ب	خ
۹۰	۳	۹	۳۱
۱	۱۹۸	۶۳	۳
۵	۱۰	۱۰	۱۰

مطلوبه و یا باشد حاصل شود و بر عوام من علم طلب و افت کرد
 و معالجات و نافع اند **اینها** در کتاب است که بعضی گفته اند که اسم اعظم
الحی القیوم است چون کسی بخواند این و اسم مابین طلوع صبح و طلوع آفتاب مداومت نماید
 حقیقت بقول او زیاد شود **فصل چهارم** در ذکر ادعیه که مناسب بعضی مطالب این باب است و بدان
 دعا نیست که در فصل چهارم از باب دوم از جناب شیخ عارف کامل و حکیم شیخ احمد الاکحل نقل شد
 که ایشان باین شهر بنام فرمودند **وای** دعا نیست که از بعضی طلاب معاصرین سماع افتاد که خود
 تجزیه نموده و از وی خواص بسیار مثل **یا** حفظ و کشف طالب عالم نقل میکرد و اگر چه سنی
 و کاتبی در دست نیست ولیکن مضامین عالیه اش خواهد بود و صحت اند و آن دعا **اینها**

اللهم اعظم علما و افاض و حفظا کمالا و در این شامه و همکار کما و طبعاً صیفا و نفساً داعیه الی
 تحصیل العلوم بر حجت بآرام از این **اینها** مشهور است که هر طالب علم که در آن مطالعه نماید
 بخواند و مطالب عالم مشهور و مضامین عالیه را باندک التفاتی در آن میکند و آن دعا **اینها**
 اللهم ادر فی قهر البیّن و حفظ المرسّین و الهام الملک الکریم بر حجت بآرام از این
خفی غاندا که دعا و تیر را باطل عالم مداومت نماید و بعد از آن فراموش بود و در اول
 مطالعه **وای** کتاب صیاح کفنی از کتاب تحصیل نقل کرده است که در خواب دید حضرت پیغمبر
 و گفت یا رسول الله السلام کن من رجبی که زنده گرداند ضلالت البیّن و یسره الی من بود که **وای**
 یا حی یا قیوم یا الله الا انت اسئلک ان یحیی علی الله صل علی محمد و آل محمد **کفنی** از این
 در سر وقت خواند پس ند که در ضلالت و یا و در بعضی از یک معجز از حضرت امیر المومنین
 نقل کرده اند که چون ظهر عطار باشد در مشرق یا در مغرب بر یکای این دعا این اشعار بخواند
 که در کشف علوم و حقایق فایده تمام دارد و این اشعار **اینها** عظمی و امیر الله طایر **اینها**
عشاء و صبحاً یا ایاک نعتمد یا ایاک نستعین یا ایاک نعتمد فی ضلالتنا و یقوتنا لا یدک کل المصائب انما
 و ما حوی الخیر و البسور کله یا ایزد الله خالق الارض و السموات **اینها** و در کتب خواص حرف
 مفسر کرده در این باب مذکور دارد **بلکه** حرف **ما** با اسم آن و حرف **یا** با در و در حرف
 و علت آن بطریق دیگر در فصل پنجم از باب دوم در کتب مذکور نام در اعمال این باب وارد کس
 طالب است و جمع باین فصل نماید **وای** کتاب حرف **اینها** از در النظم نقل کرده که هر که در وقت آن
 صلوات و هفتاد بار بر این صوفی **ع** حرف **اینها** را در جیب پنداشته باشد و در هر یک مرتبه و
 خوشحال باشد و آن نوشته را در زیر پیکش بندد و در آن کشت که در ضلالت و یا و بر این دعا
 گرداند و چون در سجده بخیزد و یا در هر یک از این دعا و عمل کامل و فزون شود و هر که آن را بخواند
 قدری بلند شود و جایز و پیروز و اگر در هر یک از این دعا و عمل کامل و فزون شود و هر که آن را بخواند

[illegible]

میباشد در بطن خود نور **ایمان** و مخلوق با نور **الماجد** امور مشترک شود نور **ایمان** در کتاب است
که هر کس هر چه بگوید **النور** ظاهر و باطنی از این نور و نور در ظاهر و باطنی **و در**
کتاب جزو **الامان** آورده که هر کس هر روز **للاک** را بعد از مفصل وی که دو بیت و شصت و دو
بخواند **الورد** شن شود و ضمیر او ضار که در دو کتب بعد از فیض ربین ذکر بعد از مذکور مؤثر
نماید نور و صفات منافع شود **ایمان** در کتاب است که شیخ بونه فرموده که هر کس هر شب سو
نور ده هفت مرتبه بخواند و اسم **النور** را بعد از کبریا و غایب نور در بطن او ظاهر گردد و اگر
نشود هفت جوی پیوسته ملازم نماید و اگر روزها بدین اسم مواجبت و ملازم نماید و ایام
ملازم و شبها بعد از کبریا که سهصد و بیست است تکرار کند و نور در بطن او پیدا گردد و دیده
او بنور الهی روشن شود **و** صاحب **نور** **الکتاب** آورده که هر کس در موضعی تاریک **النور** را بخواند
و هر روز بعد از مفصل وی که سهصد و بیست است بخواند **ایمان** غلبه انوار در بطن وی می نماید
انوار عظمی و نور است و در عالم حق و شهادت و شیخ بونه فرموده که هر کس در سال نوی یک روز از انوار
ملازم کند بخواند **ایمان** با حضور قلب و رؤی او کشاده گردد و دیده او روشن شود و او بنور علم
او از اذکار اسرار است و علل او هفتاد و دو است **فصل چهارم** در خواص حروف مفقده که
مناسب بعضی مطالب این باب است **بل** در کتاب جزو **الامان** از کتاب شمس المعارف آورده که هر کس
ملازم کند مفرق با اسم **النور** باطن وی فدا شود و دل وی از انوار اسرار پر شود
گردد و اگر دایره شمس را بخواند که در مفرق این سال گذشته این حرف را و اسم او را که **المنافع**
النور است بخواند چندان انوار در بطن وی غلبه کند که بر نور او بر قوه باصرو وی تأثیر عجیب
نیز و دشمنه از عالم غیب مشهود وی گردد **باب پنجم** در ذکر آنچه باعث غلبه بر چشم مبتدی
در حق مباحثه و ممانعت علیه بخورد و دلیل و آنچه حاصل میشود بدین صفات است **مطلب**
هفتم و این در چهار فصل بیان میشود **فصل اول** در خواص بعضی سوره که مناسب این
مطلب است

بک نوشتن نوشته مبارک سوره بسطی که در فصل اول از باب دوم گذشت باعث آن بشود
 که با هر کس مناظره و تنبیح کند غالب گردد و ملازم سوره و السلاک بعضی از خواص و غالب شد
 بر خصم است بخیر و دلیل این در فصل اول از باب چهارم گذشت **فصل پنجم** در خواص ابیات که
 مدخله در این باب دارد **بک** در فصل دوم از باب پنجم گذشت که هر کس از سوره محمد ابر و بنا
 علیک توکلنا الی قوله تعالی العزیز الحکیم بخامنی از آن نقش کند و یا خود دارد بعضی خواص آن
 است که بر دشمن غالب شود و در کتاب در النظم است که چون کسی خواهد که با دیگر کسی مباحثه
 و مجادله کند و غالب شود از سوره دخان ابر شرفان الشفیع فی مقام الی قوله تعالی هم رفیع
 بر قطعه جامه نو یک سبیل مشک و کلاب و کافور و در وقت نماز و بکر بعد از آنکه طهارت کرده
 باشد از در کس یا جامه خود نگاه دارد با هر خصمی که مجادله کند غالب شود **بک** در کتاب در النظم
 که اگر از سوره انعام ابر و از قال ابراهیم علیه السلام تعالی انما اشرکون بر طهارتی نویسد بکلاب
 و زعفران و از انبوی بکلاب که در آن بادبان روحی و بر لبه مؤید جویشد باشد در اول وقت
 چهارشنبه بر یا شایان از آن آب بخورد و در سه چهارشنبه یا بنظر بی عمل کند بر دشمن غالب شود و یا هر
 مناظره و مجادله کند در سخن بر او غالب گردد **فصل ششم** در خواص اسماء حسنه که مناسب مقام
بک در فصل پنجم از باب پنجم گذشت که ملازم سوره مؤمن بدک المبین المبین باعث میشود و صفت
 استیلای بل یا جنسی خود که در اب و ی اند **فصل هفتم** در خواص حروف مفقوده که مناسب این
 باب است **بک** یا یحیی و نگاه داشتن و بر حرف دال بطریقیکه در فصل پنجم از باب دوم گذشت باعث
 آن میشود که طالب علم را در وجهی مباحثه و مناظره بر ازان نفوذ دهد و هر کس جامه آن دو لوح
 و یا دشمن مجادله و مجاریه کند غالب گردد و در **فصل هفتم** در خواص حروف است که هر کس صل و بیست
 بنویسد در روز جمعه و یا خود نگاه دارد هیچکس با او مجادله نتواند کرد و هر چه کند در خلق بین
 باشد اگر مسافر بود زود بطن خود باز رسد و شیخ در کار او بدیدل و خطر بوی نرسد و یا

ختم اندیش شود و در وقت نوشتن این دو اسم بخواند یا حلیم یا معبد **خامنه** در ذکر اموی که
 مناسب لعل الاطالبت اگر چه اختصاصی با ایشان ندارد و آن مشتمل است بر چهار ناله **فصل اول**
 در این باعث در آن نفر و حصول غنا میشود **بک** در کتاب صبح کفمی آورده که هر کس سوره
یوسف را بنویسد و بنویسد و یا شامداش کند یا شکان بل و او زنی را از جانب هر کس **بک**
 در انکتاب که هر کس سوره مبارک **کاف** را بنویسد و بکارد در ظرف نجاشی سرتک و بکارد
 آن در زیر خود این میشود از فرض و فقر و **بک** کتاب حریر که مان از این غنی آورد که هر کس از آل
 سوره **کاف** الی قوله تعالی ابدار هذا در اول هر باب نای جنی نویسد و نوشتن باب باران
 محو سازد و آن آب را بر دیوار می خورده هر جا که نم نباشد یا شامد خور و یک پیله در منزل وی پیدا
بک در انکتاب که هر کس از سوره مبارک **فاطر** ابران الدین بکون کتاب الله را تا دو بار بنویسد
 بر خرفه نو پاکر که از بنی یهود باشد و بکارد آن در چارچوب خانه خود زیاد میشود مال او و دنیا
 میشود نفع او **بک** در انکتاب که هر کس سوره **الفاروق** را بنویسد و یا او بر یک سبک کم و زود با
 بی کسان روزی او زیاد میشود و **بک** کتاب در النظم آورده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
 که هر کس بنویسد در دلد و سوره فاتحه و اخلاص بخواند و روشنی از او برود و خیر بر یک روز نزل او
 بسیار شود **بک** در انکتاب از شیخ شرف الدین بوند آورده که هر کس چهارده حرف نورانی که آن **بک**
من لای یحیی طریق است در شکلی مرقد از فقر نقش کند بطالع نور و فراخ باشد و یا خود نگاه
 دارد کسب و هرگز از فقر خالی نشود **بک** در انکتاب که هر کس از سوره البقره ابر و از لکن یا مؤمن
 لن یؤمن لنا الی قوله تعالی طیبات ما از قلم بر خامنی از فقر نقش کند و در انکتاب خود کند
 احوال بر طرف بر او کشاده گردد و دنیا و دوی باوند و از فقر و فاقه خلاص شود **بک** در انکتاب
 که هر کس از **الکریم** یا **العلی العظیم** عیب هر از بخواند از وسوسه شیطان و مکر او امن شود و از
 فقر و فاقه خلاصی باید و در کار او جای برسد که کان نداشت باشد و هر کس از این صبح در وقت

پهرون آمدن از منزل خود بخواند و هر شب دو و پنجاه بار خواب رود و نیز بخواند از روی این شوق
و اگر از این سوره بیست و یک بار یا ده بار بخواند و زیاده شود و هر که بخواند شوق
کتاب جز لا انا ان بنی امی و نه که هر کس بر آن و نه آنکه کسی الی قوله خلاصه ملایمت نماید در
هر نماز فرض و ندب و از غیر اوقات نماز نیز بخواند و روزی بیست و یک بار که در روزی و یا از جای
برسد که مستقیم باشد و هم روزی بیست و یک بار که هر کس بر آن الی قوله ما اخر صوره البقره ملایمت
نماید فرض و بر روزی و یا از غیر اوقات نماز که در کتاب در انظم در حدیث صحیح آورده که
هر کس بر آن الی قوله تکافیر خست بخواند خدا او را مایه دهد و از این نگاه دارد و هر کس
بر آن از این ایه ملاومت کند بعد از هر نماز فرض و ندب و در وقت خواب فقر از او بپاشد و ابواب
رزق بر او مفتوح گردد و آنچه خواهد بود او بود و یاد شود **اینها** در انکتاب است که هر کس این شریفه
قل ان الفضل بید الله نوبه من شاء والله ذو الفضل العظیم را در روز پنجشنبه در ساعت ششم
یا در ساعت زهرو بر پوست اهو نویسد و یک بار طهارت باشد و نوشته را در خرقه بچسباند که از چپ
در میان بخت و صاحب دولت بود و یا خود نگاه دارد و خلایق او را بوفی نوبه دهد و اگر از این برکت
یا بر در زین خود بپا و نیز در خرقه یک بیت بنویسد و ابواب رزق بر او گشاده گردد و کسی که
بود از این بخورد و او را کاری پیدا شود **اینها** در انکتاب است که هر کس از سوره اعراف ایه اوله
مکذرا که الی قوله انما انشروا در روز جمعه بعد از آنکه مردم از نماز فارغ شده باشند بنویسد
و در منزل خود یا در مکان خود بپا و نیز در خرقه یک فرسخ که در بخت و جز بیاید شود و بخواند و
سود بیاید **اینها** در انکتاب است که هر کس از سوره بقره ایه قل من التما الی قوله انما
انلا نقول بر طومانی بنویسد و در خرقه بچسباند و بر باری عزت بنویسد و استیلا حصول رزق
پایه او بپا کرد **اینها** در کتاب در انظم است که هر کس از سوره اعراف ایه اوله را در روزی که
نقالی بر این بر لوحی نقش کند و در بخانه خود یا در مکان خود نصب کند یا بر کاغذ بنویسد و

مطالع خود بنویسد و از او بیست و یک بار یا ده بار بخواند و زیاده شود و هر که بخواند شوق
مطالع ان باغ بسیار شود و بخواند از اوقات محفوظ ماند **اینها** در انکتاب است که در راه اهل بیت علیه السلام
آمد که هر کس از سوره بنی اسرائیل ایه توکل علی الخی الذی الی اخره بخواند و بعد از آن یک کوبد اگر
درویش باشد ثواب آن کرد و صحیح این خبر کرده اند **اینها** در انکتاب است که از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام نقل کرده که فرمودند هر کس در جمعه سوره کاف را بخواند با جمعه دیگر در حفظ و اما آن
باشد از هر بار ها و اگر فرض داشت باشد فرض او شود و هم از آخرت نقل کرده که هر کس این
بنویسد و در شب شریفه که در روز و از هر روز بخواند نگاه دارد از عودیش و عام خلاص شود و او را
و عیالش حاجت همگی نشوند و همگی با ایشان ضرر ننمایند و از ان کتاب به صباح **اینها**
خاصیت قبل از این نقل شد **اینها** در انکتاب از حضرت صادق علیه السلام آورده که هر کس سوره بقره
هشتاد و یک بار بخواند اگر روزی نیک باشد روزی او فراخ گردد و اگر بنویسد و هر کس بنویسد
و در از حکم کند و در خانه خود یا در از خانه بگریزد و معیشت بر او فراخ گردد **اینها** در انکتاب
از ابن عباس روایت کرده که هر کس سوره طه را بخواند ثواب آن کرد **اینها** در کتاب در انظم
که چون بر کسی معیشت نیک باشد از معاصی نوبه کند و هفتاد بار استغفر الله گوید و هفتاد و یک
صلوات بر سید پس و صوب اخذ در رکعت نماز کند و بعد از سلام هفتاد بار استغفار کند و هفتاد
بار صلوات بر سید پس بریزد و از سوره اینه آیه و انوبان زنادی و تیر نا نا بخواند
بخواند از حضرت زوالان غم و حصول فرج را طلب کند مفصود حاصل شود **اینها** در کتاب از
رسول صلی الله علیه و اله آورده که فرمودند هر کس این رسد یا شکر مر معیشت او بپا شود و بپا
بیش اید این کلمات بیک کاغذ بنویسد و در آب روان اندازد از غم خلاص شود و کلمات **اینها**
بسم الله الرحمن الرحیم من العبد الذلیل الی المول الجلیل رب انی مسیت الذی و انت ارحم الراحمین اللهم
محمد صلی الله علیه و اله وسلم و اکتف صرعه و فی و فی عقی **اینها** در انکتاب است که چون کسی بپا

میشود بین اینها و در ساله نویسی است که هر کس بنویسد **الکاف** را در پنج بار هر روز بخواند

میشود روزی که در پیش رو خداوند است و او را در کتاب بخواند

۱۵	۳۰	۲۵	۳۰
۲۴	۲۱	۱۸	۲۷
۲۲	۲۳	۲۱	۱۷
۲۹	۱۶	۱۹	۲۴

از پنج روزی که هر کس بیای و شش بار در پیش رو خداوند

کفر باشد یا چیزی و عیال و فرزند و هم او را بخواند

حال اضطرار و ضرورت دست بردارد و در پیش تمام املاک

نویسد بگوید **یا غنی** خداوند او را از آن بلیه نجات بخشد **یا غنی** در کتاب از حضرت امام رضا علیه السلام

آورده که هر کس در روز جمعه هر چه در پیش رو بخواند از خلق به نیاز کرد و در پیش رو فرمود

که هر چقدر که از خلق نامید بکشد باشد هر روز هر بار بگوید **یا غنی** در پیش او اجابت کرد و بگوید

او را بخواند او را نکراند و از خلق به نیاز کند و از این دو اسم در کتاب خواص بسیار ذکر کرده است

نزد اخصار شد و کتاب جز الامان از صاحب نسیب المطالب آورده که هر کس هر روز بعد از نماز

با مفصل که **۱۲۶۷** است **المغنی** را بخواند حشمت او را نکراند و در هر روز از صاحب نسیب المطالب

آورده که هر کس این اسم شریف را در هر روز بخواند و حامل آن شود و بعد از نماز با مفصل مداومت کند

اثار ثروت و غنا و در هر روز بخواند و در حصول نیکی و منفعت کل و جزو او خواهد بود و این است

در ساله نویسی فرموده اند که هر کس بزرگ **المغنی** مداومت کند

۱۱	۳۹	۴۹	۱۰۱
۱۲	۵۲	۳۸	۹۹
۵۱	۱۳	۹۹	۳۷

بسیار میشود و از استاد بنا و وسیع میشود روزی که

بنویسد و بخواند و از دفعه میکند بخواند او را و عدد در این است

۱۰۷۰ است و عدد نو

ان ۱۰۶۰ است و از اینها و در پیش کثیر الشفع در این باب

اینست که مؤمنان را در سال است که هر کس فراتر کند

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

۳۷	۹۹	۱۳	۵۱
۳۷	۹۹	۱۳	۵۱
۳۷	۹۹	۱۳	۵۱
۳۷	۹۹	۱۳	۵۱

۱۰۷۰ است و عدد نو

ان ۱۰۶۰ است و از اینها و در پیش کثیر الشفع در این باب

اینست که مؤمنان را در سال است که هر کس فراتر کند

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

در هر روز کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

۱	۱۳	۲	۹۹
۳	۱۳	۱۹	۱۳
۱۹۹	۱۰۱	۴	

اینست که مؤمنان را در سال است که هر کس فراتر کند

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

۵۰	۱۴	۱۹	۳۹	۵۲
۳۸	۱۷	۱۵	۴۳	۴۷
۳۳	۲۳	۴۶	۴۵	۳۳

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

کند و شرف او را و بگوید که در پیش او و وسیع

قلب او را و بقلند چشم همکس بر او مکرانکه او را دست دارد و اگر بنویسد این شکل را بر چپ از آن
محفوظ ماند و در این شکل اسم الله بنویسد و هر کس چنین کند محفوظ است نفس او و مال او
اهل او و سواران که در آن خلد اینها چنانکه عطا کرد او را و کسی که بشناسد این شکل را

میشود بر کتان از غیر و آن شکل اینست

ح	ی	ن	ف	ط	ع
ح	ی	ن	ف	ط	ع
ح	ی	ن	ف	ط	ع
ح	ی	ن	ف	ط	ع
ح	ی	ن	ف	ط	ع
ح	ی	ن	ف	ط	ع

این در سال نوی است که اگر کرم عدد ۲۷۰ است و کسی که نفس کند او را در پنج چهار چوب
بدری و آنرا داخل و فیکه در هر طرف باشد که
نفره در دست خود کند و وسیع کرد انداخته
روحه او را و خلقتش را و نفع بخشد او را باری

و شمع دهد او را بآتش و در آنکه هر دو من مداومت کند بوردی که گذشت و صورت مرتب آن

و گفته شده است که کسی که نفس کند او را در ساعت دهم در روز

ک	ر	ی	م
۳۹	۱۱	۱۹۹	۳۱
۱۹۱	۱۸	۴۳	۱۳
۱۳	۴۱	۱۹	۳۱

جمعه بر یکین روزی و آنرا آنکه کند بعد از آنکه خوانده باشد این
اسم را ۱۸۹ دفعه پس در آنکه کند بعد از آنکه خوانده باشد
و آن خانه خود بیرون آید و آنرا محاله می باشد کسی که در این چوب عطا

اگر چه در روزی که صلوات بخواند بیرون آید و بایست که در هر حرفی پنج حرف اند و کسی که
جمع کند این اعداد و حروف در پنج واحد حصول فائده اسیر و آن است و صورت مرتب آن

و در کتاب بحر الغرائب از شیخ یونس آورده که ذکر

ک	ر	ی	م
۱۶	۱۲	۱۹	۳۱
۱۹	۱۸	۴۳	۱۳
۱۳	۴۱	۱۹	۳۱

مناسب گشت است که بفرود رویشی و عبال منکر مانده
باشند و چون باین اسم مداومت نمایند مفتاح رقی
ایشان بود و رفته ایشان جای می شد که گمان نداشتند

۱۸ طعام را با بخار روید و در یک الحار بخن ۱۹ کند خامدین ۲۰ خلد و استلاد بر موی
و علما و پیشه نمودن بلکه در زدن شدن ذکر زبان و نام خدا و رسول ۲۱ در خانه کرد ۲۲
عازله عذر شیخی فضا کرد ۲۳ ندادن خمس و کوف و فطره و اخراج مال واجب ۲۴ فرج
کردن ایشان باشد نداشت ۲۵ روزه مطلق سالی نمودن ۲۶ چرخ خوردن نذر فقر و کسرت و یار
۲۷ سود خوردن ۲۸ منع خنجر و هدیه نمودن ۲۹ قمار باختن ۳۰ حیانت و دروغ کردن
۳۱ و با الی و با جاره و و با ش هم نشین کردن ۳۲ شپش در مسجد کشتن و انداختن در هر
او ناک ۳۳ در مسجد کشف عیون نمودن کردن بلکه در بازار و مایه ۳۴ در مسجد حرف دنیا
نزدن ۳۵ در مسجد بیوان کردن ۳۶ علی موی نمودن باشد ظاهر را مسلمانان ۳۷ کش
فروشی کردن ۳۸ زکریه نمودن ۳۹ حجامت کردن ۴۰ قنای نمودن ۴۱ جویای کردن
۴۲ کتاسی کردن ۴۳ خواندن که در بنفس ۴۴ قنای و تلبسه کردن ۴۵ سازند کردن
۴۶ نالیس و جلد و جلد کردن ۴۷ شهادت دروغ دادن از برای اینکه مال مردم تلف کند
۴۸ با وجود ملل اظهار فقر کردن ۴۹ از عیبه زبان رفتن ۵۰ استیذان از بول و غایب کردن
بی ضرورت ۵۱ عمل تقاضی و صورت که استیذان در کردن ۵۲ سلخنی لایق قمار و سائر
۵۳ بر بیرون در حاجت ببردن مؤمن هر که ممکن باشد ۵۴ اجرت گرفتن از برای تعلیم فرزند
۵۵ زبان نوشن و زروختن ۵۶ برده فروخته کردن ۵۷ در حمام سنگ پابر بیا
۵۸ ناخن گرفتن ۵۹ بر والدین کشتن و صلوات بر ایشان زدن ۶۰ عان والدین
بودن اگر هر کار باشند ۶۱ اب دهادر مسجد انداختن ۶۲ استیذان در مسجد و بیرون رفتن
مؤمنان کردن ۶۳ بر چایاب و حوض و مسجد جیب داخل شدن و ایستادن در آنجا بفرود
۶۴ نیکو بخت و غریزه کردن ۶۵ عیب جوئی مردم کردن ۶۶ بددهی و قضا و غیره
کردن و عوکه نمودن ۶۷ من و مکنتی بر حق و جاوای که طرح ۶۸ حق زدن و دروغ

برون ۹۹ زباده خواند کردن برایشان ۷۰ جرمه و خله ماندن رفتن ۷۱ زهر قلب و غش در بار
دانش خرج کردن در بلیغ نفع خود و ضرر مردم ۷۲ در باب انباده بول کردن ۷۳ اجتناب از خرم
نکردن ۷۴ سوزناپذیدن شش و سایر جویانک در انش ۷۵ بی لذت و شهوات و بول ۷۶
در بیت الحاح حرف زدن و سلام کردن مکرر به رفت ۷۷ فکر معاکر کردن ۷۸ ملک و فقیر و شایسته
داخل ملک و خانه خود کردن ۷۹ حبس غلات و جویانک کردن ۸۰ مال خدا ندادن ۸۱
سحر کردن ۸۲ بخت زمان و مردان جلال ۸۳ اطفال و زنان سلمان را بدعا و طلسم ایستادن
پاردم خواندن ۸۴ فرستادن کردن ۸۵ در جناب و از خواندن مکرر این شایع و فرموده
و زرش کردن بهر هیلوان شدن که کشیده کرد ۸۷ کفر و کشتن ۸۸ چرخ کشیدن ۸۹
بک خودن ۹۰ قلعه و غریب شدن ۹۱ سر و پای بهر کرد بدین ۹۲ استخوان و کین
به خود مالیدن چهره استخوان ۹۳ نظر کردن بخانه هشتاکان بلیغ خواهرش و لذت بابر عیوب
ایشان مطلع شدن ۹۴ سک و کین و راجه ندادن هرگاه چیزی خود و ایشان خواهند ۹۵
خواب دروغ نقل کردن ۹۶ دست بویختن خود مالیدن ۹۷ بزب نبد دادن ۹۸ از یک
رناج با عیال رفتن با امور چرخ کردن ۹۹ خلوص باعث رزق خود دانستن ۱۰۰ از دی خود
بدین رفتن ۱۰۱ در حمام نیک بر روی خود مالیدن هرگاه کینه باشد ۱۰۲ بی ضرورت در
عورت کشیدن ۱۰۳ کسب و سک بر کمالیدن ۱۰۴ در شب تاب بی ضرورت بدو نیک و غل
کردن ۱۰۵ بکل بر شستن ۱۰۶ اجرو سک بریدن مالیدن ۱۰۷ نظر بجناب خود انداختن
۱۰۸ روی بپیل و پشت بپیل بول و عیال و جماع کردن ۱۰۹ تکبیر و چیز خود ۱۱۰
خوانیدن طعام خوردن ۱۱۱ بدست چرخ خوردن مکرر به رفت ۱۱۲ بدو طرف دهن
بکذا و چرخ خوردن ۱۱۳ ناخن بدندان چیدن ۱۱۴ دست بردن ندان زدن ۱۱۵ سر زدن
هالان ۱۱۶ دست بر عقب رفتن و راه رفتن ۱۱۷ دست بر زهر زدن دان گذاشتن ۱۱۸ آب س

درختن ۱۱۹ بادیه را بزرگ در انقباب کرم شده باشد طهارت رفتن و غسل و وضو کردن ۱۲۰
جلو زدن ۱۲۱ باین کز از خود هرل گفتن ۱۲۲ سر خود باین گفتن مکرر به رفت ۱۲۳
باین نام مشورت کردن ۱۲۴ در سجد خواب کردن و جماع کردن بجماع ۱۲۵ مکرر به رفت خود را
بادندان بریدن ۱۲۶ انباده طعام و میزب خوردن مکرر به رفت ۱۲۷ خواب کردن در زین
۱۲۸ در حمام خواندن ۱۲۹ جماع بسیار کردن ۱۳۰ نان بدندان پار کردن ۱۳۱ نان بر زین
گذاشتن و خوردن ۱۳۲ بر او افتادن و از هر چیزی خوردن مکرر به رفت ۱۳۳ عمل تصدیع
گفتن ۱۳۴ اکمان شهادت کردن ۱۳۵ دست نهادن بر پاک گذاشتن و بخواب رفتن ۱۳۶ دست نهادن
دین ۱۳۷ اهل خود را بنام زمر کردن ۱۳۸ اختلاط با مزه کوش و لذت چشم و زرش
کردن ۱۳۹ کفش و جامه و شلوار و زهر بر گذاشتن و بخواب رفتن ۱۴۰ دلش زلزل شدن
گذاشتن ۱۴۱ باد را بنده و میدن ۱۴۲ شب در این نظر کردن ۱۴۳ سر برسانه طارن و خوا
کردن ۱۴۴ اخ و وقت بر روی مسلمانان و بر روی باندلختن ۱۴۵ بر سر پادشاه چیزی خوردن
۱۴۶ باد و انکشت چیزی خوردن ۱۴۷ در حمام و در راه رفتن زرش نادن کردن ۱۴۸ بلند کردن
رسیدن باشد شک کردن ۱۴۹ در ساعت بد کارها کردن ۱۵۰ در بیت جمعه سر و پاد
۱۵۱ کوپن که در سر شنبه سر را بپیدن ۱۵۲ چهارشنبه ناخن کردن ۱۵۳ دوز و جود کردن
۱۵۴ اباز کون شکسته خوردن ۱۵۵ از سر کوزه و افتاد به خوردن ۱۵۶ در ظرف شکسته
اب خوردن ۱۵۷ از ظرف شکسته چیزی خوردن ۱۵۸ بر روی خواندن ۱۵۹ پوست تخم مرغ در دست
و پارختن ۱۶۰ استخوان سوختن ۱۶۱ چیز جام فروختن و قیمت از خوردن ۱۶۲ در پیکار
و ضرورت راه رفتن ۱۶۳ در آب کرم جماع کردن مثال اینها بسیار است همین قدر اخصار
شد بلکه مجموع حاصل و وقت فکر در این سال ذکر شده ۲۱۵ است **فائد** ثالث در ذکر
انچه باعث خوردن و شل و بر شیطان و نفس اماره میشود و باین سبب از مکر و وسوسه شیطان و دیگر

سلامتی هم می رسد و باعث تحصیل این کتاب در دنیا می گردد **ایضا** در کتاب **الطیبه** آورده که هر کس این کتب را در روز **الثلاثاء** العظمی در عقبه خواند از وسوسه شیطان و مکر او بمن شود و در کتاب **الغریب** از حضرت امام رضا علیه السلام آورده که هر کس هر روز بوقت زوال ۱۷ مرتبه بگوید **یا ذی یس** صبر و صفا گردد و از شر نفس و وسوسه شیطان امان یابد و شیخ مغرب زده و ذکر این اسم را باطن پاک و مصفی کرده و از کدورت غل و نقایط ظاهر کرده و شیخ **جلیل الشان** علیه مقام در رساله توبلی بعد از نقل از حضرت امام علیه السلام نقل شده فرموده اند که اگر کسی بویسید در وقت جمع بر این از آن متوجه شود و در وقت **الملائکه** و **الروح** و بخیزد از آن مفزون میشود نفس او مثل نفوس ملائکه و کسی که نفس کند هیچ و وفوق او را و با خود کند ظاهر میشود بر نفس او آثار ایستادگی و صفا حسنه و مزاج و تقویان ایستادگی که نموده

۸۰	۸۱	۸۲	۸۳
۸۴	۸۵	۸۶	۸۷
۸۸	۸۹	۹۰	۹۱
۹۲	۹۳	۹۴	۹۵

ایضا در کتاب **الغریب** از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که فرموده هر کس **لومین** را بر ترقه نقش کند و دایره با طهارت نگاه دارد از شر شیطان امان گردد و دشمنان بر او ظفر نیانند و امان سلامت برده و اهل طریقت گویند هر کس در روز ۱۶۷ مرتبه این اسم را بگوید خداوند او را از مکر و وسوسه شیطان ظاهر و باطن محفوظ دارد و خصم بر غالب نشود **ایضا** در کتاب از حضرت امام رضا علیه السلام آورده که هر کس **الفها و را** را با یکدیگر صفا غم و غم و سختی و پشیمانی از او ببرد و بر نفس خود غالب گردد **ایضا** در کتاب از بزرگان اهل طریقت آورده که هر کس که خواهد نفس خود را بعباد و کسب و نشکر و نسیب کند و بر آن قادر شود با در وقت گرفتن طافند دارد با در خط سال با نیکو طعام صبر نماید که با طفل از شیر دشوار گردد شود با در غریب بجای که در کشته را در بیابا بی آب و طعام بود **المفت** را ۷۷ مرتبه بگوید حق خواهد یافت و در وقت کوفه بیدار کند و از آن آب بیاشامد جلای عالمی می شود و مفید بود و اگر ۳۱۹ دفعه بخالد پاک بخواند و نگاه دارد هر قلبی **الغریب** در چنین جمیع و بیشتر

ذکر از آن خدای باب می کند و بوی کند و از آن غلام و صبر حاصل شود **ایضا** در کتاب **الطیبه** از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که هر کس در وقت نفس آواره و وسوسه شیطان گرفتار بود بدفع آن این چهار اسم اعظم را از وقت طلوع صبح تا ادای زنی یا بیدار و بعد از نماز طلوع اثنا عشر مرتبه مداومت نماید و در وقت صبح تا غروب را غالب کرد و از شر نفس و شیطان و در چنین سلوک است از ذکر این اسم اعظم نا غافل نباشد و در شیخ زده و آنکه هر کس مداومت نماید بدکرا این اسم را در چهل روز بعد کبریا و توفیق و توانایی بهم رسد که بر نفس غالب باشد **مؤلف** گویند که علی گری این چهار اسم بر دهن حرف ندر الف و لام بنابر کفاحه ۳۳۱ است و بر ناعده و یک ۱۱۱ میشود فایده حرث **ایضا** در کتاب از حضرت امام رضا علیه السلام آورده که هر کس غالب باشد بر او نفس آواره و خواهد که طبع وی گردد باید که بوقت خواب هر دو دست بر سینه خود و صد بار بگوید یا **میسر** بعد از آن هم چنان میگوید تا خواب رود و صفت نفس او را مطیع و مستجاب گرداند **ایضا** در کتاب از شیخ بوفه آورده که دعوت **یا هار** مناسب کسانی است که خود را در غلالت و هوا نفس آماج بایند و حوادث گرفتار داشته باشند و در استخلاص و وسیله جویند باید علی الله در خلا و ملا و سر و سر بگویند یا هار و یا هار این اهدا القراط المستقیم الله مقصود رسد و در رساله توبلی جناب شیخ اعلی الله مقامه زده و آنکه کسی که بسیار کند ذکر **الحمد** را با صد بار یا بیست و بیشتر میشود سبب آن طعام فی بنایه ناتی و از برای او توبی است **جلیل** و صوت آن **بیت**

۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
۱۴	۱۵	۱۶	۱۷
۱۸	۱۹	۲۰	۲۱
۲۲	۲۳	۲۴	۲۵

از جمله تجلیات کلمات و بعضی از آن را این محلی از صاحب و از محلی و شر و مصلحت میشود با وجود این

بخلی اصلا و طعمه که از جوع و عطش نماند بلکه اگر فصل خورن و اشامیدن کرد بنویسد و مصلی
 نداشت باشد **بلکه بعضی از حکما** معالجه این خواص از برهه فله اکل بترتیب داده اند چون مناسب
 بالحوال طلب و در عارضین است بعضی از آنرا از کتاب اسرار فاسمه ابرار می نمایند و لیکن باید از طرف دیگر که
 ذکر میشود از آنجا و غیره بهیچ وجه من الوجوه مخلف نکند که خوف هلاک است و این معانی
 بر هفت قسم است **اول** بکشد و بادام بشیرین هر قدر که خواهد روز پوسیده کرده بر روغن زیتون
 که بشیرین باشد جوشانند تا بپزد شود و دیگر بنفشه ریزه تازه ریحان و آن مخلوط بپزند و
 بوی مخلوط سازند و سبک بر هم مالند و در مکان خشک در سایه بنهند و افلاطون گفته است که
 سرکین اسب دق کند و هرگاه که دوام سبک شود و بنفشه خنجر کرد آنرا از وی بر فو جلا کند
 و دیگر بنفشه ریزه بپزد و هفتاد و پنج کد در هفت روز و بر سر علی از وی و مخلوط
 کافی به صورت طبع کند پس از آنکه در ظرف زجاجی محفوظ سازد پس بکشد
 کبد طبیعی در هم و کبد حنای بلبل را و بدان دهن بر لب کند یعنی بنفشه و شرب غایب تا
 که دیگر شرب بکند آنکه بر در و در ظرف آن زجاجی از عبارت محفوظ سازد و هرگاه که خواهد
 مثال تناول فرماید بعد از ریاضت چند وقت نادر هفت و سه هفت بعد از احتیاج نشود **دوم**
 معجون **سفره اویسی** است بکشد کبد حی و باب بشیرین جوشانند و در انخاب یا با آنش خفیف کنند
 بگوید و بوزن آن لون مفرغ از هر دو جلد و بلبلان شکر سفید پاک از فصول و هر یک را **سازد**
 و یا بکشد و مخلوط سازد و بکشد تا بپزد تا بپزد و در ظرف مسوفا اول را با این دو معجون
 بپا مزند و دیگر هر یک را با هم معجون نماید و حب سازد و هر چه بوزن دو دانگ و و نیم که معجون
 خالی باشد یک حب یا که که هفتاد طعام مستغنی باشد و زنه که بر وی این حب طعام و غذای
 که به هلاک باشد و زنه از دو دانگ نیز بخورد که هلاک است نه که دل از وی کرد و عظیم
 سازد و مثل آن شرط کرده اند که اول بنفشه بپزد و با بکشد از اخلاط ریه و و شرب سازد و خطی

نوشید پس مثله دره سیراب کرم باید خورد و در او آب کباب بریزد و بر جوی که کشته شد و اگر کسی **سهل**
 که باز خورد که بخلای که بدان معناد بوده و دیگر با بنفشه باید کرد پس در خطی که در او در باید
 بساو و سخته و بعد از آن اندک اندک غذا باید خورد تا بفرماید **اگر** مسوفا اول را با این دو
 امتحان بخورد همین عمل کند یعنی تا به کشته بطعام خوردن محتاج نشود و نقدیم ریاضت بر نشاند
 این از جمله واجبات است **سوم** در کد لون مفرغ از شربین و شرب طانک نان و بنفشه و بنفشه و بنفشه
 در عایه خلوت باشد و از این حلیب بنفشه در آغاز و بامداد بیرون آرد و شرب کند و بکشد
 پاک در انخاب حنایان خشک شود و با بنفشه بکشد یعنی در این جلد اغشته سازد و در شب
 و روز نشین کند و بر این عمل مداومت نماید باز نه روز تا آن منفوع متعین نم کرد چون
 موم دیگر شرب لب کند و در انخاب خشک نکرده بلکه بلیت و لطافت خود نماید از زمان بکشد
 ثم بنفشه تازه و زنه و مثل و زنه و با او معجون نماید و بر جوی صلابه کند تا چون مغز لم نرم شود و
 ظرف زجاجی بکشد و مقدار **دوم** از لون زاکر و بنفشه یا دام باشد بهتر بود بر سر که بر زنه
 از آنکه محفوظ ماند بدانکه نکند که که زنه است در اصل لغز و مراد در اینجا کرم در انخاب است
 پس ریاضت مشغول کرد تا به کشته بکشد و خطی بنفشه بکشد و اگر قبل از این بنفشه بپزد که به با
 اول بود پس در وقت حاجت یک جوزه تناول نماید اگر در عمل بقصر واقع شده بپزد و بکشد
 محتاج طعام نشود و اگر تصویر داشت چهار روز قنایه کند و این عمل با این باب بر اصل است
 و چله در آن و کوشش نشینان و مسافران و در زمان خطه نیز قنایه نماید **چهارم** بکشد و کد غزال
 و بنفشه و شک سازد و در سایه خشک کند و بوزن آن لون مفرغ و هر دو با هم معجون کند و
 کند بر روغن بنفشه یا دام تا و نیم که بخورد و در دو دیگر بگوید که بنفشه خشک کند و بر در و در
 حاجت بکشد و مثلاً سه هفتاد کفایت است و شرط این نرم ریاضت است و تقابل طعام و شک
 و با یک ساختن معادل از تناول **پنجم** بکشد لسان بر و جگر اهو و خشک کند و خورد

ادب

هنا في فاضل البركة ملا عبد الحلق ابن عبد الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الاوتی من بسند ۱۲۶۱

خبر رسد

از جهت دزد بوده بنویسد این حروف را بر لقمه نان

بدهند با اهل مین بخورد هر کدام دزد است در کلویش میاند

بسیار عجیب است

از جهت دزد

برده بر نان بنویسد بخورد اهل مین داده بخورد

آن نان در خلقش میاند و التاریق والتاریقه قطعوا

ایدها خبء بما کنا کلاما لله والله عزیر حکیم و صریح

لنا مثلا و نسئله قال من یحی العظام و هی بهم قولا

اذا بلغت الحلقوم و انتم خنیذ سفرون و نحن اقرب الیه

منکم و لکن لا یتعرون از جهت دزد بوده بر جمیع کزگان

دارد این طلسم را در کف دست اهل مین بنویسد فی الحال

بگوید در آید و اشک در چشم سارق روان گردد که محراب

فلا اله الا الله قال لیس الاصله از جهت دزد بوده

موردی بکشد و در میان انصورت طلسمی بکشد یا این طریقی

که بیان میشود در چشم راست او یا چپ او سوزنی فرو برد

البته شورش و درجسم از پیدامیود که هر کس را معلوم شود و مباد

که این شکل از صورت بیرون نیفتد از جهت درج برده بود.

این طعم را و در کردن خوشی -

۶	۷	۲

9		8	1

سند و آن مخوس و ادر فریشت

۱ کنند و در اندرون خانه بنشینند

وَيَكُنْ يَكُنْ أَهْلُ مَنْ أَنْتَ بِطُغْتِ بِأَلَدِ وَقَدَمِ

تا بکند اگر خوش نیک در درجاست و الا فلا

[illegible]

از جمله در بود هر کسی که شک دارد بنویسد این ظلم را

برگذاشتا و بعد شروع کند و در مبارکدیش را بخواند

تا آیه مبین اوله هر که دزد است لوزه بر قامت و اندام

او افتد اللهم انیت **انما از بجه** درم دیده در هاد

کوثر طیف بنو سید این اسماء و

عرفت عليكم يا فرز اسئل عرفت

عليه

عَرَفْتُ عَلَيْكُمْ يَا اسْرَافِيلُ عَرَفْتُ عَلَيْكُمْ يَا مِيكَائِيلُ عَرَفْتُ

علیکم یا جبرئیل و اساجی آن اشخاص دایکی یکی د

نوشته بالای آن گذاشته میخی و سرمه در

طبع کوبید و دونفر باد و انگشت سیاه بر خودشان

آن سریع و اکرمه و خود مبارک در شریک تابه

فاسقون خوانده و بعدای مضطر را خوانده گاو

کرندي ليدنيش کانوش لوئش واذاشنا اشنا

بتدایا وصل الله علی احمد والحمد ورمیده هانکه

دزدان است اسم را وقتی در وسط جملی گذاشتی

طبق بحرف در آید و بدست حرف نرند بحرف است

اذبحه دزد برده اولی مرتبه صلوات بر محمد و آله

او فرستید بعد آید و عنده مفاخر الغیبه

يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ إِلَّا خَرَجْنَا بِكَ بَعْدَ دِيْنِ

این علم نوشته در میان قرآن در صفحه

سوره یسرا گذارد بعد قرائت و ابلا امتحان

جعفری کذا در دو نفر باد و اینک خود نوی

افشا بید را بکیرد با اسم دوزخ را هم بکیرد

باطمینان در حرف قرآن گذارد بعد خواننده دعا سه مرتبه
 صلوة بفرستد و آید و عند الغیب و اعم بخواند بعد
 بجهت سید المرسلین و بخواند المومنین علی ابن
 ابیطالب که اگر در نزد صاحب این مال این اسم باشد
 این افتاب به خرج آید و علم نیت که باید بنویسد
 با اسم در نزد در میان قرآن گذارد یا الله المحمود
 فی کل نعاله یا که هیچ یا که هیچ ه ااا قرآن ااا
 آیه که باید خواند شود انیت و عند صفائح الغیب لا یعلمها
 الا هو و یعلم ما فی البر و البحر و ما تسقط من و رثته
 الا یعلمها و الاجتهاد فی ظلمات الارض و لا رطب و لا
 یا یسری الا فی کتاب مبین اول سه مرتبه صلوة بر محمد و آیت
 و بعد این آید و بخواند انوقت طم و با اسم هر که خواهد گذارد
 و بعد بگوید بجهت سید المرسلین و بخواند المومنین علی
 ابیطالب که اگر در نزد صاحب این مال این اسم است
 این افتاب به خرج آید و السلام از جهه در نزد
 در روی ناخن راست خود بنویسد در وقت خواب و بقبله
 کرده و انکنت نوشته در گوش گذارد بخوابد در نزد و با او
 بنماید

نمایند شهوه و یهوه سرود اینجا برناخن خود نبوید
بارضو بخوابد دزد بخوابش آید و او را خبر دهد الا که
اصول رعایا اینست بنویسد ما حب مال زیر سر خود گذارد
بخوابد دزد را در خواب ببریند رعایا عالمی عجم
ازجهت دزد پرده بزنان بنویسد بدهید بخورم
هرکدام دزد باشد زیر جامه خود را بنجسند اشیائش
تخلیا اشیائش رهیت ازجهت دزد پرده بزنان بنویسد
بدهید اصل مدینه بخورم هرکدام دزد باشد نان در کوی
او بماند بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَطَعَامًا ذَاغُصَّةٍ وَعَذَابًا
الْبَاطِحَةِ وَلَا يَكَادُ بَقِيَهُ وَبِاللَّهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا
هُوَ بِتَوْفِيقٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ اِنَّ الْقُلُوبَ لَدَيَّ لَخَبِيرَةٌ
كَافِرِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍّ وَلَا تَنْفَعُ بَطْءَ يَقْدَمُ خَائِنَةَ الْآيَاتِ
وَمَا تَنْفَعُ الصُّدُورَ ازجهت دزد پرده لا سقر این عزیز
را نوشت در میان شک اندارد و شک را پیرا دل کند
در حال شک دزد پیرا دل شود یا ذن الله تعالی له له
له له له له اه اه اه اه اه اه اه فاق تولوا

فقل حسبى الله لا اىله الا هو عليه توكلت وهو رب
 العرش العظيم ايضا ازجهه برده برپاده نان بنويسد
 بدويد برتخت زده برخوردن آن قادر شود لقمة
 اذ قلتم نفسا فادرا اثم فيها والله يخرج ما كنتم تكتمون
 ايردويم بجرعه ولا يكاد يسيغه ويأتيه الموت
 من كل مكان وما هو بميت ومن وراءه عذاب عظيم
 ايه سيم وبالحق انزلناه وبالحق نزل وصلى الله على
 سيدنا محمد وآله اجمعين ازجهه دزد برده برتخت مرغ
 سياه كه اول كرده باشد بنويسد واسم دزد و مادرش
 در آتش دفن كند باذن الله تعالى اگر برود زنده كند

بارد شود الم ۳۱۴۹۶۱۱ ۵۳۱۴۹۶۱۱
 الم ۳۱۴۹۶۱۱ ۵۳۱۴۹۶۱۱ ۵۳۱۴۹۶۱۱ ۵۳۱۴۹۶۱۱

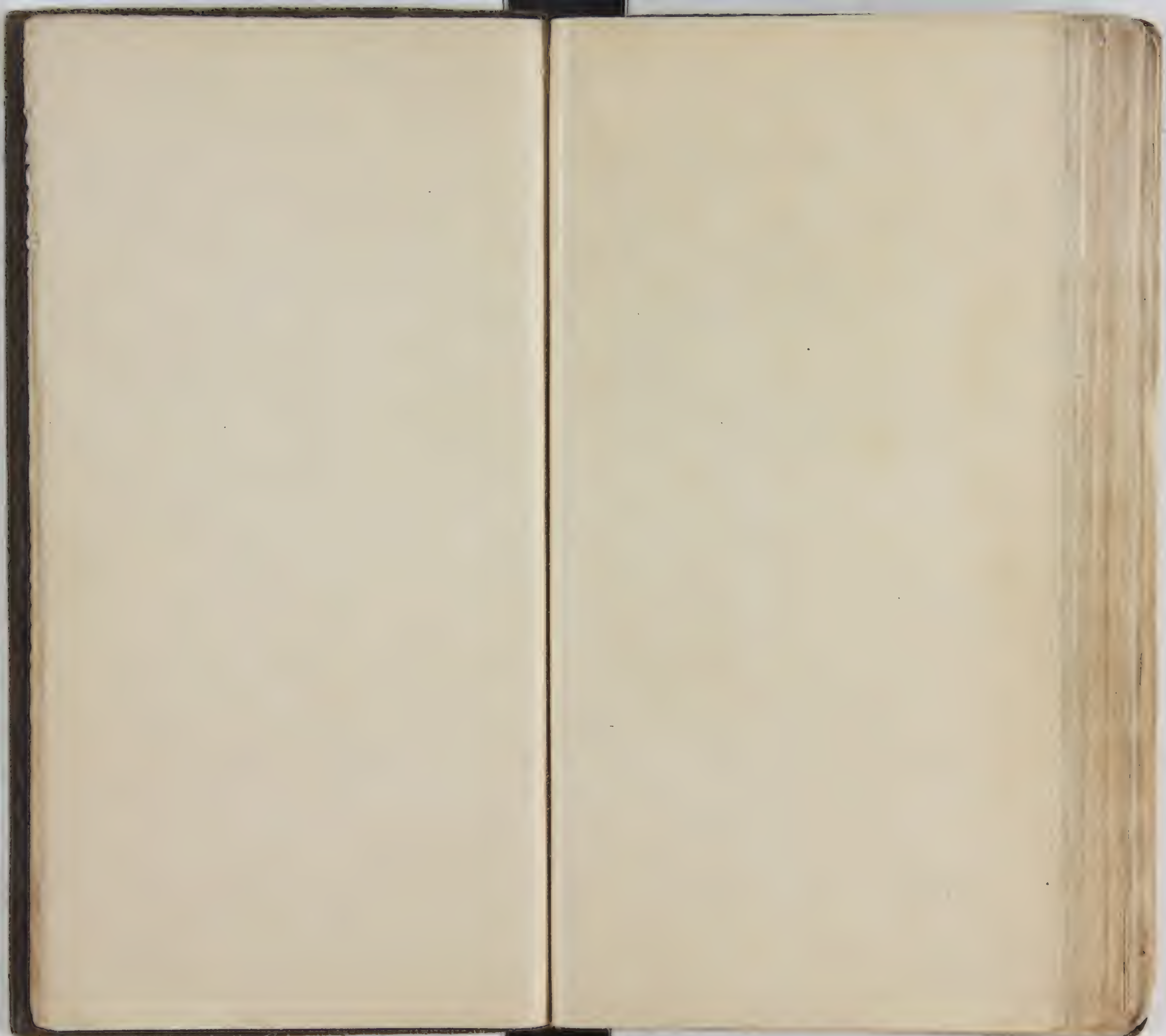
۱۱۹۱۱۱ ازجهه دزد

۱	۱	۹
۱۳	۱۲	۷
۲	۶	۴
	۱۶	۴

برده اين كلمات را بر انگشتان
 خود بر ترتيب بنويسد در خواب

دزد را بر تو معلوم كند بر انگشت شهادت بنويسد
 كه

برتخت سهو برناخن انگشت شهادت
 سهو برناخن و على بنويسد سهو برناخن بيضا
 و امين برناخن كوچك فنادين ازجهه دزد برده
 صاحب مال اين عروقات را بر پست آهونو مال طهارت
 و لباس را كه بنوايد و اين عروقات را دزد زير سر خود
 گذارد بنوايد دزدش در خواب خواهد دید اگر
 سب اول بنماید تا اسم مت بگذارد كه عروقات
 هذه هط ه عا ا د ما و ا د ح ه ك بنويسد
 نوع ديگر بنويسد بر انگشت ايهام دست بنويسد
 دل قوی دارد در خواب دزد را باور نمايند
 شهنه سهو سز

اگر کسی بنماید بنویس این کلام را بنام وی و مادر او هر روز
در آب اندازد اگر فرو رود صحت یابد و اگر بر روی آب نماند

ع	ص	ع
ع	م	ع
ع	ع	۱

ازجهه و نودکان که فروش ندارد این آیه مبارک را
 ۳ مرتبه بر آب بخواند و بپاشد بر دکان خود و بر تخت خود
 نوشته در دکان بیاورد و قَسْبُ و ابْدَعُکُمُ الَّذِی بِالْعِلْمِ
 بِهِ وَ ذَٰلِکَ هُوَ الْقُوْدُ الْعَظِیْمُ هرگاه غایب و داخل شهری شود
 این دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ خَیْرَهَا وَاعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّهَا
 اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ لَنَا اَهْلَهَا الْبَیْتَ وَ اَللّٰهُمَّ اَنْجِمْ اَوْلَادَ نِسْکِیْ
 اَوْلَادِ اِنِّ اَنْ تُوْدِ اَیْنِدَعَارِ ابْنِ سَیِّدِ دَرْمِیَانِ دُوبْتَا هَا
 خُودِ بَیَا وِرِزْدِ بِقَدْرِ خُدَی تَعَالٰی یَا رَکِیْرُ مَحْرَبَاتِ
 یَا مُدَوِّسُ یَا مُدَوِّسُ یَا مُدَوِّسُ اَوْ هُوَ اَللّٰهُمَّ هُوَا
 وَ هُمُ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ لَمْ یَلِدْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ لَمْ یَلِدْ
 کُفُّوا اَحَدٌ

از جهت خواب دیدن در ذی یا مطلب دیگر ننویسد
این شکل را در زیر بالین خود گذارد بخوابد شب
هر چه خواهد بود معلوم شود ۶۹ علی کاع مع لونها
له ما مع دالع وه ایضاً نوع دیگر ننویسد
در زیر سر بگذارد با او میگوید که من مال را برده ام
منها منها سه درهم صیجاء اع سر کاد
دود معه اوام می

از برای حاجت این حروفات نوشته بدست کرم بنویس
برود حاجت تو را آورد البتة لا عا و مدع حله
صده ایضا برای خواب دیدن این حروفات
و بدست راست بنویسد بزیر سر خود عجاایب بیند بسم الله
الحمد لله ستم بدست

۱۵۵

باز این شهر
۱۳۵۳ هجری

